

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 235

39. vuosikerta

17. syyskuuta 1996

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston direktiivi 96/47/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, yhteisön ajokortista annetun direktiivin 91/439/ETY muuttamisesta 1
- ★ Neuvoston direktiivi 96/48/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 6
- ★ Neuvoston direktiivi 96/49/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 25
- ★ Neuvoston direktiivi 96/50/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, sisävesiväylien tavara- ja matkustajaliikenteen kansallisten pätevyyskirjojen myöntämisperusteiden harmonisoinnista yhteisössä 31
- ★ Neuvoston direktiivi 96/51/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta 39
- ★ Neuvoston direktiivi 96/53/EY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1996, tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista 59

Hinta: 19,50 ecua

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia, juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/47/EY,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996,

yhteisön ajokortista annetun direktiivin 91/439/ETY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun direktiivin 91/439/ETY⁽⁴⁾ mukaisesti kansalliset ajokortit on laadittava kyseisen direktiivin liitteessä I esitetyn mallin mukaisesti,

on syytä ottaa käyttöön vaihtoehtoinen ajokorttimalli olemassa olevien käytäntöjen ja tiettyjen jäsenvaltioiden toiveiden huomioonottamiseksi,

ajokorttien vastavuoroiseksi tunnustamiseksi on syytä taata ajokorttien yhteensopivuus ja yhteentoimivuus koko yhteisön alueella; tämän vuoksi on syytä välttää sitä, että jäsenvaltiot käyttäisivät toisistaan riippumatta tietotekniikkaa yhteisön ajokorttimallissa, vaan korttiin on varattava tila siihen mahdollisesti myöhemmin asennettavalle mikroprosessorille tai vastaavalle tietotekniselle laitteelle,

jäsenvaltioille olisi suotava mahdollisuus antaa tätä tarkoitusta varten varatussa tilassa muita kuin hallintoon tai liikenneturvallisuuteen liittyviä tietoja, sillä edellytyksellä, että kortin haltija antaa kyseisille merkinnöille nimenomaisen kirjallisen suostumuksensa,

ajokorttimallin teknisten eritelmien osalta tässä direktiivissä noudatetaan teknisen yhdenmukaistamisen uutta lähestymistapaa määrittelemällä yleiset eritelmat ja jättämällä yksityiskohdat teollisen standardoinnin tehtäväksi.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 91/439/ETY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklan 1 kohtaan ja 2 artiklan 3 kohtaan tekstin ”liitteessä I” jälkeen sanat ”tai I a”.

2) Lisätään 2 artiklaan seuraava kohta:

”4. Liitteissä I ja I a määritellyissä ajokorttimalleissa ei saa olla elektronisia tietoteknisiä laitteita tämän kuitenkaan rajoittamatta neuvoston tästä asiasta antamia säännöksiä.”

3) Lisätään tämän direktiiviin liitteenä oleva liite I a.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on komissiota kuultuaan saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää heinäkuuta 1996. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 21, 25.1.1996, s. 4 ja EYVL N:o C 54, 23.2.1996, s. 5

⁽²⁾ EYVL N:o C 301, 13.11.1995, s. 22 ja EYVL N:o C 204, 15.7.1996, s. 20

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 16 päivänä marraskuuta 1995 (EYVL N:o C 323, 4.12.1995, s. 109), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 26 päivänä helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 120, 24.4.1996, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 6 päivänä kesäkuuta 1996 (EYVL N:o C 181, 24.6.1996, s. 16).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 237, 24.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/72/EY (EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 86).

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1996.

Neuvoston puolesta

I. YATES

Puheenjohtaja

LIITE

"LIITE I a

YHTEISÖN AJOKORTTIMALLIA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

(liitteessä I esitetyn mallin vaihtoehto)

1. Yhteisön ajokorttimallin fyysiset ominaisuudet ovat yhdenmukaiset standardien ISO 7810 ja ISO 7816-1 kanssa.

Tarkistamismenetelmät, joilla varmistetaan ajokortin ominaisuuksien yhdenmukaisuus kansainvälisten standardien kanssa, ovat standardin ISO 10373 mukaiset.

2. Kortti on kaksipuolinen:

Etupuolella on:

- a) merkintä "ajokortti" painettuna suurikokoisilla kirjaimilla ajokortin myöntävän jäsenvaltion kielellä tai kielillä,
 b) ajokortin myöntävän jäsenvaltion nimi (vapaaehtoinen merkintä),
 c) ajokortin myöntävän jäsenvaltion kansainvälinen tunnus negatiivina sinisessä ja kahdentoista tähden ympäröimässä suorakulmiossa; jäsenvaltioiden kansainväliset tunnuksat ovat seuraavat:

B: Belgia	L: Luxemburg
DK: Tanska	NL: Alankomaat
D: Saksa	A: Itävalta
GR: Kreikka	P: Portugali
E: Espanja	FIN: Suomi
F: Ranska	S: Ruotsi
IRL: Irlanti	UK: Yhdistynyt kuningaskunta,
I: Italia	

- d) myönnettyä ajokorttia koskevat, seuraavasti numeroidut tiedot:

- 1) Haltijan sukunimi
- 2) Haltijan etunimi (etunimet)
- 3) Haltijan syntymäaika ja -paikka
- 4) a) Ajokortin myöntämispäivä
 b) Ajokortin viimeinen voimassaolopäivä tai viiva, kun ajokortin voimassaoloa ei ole rajoitettu
 c) Kortin myöntänyt viranomainen (voidaan painaa kortin kääntöpuolelle)
 d) Hallinnollinen numero, joka on muu kuin 5 kohdassa ilmoitettu numero (vapaaehtoinen)
- 5) Ajokortin numero
- 6) Haltijan valokuva
- 7) Haltijan allekirjoitus
- 8) Vakainainen asuinpaikka, kotipaikka tai postiosoite (vapaaehtoinen merkintä)
- 9) Ajoneuvoluokat tai alaluokat, joita haltijalla on oikeus kuljettaa (kansalliset luokat painetaan toisenlaisella kirjasintyyppillä kuin yhdenmukaistetut luokat);

- e) merkintä "Euroopan yhteisöjen malli" painettuna ajokortin myöntävän jäsenvaltion kielellä tai kielillä ja merkintä "ajokortti" kaikilla muilla Euroopan yhteisöjen kielillä vaaleanpunaisella painettuna muodostavat ajokortin taustan:

Permiso de Conducción

Kørekort

Führerschein

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Ajokortti
Permis de Conduire
Ceadúnas Tiomána
Patente di guida
Rijbewijs
Carta de Condução
Körkort

f) Viitevärit:

- sininen: Reflex Blue Pantone
- keltainen: Pantone Yellow

Kääntöpuolella on:

- a) 9) Ajoneuvoluokat tai alaluokat, joita haltijalla on oikeus kuljettaa (kansalliset luokat painetaan toisenlaisella kirjaintyypillä kuin yhdenmukaistetut luokat).
- 10) Päivämäärä, jolloin ajokortti on annettu kutakin (ala)luokkaa varten (tämä päivämäärä on siirrettävä uuteen ajokorttiin ajokorttia korvattaessa tai vaihdettaessa).
- 11) Voimassaolon päättymispäivä kunkin (ala)luokan osalta.
- 12) Kutakin (ala)luokkaa koskevat lisätiedot tai rajoitukset koodin muodossa.

Koodit ovat seuraavat:

- koodit 1—99: yhdenmukaistetut yhteisön koodit,
- koodit 100 ja yli 100: kansalliset koodit, jotka ovat voimassa ainoastaan ajokortin myöntäneen jäsenvaltion alueella.

Jos koodi pätee kaikkiin (ala)luokkiin, joita varten kortti on myönnetty, se voidaan painaa sarakkeisiin 9, 10 ja 11.

- 13) Tila hallintoa varten tarvittaville tiedoille, jotka vastaanottava jäsenvaltio mahdollisesti lisää tämän liitteen 3 kohdan a alakohdan mukaisesti.
- 14) Tila hallintoa varten tarvittaville tai liikenneturvallisuuteen liittyville tiedoille, jotka jäsenvaltio mahdollisesti lisää (vapaaehtoinen merkintä). Jos merkintä liittyy tässä liitteessä määriteltyihin ajokorttia koskeviin tietoihin, merkinnän eteen lisätään vastaavan kohdan numero.

Tässä tilassa voidaan haltijan nimenomaisella kirjallisella suostumuksella antaa muita kuin hallintoon tai liikenneturvallisuuteen liittyviä tietoja; tämän kaltaisten tietojen lisääminen ei millään tavoin vaikuta mallin käyttämiseen ajokorttina.

- b) Ajokortin sivuilla 1 ja 2 olevien numerokohtien (ainakin kohtien 1, 2, 3, 4a, 4b, 4c, 5, 10, 11 ja 12) selitykset.

Jos jäsenvaltio haluaa tehdä tällaiset merkinnät kansallisella kielellä, joka on muu kuin englanti, espanja, hollanti, italia, kreikka, portugali, ranska, ruotsi, saksa, suomi tai tanska, sen on laadittava ajokortti kahdella kielellä käyttäen jotakin edellä mainituista kielistä, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden tämän liitteen määräysten soveltamista.

- c) Yhteisön korttimalliin on varattava tila sitä varten, että korttiin mahdollisesti myöhemmin lisätään mikroprosessori tai muu vastaava tietotekninen väline.

3. Erityismääräykset

- a) Kun jäsenvaltion tämän liitteen mukaisesti myöntämän ajokortin haltija on asettunut vakinaisesti asumaan toiseen jäsenvaltioon, tämä jäsenvaltio voi merkitä ajokorttiin maassa vaadittavat merkinnät sillä ehdolla, että nämä merkinnät tehdään myös tässä jäsenvaltiossa myönnettäviin ajokortteihin ja että kortissa on näihin merkintöihin tarvittava tila.

- b) Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan lisätä korttiin värejä tai merkintöjä, kuten viivakoodin, kansallisia tunnuksia ja turvallisuutta lisääviä ominaisuuksia, tämän kuitenkin rajoittamatta tämän liitteen muita määräyksiä.

Ajokorttien vastavuoroisen tunnustamisen vuoksi viivakoodi saa sisältää ainoastaan ne tiedot, jotka jo ovat näkyvissä ajokortissa tai jotka ovat tarpeellisia ajokortin myöntämismenettelyssä.

YHTEISÖN AJOKORTTIMALLI

Sivu 1

	AJOKORTTI	JÄSENVALTIO
	1.	
	2.	
	3.	
6. VALOKUVA	4a.	4c.
	4b.	(4d.)
	5.	
	7.	
	(8.)	
9.		

Sivu 2

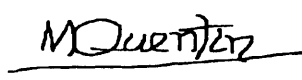
13.	9.	10.	11.	12.
	A1			
(14.)	A			
	B1			
	B			
	C1			
	C			
	D1			
	D			
	BE			
	C1E			
	CE			
	D1E			
	DE			

1. Sukunimi 2. Etunimet
3. Syntymäaika ja -paikka
4a. Ajokortin myöntämispäivä
4b. Ajokortin viimeinen voimassaolopäivä
4c. Myöntäjä
5. Ajokortin numero
8. Osalle 9. Luokka
10. Luokan myöntämispäivä
11. Luokan viimeinen voimassaolopäivä
12. Erityisohdot

YHTEISÖN MALLIN MUKAISEN AJOKORTIN NÄYTEKAPPALE

Belgian ajokortti (tiedoksi)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE
	1. Steven	
	2. Anne-Marie M.E.	
	3. 01.04.73 D-53170 Bonn	
6. FOTO	4a. 01.07.96	4c. B-9000 Gent
	4b. 30.06.06	
	5. DA 003 360	
	7.	
		
9.	☐ A	☐ B

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE
	1. Quentin
	2. Maria N.E.
	3. 01.04.73 B-7000 Mons
6. PHOTO	4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle
	4b. 30.06.06
	5. DA 003 361
	7.
	
9.	☐ A ☐ B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/48/EY,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996,

Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 129 d artiklan kolmannen kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon⁽⁴⁾,

sekä katsoo, että

on suotavaa edistää erityisesti suurten nopeuksien junien kansallisten verkkojen liittämistä yhteen ja niiden yhteentoimivuutta sekä näiden verkkojen käyttömahdollisuuksia, jotta unionin kansalaiset, taloudelliset toimijat sekä alueelliset ja paikalliset yhteisöt voisivat täysimääräisesti hyötyä ilman sisärajoja olevan alueen toteuttamisesta,

jäsenvaltioiden hallitusten, Euroopan rautatieyhtiöiden ja Euroopan rautatieteollisuuden edustajista koostuva korkean tason työryhmä, jonka komissio oli kutsunut koolle neuvoston 4 ja 5 päivänä joulukuuta 1989 hyväksymässä päätöslauselmassa esittämän kehotuksen perusteella, on laatinut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatieverkon suuntaviivat,

komissio esitti joulukuussa 1990 neuvostolle kyseistä suurten nopeuksien rautatieverkkoa koskevan tiedonannon, johon neuvosto suhtautui myönteisesti 17 päivänä joulukuuta 1990 hyväksymässään päätöslauselmassa⁽⁵⁾,

perustamissopimuksen 129 c artiklassa edellytetään, että yhteisö panee täytäntöön kaikki toimet, jotka saattavat osoittautua tarpeellisiksi verkkojen yhteentoimivuuden

turvaamiseksi, erityisesti teknisen standardoinnin yhtenäistämiseksi,

suurnopeusjunien käyttö tavaraliikenteessä edellyttää infrastruktuureilta ja liikkuvilta kalustolta erinomaista yhteensopivuutta; tästä yhteensopivuudesta riippuu suoritustaso, turvallisuus, palvelujen laatu ja niiden hinta, ja erityisesti tästä yhteensopivuudesta riippuu Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus,

yhteisön rautateiden kehittämisestä 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/440/ETY⁽⁶⁾ edellytetään, että rautatieyhtiöiden täytyy voida käyttää tätä verkkoa yhä enemmän, mikä puolestaan edellyttää infrastruktuurien, laitteistojen ja kaluston yhteentoimivuutta,

jäsenvaltioiden velvollisuus on huolehtia rautatieverkkojen suunnittelun, rakentamisen, käyttöönoton ja käytön aikana niihin yleisesti sovellettavien turvallisuutta ja terveyttä sekä kuluttajansuojaa koskevien määräysten noudattamisesta; jäsenvaltioilla on myös yhdessä paikallisviranomaisien kanssa velvollisuuksia maankäyttöön, kaa-voitukseen ja ympäristönsuojeluun liittyvissä oikeudellisissa kysymyksissä; tämä on erityisen tärkeää, kun on kyse suurten nopeuksien rautatieverkoista,

tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutuksista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY⁽⁷⁾ edellytetään rautateiden kaukoliikennetojen rakentamisen ympäristövaikutusten arviointia,

rautatiealalla sovellettavissa kansallisissa lainsäädännöissä sekä sisäisissä asetuksissa ja teknisissä eritelmissä on merkittäviä eroja; kotimaiselle teollisuudelle ominaisia erityistekniikkoja on koottu näihin kansallisiin lainsäädäntöihin ja näihin sisäisiin asetuksiin; niissä määrätään erityisiä mittoja ja laitteita sekä erityispiirteitä; tämä haittaa erityisesti suurnopeusjunien liikennöintiä koko Euroopan alueella asianmukaisissa oloissa,

tästä johtuen on muodostunut vuosien mittaan hyvin tiiviit suhteet kansallisen rautatieteollisuuden ja kansallisten rautatieyhtiöiden välille, mikä haittaa markkinoiden tehokasta avautumista; kyseisen teollisuuden on voitava toimia avoimilla ja vapaaseen kilpailuun perustuvilla

⁽¹⁾ EYVL N:o C 134, 17.5.1994, s. 6

⁽²⁾ EYVL N:o C 397, 31.12.1994, s. 8

⁽³⁾ EYVL N:o C 210, 14.8.1995, s. 38

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 19 päivänä tammikuuta 1995 (EYVL N:o C 43, 20.2.1995, s. 60), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 8 päivänä joulukuuta 1995 (EYVL N:o C 356, 30.12.1995, s. 43) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 16 päivänä huhtikuuta 1996 (EYVL N:o C 141, 13.5.1996, s. 48).

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 33, 8.2.1991, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 237, 24.8.1991, s. 25

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 175, 5.7.1985, s. 40

eurooppalaisilla markkinoilla, jotta se voisi kehittää kilpailukykyään maailmanlaajuisesti,

on siis syytä määritellä koko yhteisöä varten Euroopan laajuiselle suurten nopeuksien rautatiejärjestelmälle asetettavat olennaiset vaatimukset,

ottaen huomioon Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän koon ja moninaisuuden on osoittautunut toiminnallisista syistä tarpeelliseksi hajottaa järjestelmä osiin, ja jokaiselle näistä osajärjestelmistä on tarkennettava koko yhteisöä varten erityisesti osatekijöiden ja liitäntöjen olennaiset vaatimukset, vahvistettava olennaiset parametrit ja määritettävä tarpeelliset tekniset eritelmat olennaisten vaatimusten täyttämiseksi; kuitenkin tietyille järjestelmän osille (ympäristö, matkustajat ja toiminnan harjoittaminen) ei laadita YTE:itä muuten kuin jos se osoittautuu tarpeelliseksi yhteentoimivuuden takaamiseksi infrastruktuurien, energian, liikenteen hallinnan, ohjauksen ja opaste/merkinantolaitteiden sekä liikkuvan kaluston suhteen,

Euroopan laajuisten suurten nopeuksien verkon yhteentoimivuutta koskevien säännösten täytäntöönpano ei saa luoda kohtuuttomia vaikeuksia kustannus-hyöty-näkökulmasta kunkin jäsenvaltion olemassa olevan rautatieverkon yhteensopivuuden ylläpitämisessä, kun samalla pyritään edelleen tavoitteeseen, joka on suurnopeusjunien liikennöinti koko Euroopan alueella,

jäsenvaltioille täytyy varata mahdollisuus olla erityistapauksissa soveltamatta tiettyjä yhteentoimivuutta koskevia teknisiä eritelmiä sekä poikkeusmahdollisuuksien oikeutuksen varmistamiseksi käytettyjä menettelyjä;

perustamissopimuksen 129 c artiklassa edellytetään, että yhteisön yhteentoimivuuden alaa koskevassa toiminnassa otetaan huomioon hankkeiden mahdollinen taloudellinen elinkelpoisuus,

tämän alan hankintasopimuksissa käytettäviä menettelyjä koskevien asianmukaisten säännösten ja erityisesti 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY⁽¹⁾ noudattamiseksi hankintayksiköiden on liitettävä tekniset eritelmat kuhunkin hankintasopimukseen liittyviin yleisiin asiakirjoihin tai toimitusehtoihin; on tarpeen laatia yhtenäinen joukko eurooppalaisia eritelmiä käytettäväksi näiden teknisten eritelmien pohjana,

direktiivissä 93/38/ETY tarkoitettu eurooppalainen eritelmä on yhteinen tekninen eritelmä, eurooppalainen tekninen hyväksyntä tai kansalliseksi säännökseksi saatettu eurooppalainen standardi; yhtenäistetyt eurooppalaisen

standardin laatii eurooppalainen standardointielin, Euroopan standardointikomitea (CEN), Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (CENELEC) tai Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI) komission pyynnöstä, ja viittaus siihen julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*,

on otettava huomioon, mitä etua yhteisölle on kansainvälisestä standardointijärjestelmästä, joka pystyy tuottamaan kansainvälisten kauppakumppanien tosiasiallisesti käyttämiä ja yhteisön politiikan vaatimukset täyttäviä standardeja; tämän vuoksi eurooppalaisten standardointielinten on jatkettava yhteistyötään kansainvälisten standardointielinten kanssa,

hankintayksiköt määrittelevät eurooppalaisten eritelmien tai muiden standardien täydentämiseksi tarvittavat lisäeritelmat, nämä eritelmat eivät saa vaarantaa yhteisötasolla yhtenäistettyjen olennaisten vaatimusten täyttämistä, jotka koskevat Euroopan laajuisia suurten nopeuksien rautatiejärjestelmää,

osatekijöiden vaatimusten- tai tarkoituksenmukaisuuden arviointimenettelyjen on perustuttava moduulien käyttöön, joista määrätään 22 päivänä heinäkuuta 1993 tehdyssä neuvoston päätöksessä 93/465/ETY⁽²⁾; teollisuuden kehittämisen edistämiseksi on syytä kehittää laadunvarmistusjärjestelmää hyödyntäviä menettelyjä mahdollisimman tehokkaasti; osatekijän käsite sisältää konkreettisten esineiden ja tavaroiden lisäksi aineettomat esineet kuten tietokoneohjelmat,

käyttöönsoveltuvuus arvioidaan turvallisuuden tai järjestelmän käyttökunnon tai taloudellisuuden kannalta tärkeimpien osatekijöiden suhteen,

hankintayksiköiden on vahvistettava laatimissaan toimitusehdoissa erityisesti ne osatekijöiden ominaisuuksiin liittyvät vaatimukset, jotka valmistajien on sopimuksen mukaisesti täytettävä, ja viitaten eurooppalaisiin eritelmiin; näin ollen osajärjestelmien vaatimustenmukaisuus liittyy pääasiassa niiden käyttöalaan, kun tarkoituksena on taata ja varmistaa järjestelmän yhteentoimivuus, eikä ainoastaan niiden vapaaseen liikkuvuuteen sisämarkkinoilla,

siten valmistajan ei tarvitse välttämättä kiinnittää "EY"-merkintää osatekijöihin, joiden suhteen on noudatettava tämän direktiivin määräyksiä, vaan valmistajan vakuutus vaatimustenmukaisuudesta riittää, jos vaatimustenmukaisuus ja/tai käyttöönsoveltuvuus on arvioitu tässä direktiivissä kyseistä tarkoitusta varten määrättyjen menetelmien mukaisesti; tämä ei vaikuta valmistajien velvollisuuteen

⁽¹⁾ Urakkasopimusmenettelyjen yhteensovittamisesta vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja televiestinnän aloilla direktiivi (EYVL N:o L 199, 9.8.1993, s. 84), sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ Neuvoston 22 päivänä heinäkuuta 1993 tekemä päätös teknistä yhdenmukaistamista koskevien direktiivien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheissa käytettäviksi tarkoitetuista moduuleista ja EY-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä ja käytöstä (EYVL N:o L 220, 30.8.1993, s. 23)

kiinnittää tiettyihin osatekijöihin "EY"-merkintä osoitukseksi siitä, että ne ovat muiden niitä koskevien yhteisön säännösten mukaisia,

Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän muodostavat osajärjestelmät on tarkastettava ja tarkastusmenettelyllä on voitava saada käyttöönottoluvan antamisesta vastaavat viranomaiset vakuuttuneiksi siitä, että tulos on sovellettavien lainsäädännöllisten, teknisten ja toimintaa koskevien määräysten mukainen suunnittelu-, rakennus- ja käyttöönottoaiheessa; tämän on myös voitava taata se, että rakentajat voivat luottaa saavansa yhtäläisen kohtelun kaikissa maissa; on siis laadittava moduuli, jossa määritetään osajärjestelmien EY-tarkastuksen periaatteet ja edellytykset,

EY-tarkastusmenettely perustuu yhteentoimivuuden tekniin eritelmiin (YTE); infrastruktuuria hallinnoivia laitteita, rautatieyhtiöitä ja teollisuutta edustava yhteiselin laatii komission toimeksiannosta nämä YTE:t; viittaus YTE:hen on pakollista Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden varmistamiseksi, ja näissä YTE:issä on noudatettava direktiivin 93/38/ETY 18 artiklan säännöksiä,

arvioinnista vastaavien tarkastuselinten, joiden tehtävä on tutkia osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käytönsoveltuvuuden arviointimenetelmät samoin osajärjestelmien tarkastusmenetelmä, on mahdollisimman täydellisesti sovitettava yhteen päätöksensä, varsinkin jos ei ole olemassa eurooppalaista eritelmiä,

neuvoston direktiivissä 91/440/ETY säädetään, että kirjanpidossa on eriteltävä tavaraliikenteen harjoittamiseen liittyvät toiminnot radanpitoon liittyvistä toiminnoista; samoin on suotavaa, että tarkastuslaitoksiksi nimettävien radanpitäjien erikoisosastot järjestettäisiin siten, että ne täyttäisivät tämäntyyppisiin laitoksiin sovellettavat arviointiperusteet; muita erityislaitoksia voidaan ilmoittaa tarkastuslaitoksiksi, jos ne täyttävät samat arviointiperusteet, ja

Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus koskee koko yhteisön aluetta; jäsenvaltiot eivät pysty yksittäin antamaan tämän yhteentoimivuuden toteuttamisen edellyttämiä säännöksiä; tämä toimenpide on siis toteutettava yhteisötasolla toissijaisuusperiaatetta soveltaen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset määräykset

1 artikla

1. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 129 b ja 129 c artiklan mukaisesti tämän direktiivin tarkoituksena on määrittellä ehdot, jotka on täytettävä toteutettaessa

liitteessä I kuvattua yhteentoimivaa Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmää yhteisön alueella.

2. Ehdot koskevat tämän direktiivin voimaantulon jälkeen käyttöön otettavien tämän järjestelmän toiminnan kannalta tärkeiden infrastruktuurien ja liikkuvan kaluston suunnittelua, valmistusta, parantamista ja käyttöä.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'Euroopan laajuisella suurten nopeuksien rautatiejärjestelmällä' liitteessä I kuvattua rautatieinfrastruktuurien kokonaisuutta, joka koostuu suurnopeuksia varten rakennetuista tai parannetuista radoista ja kiinteistä laitteista sekä tätä infrastruktuuria varten tehdystä liikkuvasta kalustosta.
- 'Yhteentoimivuudella' Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän soveltuvuutta varmaan ja keskeytymättömään liikennöintiin määrättyä suorituskykyä. Tämä soveltuvuus perustuu sääntömääräisiin, teknisiin ja käyttöön liittyviin edellytyksiin, jotka kaikki on täytettävä olennaisten vaatimusten täyttämiseksi.
- 'Osajärjestelmillä' rakenteellisia tai toiminnallisia osajärjestelmiä, joihin Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmä on jaettu liitteessä II esitetyllä tavalla ja joille on määriteltävä olennaiset vaatimukset.
- 'Yhteentoimivuuden osatekijöillä' sellaisessa osajärjestelmässä olevaa tai siihen tarkoitettua perusosaa, perusosien ryhmää, osakokonaisuutta tai kokonaisuutta, josta Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatieverkon yhteentoimivuus on suoraan tai epäsuorasti riippuvainen.
- 'Olennaisilla vaatimuksilla' kaikkia liitteessä III kuvattuja edellytyksiä, jotka Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän, osajärjestelmien ja yhteentoimivuuden osatekijöiden on täytettävä.
- 'Eurooppalaisella eritelmiällä' yhteistä teknistä eritelmiä, eurooppalaista teknistä hyväksyntää tai eurooppalaista standardia vastaavaa kansallista standardia sellaisina kuin ne on määritelty vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun direktiivin 93/38/ETY 8—12 artiklassa.
- 'Yhteentoimivuuden teknisillä eritelmiällä', jäljempänä 'YTE', kaikkia osajärjestelmiä koskevia eritelmiä, joiden tarkoituksena on taata olennaisten vaatimusten täyttäminen määrittelemällä tarvittavat rautatiejärjestelmän osajärjestelmien väliset toiminnalliset suh-

teet ja takaamalla Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhdenmukaisuus.

- h) "Yhteisellä edustuselimellä" elintä, joka koostuu infrastruktuurin hallinnon sekä rautatieyhtiöiden ja teollisuuden edustajista ja jonka tehtävänä on YTE:ien määrittely. "Infrastruktuurin hallinnolla" tarkoitetaan neuvoston direktiivin 91/440/ETY 3 ja 7 artiklassa tarkoitettuja laitoksia tai yrityksiä.
- i) "Tarkastuselimillä" elimiä, joiden tehtävänä on arvioida yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuus tai käyttöönsoveltoisuus tai tutkia osajärjestelmien EY-tarkastusmenettely.

3 artikla

1. Tämä direktiivi koskee säännöksiä, jotka liittyvät kunkin osajärjestelmän parametreihin, yhteentoimivuuden osatekijöihin, liitännöihin ja menetelmiin sekä Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden edellyttämiin yleisen yhtenäisyyden edellytksiin.

2. Tämän direktiivin säännösten soveltaminen ei vaikuta muiden asiaa koskevien yhteisön säännösten soveltamiseen. Yhteentoimivuuden osatekijöiden osalta tämän direktiivin olennaisten vaatimusten täyttämisen saattaa tehdä tarpeelliseksi tätä varten määriteltyjen erityisten eurooppalaisten eritelmien käyttöönoton.

4 artikla

1. Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän, sen osajärjestelmien ja yhteentoimivuuden osatekijöiden on täytettävä niitä koskevat olennaiset vaatimukset.

2. Direktiivin 93/38/ETY 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tekniset lisäeritelmät, jotka ovat välttämättömiä eurooppalaisten eritelmien tai muiden yhteisössä käytössä olevien standardien täydentämiseksi, eivät saa olla ristiriidassa olennaisten vaatimusten kanssa.

II LUKU

Yhteentoimivuuden tekniset määritelmät

5 artikla

1. Kutakin osajärjestelmää varten laaditaan YTE. Ympäristöön, käyttöön tai matkustajiin liittyvien osajärjestelmien osalta YTE määrittää vain siinä tapauksessa, että se osoittautuu tarpeelliseksi yhteentoimivuuden varmistamiseksi infrastruktuurien, energian, liikenteen ohjauksen ja hallinnan sekä opaste/merkinantojärjestelmän sekä liikkuvan kaluston osalta.

2. Osajärjestelmien on oltava YTE:ien mukaisia; tätä vastaavuutta on ylläpidettävä jatkuvasti kunkin osajärjestelmän käytön ajan.

3. Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamiseksi YTE:ien on tarvittaessa

- a) täsmennettävä osajärjestelmien ja niiden liitännöjen olennaiset vaatimukset,
- b) vahvistettava liitteessä II olevassa 3 kohdassa kuvatut perusparametrit, jotka tarvitaan olennaisten vaatimusten täyttämiseksi,

c) vahvistettava määrätyn suoritustason saavuttamisen edellyttämät ehdot kaikkien seuraavien rataosuusluokkien osalta:

- erityisesti suuria nopeuksia varten rakennetut tai rakennettavat radat,
- erityisesti suuria nopeuksia varten parannetut tai parannettavat radat,
- erityisesti suuria nopeuksia varten parannetut radat, joilla on maaston, korkeuserojen tai kaupunkiympäristön aiheuttamista vaikeuksista johtuvia erityispiirteitä,

d) vahvistettava tietyissä erityistapauksissa tarvittavat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt,

e) määritettävä yhteentoimivuuden osatekijät ja liitännät, joiden on oltava eurooppalaisten eritelmien mukaisia, mukaan lukien eurooppalaiset standardit, jotka ovat välttämättömiä Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamiseksi olennaisten vaatimusten mukaisesti,

f) esitettävä kussakin tapauksessa päätöksessä 93/465/ETY määritellyt moduulit tai tarvittaessa erityismenettelyt, joita on käytettävä yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltoisuuden arvioinnissa sekä osajärjestelmien EY-tarkastuksessa.

4. YTE:t eivät estä jäsenvaltioita tekemästä päätöksiä uusien tai mukautettujen infrastruktuurien käytöstä muuta junaliikennettä varten.

5. Kaikkien YTE:ien noudattaminen mahdollistaa yhdenmukaisen Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän luomisen, jolla säilytetään sopivalla tavalla kunkin jäsenvaltion olemassa olevan rautatieverkon yhtenäisyys.

6 artikla

1. Yhteinen edustuselin laatii YTE-suunnitelmat komission toimeksiannosta, jonka yhteinen edustuselin mää-

rittelee 21 artiklan 2 kohdassa määritetyn menettelyn, jäljempänä 'komitean menettely', mukaisesti. YTE:t hyväksytään ja tarkastetaan samaa menettelyä noudattaen. Komissio julkaisee ne *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Yhteisen edustuselimen tehtävänä on valmistella YTE:ien tarkastus ja ajan tasalle saattaminen sekä antaa kaikki tarpeellisiksi katsotut suositukset 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle komitealle (jäljempänä 'komitea'), jotta tekninen kehitys tai yhteiskunnalliset vaatimukset voitaisiin ottaa huomioon.

3. YTE:ien laatimisessa, hyväksymisessä ja tarkastamisessa on otettava huomioon niiden edellyttämien teknisten ratkaisujen kustannukset, jotta voitaisiin määritellä ja toteuttaa mahdollisimman taloudellinen ratkaisu. Tässä tarkoituksessa yhteinen edustuselin liittyy kuhunkin YTE-suunnitelmaan kustannusarvion sekä arvion eduista, joita teknisillä ratkaisuilla oletetaan olevan kaikille taloudellisille toimijoille ja talouden osapuolille, joita asia koskee.

4. Yhteisen edustuselimen on säännöllisesti ilmoitettava YTE:ien laatimisesta komitealle. Komitea voi antaa edustuselimelle olennaisten vaatimusten ja kustannusarvioiden perusteella minkä tahansa tarpeelliseksi katsomansa YTE:ien laatimista koskevan toimeksiannon tai suosituksen.

5. Kunkin YTE:n hyväksymisen yhteydessä vahvistetaan kyseisen YTE:n voimaantulopäivä komitean menettelyn mukaisesti.

6. Yhteisen edustuselimen on toimittava avoimesti yhteisön yleisten standardointimenettelyjen mukaisesti.

7 artikla

Jäsenvaltio voi olla soveltamatta tiettyjä YTE:itä, mukaan lukien liikkuvaa kalustoa koskevat eritelmät, seuraavissa tapauksissa ja seuraavin edellytyksin:

- a) Kun on kyseessä näiden YTE:ien julkaisuhetkellä pitkälle edenneessä vaiheessa oleva uutta rataa koskeva hanke tai nykyisen radan parantaminen suurina nopeuksien varten.

Jäsenvaltio, jota asia koskee, tiedottaa etukäteen Euroopan komissiolle poikkeusta koskevasta aikomuksestaan, ilmoittaa hankkeen edistymisvaiheen ja toimittaa komissiolle asiakirjat, joista käyvät ilmi ne STI:t tai STI:ien osat, joita se ei halua sovellettavan, sekä järjestelyt, jotka jäsenvaltio aikoo hanketta toteuttaessa panna täytäntöön edistääkseen aikanaan järjestelmän yhteentoimivuutta, sekä poikkeus-

menettelyn tekniset, hallinnolliset tai taloudelliset perustelut.

- b) Kun on kyseessä hanke nykyisen radan parantamisesta suurina nopeuksien varten, jos kyseisen radan ulottuman, raidelevyden tai kiskojen akselivälin arvot poikkeavat suurimmalla osalla Euroopan rautatieverkkoa olevista arvoista, ja jos kyseinen rata ei ole suoraan liitetty toisen jäsenvaltion suurten nopeuksien verkkoon, joka on osa Euroopan laajuisten suurten nopeuksien verkosta.

Jäsenvaltio, jota asia koskee, on tiedotettava etukäteen komissiolle poikkeusta koskevasta aikomuksestaan ja toimitettava komissiolle asiakirjat, joista käyvät ilmi ne YTE:t tai YTE:ien osat, joita se ei halua sovellettavan, sekä järjestelyt, jotka jäsenvaltio aikoo hanketta toteuttaessa panna täytäntöön edistääkseen aikanaan järjestelmän yhteentoimivuutta, käytön yhteensopivuuden varmistavat siirtymätoimenpiteet sekä poikkeusmenettelyn tekniset, hallinnolliset tai taloudelliset perustelut.

- c) Kun on kyseessä sellaisen jäsenvaltion alueella suurina nopeuksien varten toteutettavat uusia ratoja tai nykyisten ratojen parantamista koskevat hankkeet, jonka rautatieverkon meri erottaa tai eristää muun yhteisön suurten nopeuksien rautatieverkosta.

Asianomaisen jäsenvaltion on tiedotettava Euroopan komissiolle etukäteen poikkeusta koskevasta aikomuksestaan ja toimitettava sille b kohdan toisessa alakohdassa säädetty asiakirjat.

- d) Kun on kyseessä nykyisen radan parantaminen suurina nopeuksien varten, jos YTE:ien soveltaminen vaarantaa projektin taloudellisen elinkelpoisuuden.

Jäsenvaltio, jota asia koskee, on tiedotettava etukäteen komissiolle poikkeusta koskevasta aikomuksestaan ja toimitettava komissiolle asiakirjat, joista käyvät ilmi ne YTE:t tai YTE:ien osat, joita se ei halua sovellettavan. Komissio tutkii, ovatko jäsenvaltion suunnittelemaat toimenpiteet perusteltuja, ja tekee asiasta päätöksen komitean menettelyn mukaisesti.

III LUKU

Yhteentoimivuuden osatekijät

8 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteentoimivuuden osatekijöitä

- saatettaisiin markkinoille vain, jos ne mahdollistavat Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamisen olennaisten vaatimusten mukaisesti,
- käytettäisiin alallaan tarkoitustaan vastaavalla tavalla ja ne asennettaisiin ja huollettaisiin asianmukaisesti.

Nämä säännökset eivät estä kyseisten osatekijöiden saatamista markkinoille muuta käyttöä varten tai niiden käyttämistä tavanomaisia ratoja varten.

9 artikla

Jäsenvaltiot eivät voi tämän direktiivin perusteella alueellaan kieltää, rajoittaa tai vaikeuttaa yhteentoimivuuden osatekijöiden sellaista saattamista markkinoille, jonka tarkoituksena on käyttää näitä osatekijöitä Euroopan laajuudessa suurten nopeuksien rautatiejärjestelmässä, jos nämä osatekijät ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on katsottava tässä direktiivissä säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisiksi sellaiset yhteentoimivuuden osatekijät, joilla on liitteessä IV kuvattu EY:n vaatimustenmukaisuus- tai käyttösoveltuusvakuutus.

2. Se, että yhteentoimivuuden osatekijä täyttää sitä koskevat olennaiset vaatimukset, tarkastetaan suhteessa asiaankuuluviin eurooppalaisiin eritelmiin, silloin kun sellaisia on annettu.

3. Eurooppalaisten eritelmien viitteet julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4. Jäsenvaltioiden on julkaistava eurooppalaisia standardeja vastaavien kansallisten standardiensä viitteet.

5. Eurooppalaisten standardien puuttuessa jäsenvaltioiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle olennaisten vaatimusten soveltamiseksi käytössä olevat standardit ja tekniset eritelmät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 20 artiklan 5 kohdan soveltamista.

11 artikla

Jos jäsenvaltio tai komissio havaitsee, että eurooppalaiset eritelmät eivät täytä olennaisia vaatimuksia, voidaan päättää kyseisten eritelmien poistamisesta osittain tai kokonaan julkaisuista, joissa ne esiintyvät, tai niiden tarkastamisesta 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti sen jälkeen, kun teknisiä standardeja ja

määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY⁽¹⁾ mukaisesti perustettua komiteaa on kuultu, ja kun kyse on eurooppalaisista standardeista.

12 artikla

1. Jos jäsenvaltio havaitsee, että yhteentoimivuuden osatekijä, jolla on EY:n vaatimustenmukaisuus- tai käyttösoveltuusvakuutus ja joka on saatettu markkinoille ja käyttötarkoitustaan vastaavaan käyttöön, ei mahdollisesti täytä olennaisia vaatimuksia, jäsenvaltion on suoritettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen käyttöalan rajoittamiseksi, sen käytön kieltämiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta. Jäsenvaltion on välittömästi tiedotettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä ja ilmoitettava tähän päätökseen johtaneet syyt ja erityisesti, johduko se, että osatekijä ei vastaa olennaisia vaatimuksia

— olennaisten vaatimusten noudattamatta jättämisestä,

— eurooppalaisten eritelmien virheellisestä soveltamisesta, silloin kun näitä standardeja piti soveltaa,

— eurooppalaisten eritelmien riittämättömyydestä.

2. Komissio kuulee viipymättä eri osapuolia. Jos komissio katsoo tämän kuulemisen jälkeen, että toimenpiteet ovat perusteltuja, se ilmoittaa asiasta välittömästi aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle sekä muille jäsenvaltioille. Jos komissio katsoo kyseisen kuulemisen jälkeen, että toimenpiteet eivät ole perusteltuja, se ilmoittaa asiasta välittömästi aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle sekä valmistajalle tai tämän yhteisön alueelle sijoittautuneelle edustajalle. Kun 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä perusteluna on eurooppalaisten eritelmien puutteellisuus, noudatetaan 11 artiklassa määriteltyä menettelyä.

3. Jos käy ilmi, että EY:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksella varustettu yhteentoimivuuden osatekijä ei ole vaatimusten mukainen, toimivaltaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin vakuutuksen tekijää vastaan ja tiedotettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. Komissio varmistaa, että jäsenvaltiot saavat tiedon kyseisen menettelyn etenemisestä ja sen tuloksista.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

13 artikla

1. Laatiessaan yhteentoimivuuden osatekijän EY:n vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen valmistajan tai sen yhteisön alueelle sijoittautuneen edustajan on noudatettava sitä koskevan YTE:n määräyksiä.

2. YTE:ien niin edellyttäessä yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arvioinnin suorittaa se tarkastuselin, jonka valmistaja tai tämän yhteisön alueelle sijoittautunut edustaja pyytää tätä tehtävää suorittamaan.

3. Jos yhteentoimivuuden osatekijöistä on annettu muita näkökohtia koskevia yhteisön direktiivejä, EY:n vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutus ilmaisee tässä tapauksessa, että yhteentoimivuuden osatekijä täyttää myös näiden muiden direktiivien vaatimukset.

4. Jos valmistaja tai sen yhteisön alueelle sijoittautunut edustaja eivät täytä 1, 2 ja 3 kohdassa esitettyjä velvoitteita, nämä velvoitteet koskevat henkilöä, joka saattaa markkinoille yhteentoimivuuden osatekijän. Tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet koskevat eri alkuperää olevien yhteentoimivuuden osatekijöiden tai niiden osien kokonaisuutta tai yhteentoimivuuden osatekijöitä omaan käyttöönsä valmistavaa valmistajaa.

5. a) Jos jäsenvaltio havaitsee, että EY:n vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu epäasianmukaisesti, valmistaja tai tämän yhteisön alueelle sijoittautunut edustaja on velvollinen saattamaan yhteentoimivuuden osatekijän vaatimusten mukaiseksi ja estämään rikkomisen jäsenvaltion määrittämien edellytysten mukaisesti,

b) Jos yhteentoimivuuden osatekijää ei saateta vaatimuksia vastaavaksi, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet yhteentoimivuuden osatekijän markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai varmistettava, että se poistetaan markkinoilta 12 artiklassa säädetyin menetelmin mukaisesti,

sanotun kuitenkin rajoittamatta 12 artiklan säännösten soveltamista.

IV LUKU

Osajärjestelmät

14 artikla

Kukin jäsenvaltio myöntää omalle alueelleen sijoitettujen tai sen alueelle sijoittautuneiden rautatieyhtiöiden käyttämien Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejär-

jestelmän rakenteellisten osajärjestelmien käyttöönotto-

Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen takaamiseksi, että kyseiset osajärjestelmät voidaan ottaa käyttöön vain jos ne on suunniteltu, rakennettu ja asennettu ja/tai niitä käytetään tavalla, joka ei vaikeuta niitä koskevien olennaisten vaatimusten täyttämistä, kun ne yhdistetään Euroopan laajuiseen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmään.

15 artikla

Jäsenvaltiot eivät voi tämän direktiivin perusteella kieltää, rajoittaa tai vaikeuttaa sellaisten rakenteellisten osajärjestelmien valmistamista, käyttöönottoa ja käyttöä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi Euroopan laajuisessa järjestelmässä ja jotka täyttävät olennaiset vaatimukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan säännösten soveltamista.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on katsottava yhteentoimiviksi ja olennaisia vaatimuksia vastaaviksi sellaiset Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän osajärjestelmät, joilla on EY:n vaatimustenmukaisuusvakuutus.

2. Se, että Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän rakenteellisen osajärjestelmän yhteentoimivuus vastaa olennaisia vaatimuksia, tarkastetaan suhteessa YTE:iin, jos sellaisia on laadittu.

3. Jos YTE:iä ei ole laadittu, jäsenvaltiot tiedottavat toisille jäsenvaltioille ja komissiolle käytössä olevista teknisistä säännöistä, joita käytetään olennaisten vaatimusten soveltamisessa.

17 artikla

Jos käy ilmi, että YTE:t eivät täysin vastaa olennaisia vaatimuksia, asia voidaan jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta antaa komitean käsiteltäväksi.

18 artikla

1. EY:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksen laatimiseksi hankintayksikkö tai sen edustaja teetättää EY-tarkastuksen tätä tarkoitusta varten valitsemallaan tarkastuselimellä.

2. Osajärjestelmän EY-tarkastuksesta vastaavan tarkastuselimien tehtävä alkaa suunnitteluvaiheessa ja jatkuu koko rakennusajan aina osajärjestelmän käyttöönottoa edeltävään luovutukseen saakka.

3. Tarkastuselin vastaa EY-tarkastusvakuutukseen liitettävien teknisten asiakirjojen laatimisesta. Näissä asiakirjoissa on oltava tarpeelliset osajärjestelmän ominaisuuksiin liittyvät asiakirjat sekä tarvittaessa kaikki asiakirjat, jotka osoittavat, että yhteentoimivuuden osatekijät ovat vaatimusten mukaisia. Niistä tulee myös käydä ilmi kaikki käyttöolosuhteisiin ja -rajoituksiin, huolto-ohjeisiin, jatkuvaan tai määräaikaiseen tarkkailuun sekä säätöihin ja huoltoon liittyvät tekijät.

19 artikla

1. Jos jäsenvaltio havaitsee, että EY:n tarkastusvakuutuksella ja teknisillä asiakirjoilla varustettu rakenteellinen osajärjestelmä ei kaikilta osin täytä tämän direktiivin säännöksiä eikä erityisesti olennaisia vaatimuksia, jäsenvaltio voi pyytää lisätarkastuksen suorittamista.

2. Pyyntöä esittänyt jäsenvaltio ilmoittaa pyydytyistä lisätarkastuksista välittömästi komissiolle esittäen samalla pyynnön perustelut. Komissio käynnistää viipymättä komitean menettelyn.

V LUKU

Tarkastuselimet

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille elimet, joiden tehtävänä on panna toimeen 13 artiklan mukainen vaatimustenmukaisuuden ja käytönsoveltavuuden arviointimenettely sekä 18 artiklassa tarkoitettu tarkastusmenettely, sekä kunkin elimen vastuualue.

Komissio antaa tarkastuselimille tunnistenumerot. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon näistä elimistä ja niiden tunnistenumeroista sekä niiden vastuualueista ja huolehtii tämän luettelon pitämisestä ajan tasalla.

2. Jäsenvaltioiden on arvioitava tarkastuselimet liitteessä VII annettuja arviointiperusteita soveltaen. Elinten, jotka vastaavat asiaa koskevien eurooppalaisten standardien mukaisia arviointiperusteita, katsotaan olevan edellä mainittujen perusteiden mukaisia.

3. Jäsenvaltion on peruttava hyväksyntä elimeltä, joka ei enää vastaa liitteessä VII annettuja arviointiperusteita. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että jonkin toisen jäsenvaltion hyväksymä tarkastuselin ei vastaa asianmukaisia perusteita, asia annetaan komitean käsiteltäväksi, ja se antaa asiasta lausuntonsa kolmen kuukauden kuluessa; komitean lausunnon perusteella komissio ilmoittaa kyseessä olevalle jäsenvaltiolle kaikki muutokset, jotka ovat välttämättömiä, jotta tarkastuselin voisi säilyttää sille myönnetyn aseman.

5. Tarkastuselinten toiminnan yhdenmukaistaminen toteutetaan tarvittaessa 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

VI LUKU

Komitea

21 artikla

1. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan, jos ne ovat komitean lausunnon mukaisia.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden määräajassa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

3. Komitea voi käsitellä mitä tahansa Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuteen liittyvää kysymystä.
4. Komitea voi tarvittaessa perustaa työryhmiä avustamaan itseään tehtäviensä suorittamisessa, erityisesti tarkastuselinten työn yhdenmukaistamisessa.
5. Komitea muodostetaan heti tämän direktiivin tultua voimaan.

VII LUKU

Loppumääräykset

22 artikla

Kaikki tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tehdyt päätökset osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden ja käytönsoveltuvuuden arvioinnista, Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän osajärjestelmien tarkastamisesta sekä 11, 12, 17 ja 19 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset on perusteltava yksityiskohtaisesti. Päätöksestä ilmoitetaan asianomaiselle mahdollisimman pian, ja hänelle ilmoitetaan lisäksi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön tarjoamat muutoksenhakumenettelyt sekä muutoksenhaun määräajat.

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on muutettava ja säädettävä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä siten, että ne sallivat yhteentoimivuuden osatekijöiden käytön ja tämän

direktiivin mukaisten osajärjestelmien käyttöönoton ja käytön viimeistään 30 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava näistä muutoksista komissiolle.

2. Kun jäsenvaltiot hyväksyvät 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä, niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä kyseinen viittaus kyseisten säännösten virallisen julkaisun yhteydessä. Jäsenvaltioiden on annettava yksityiskohtaiset säännöt siitä, miten viittaukset tehdään.

24 artikla

Komission on annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka toinen vuosi kertomus Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden alalla tapahtuneesta edistymisestä.

25 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenäensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1996.

Neuvoston puolesta

I. YATES

Puheenjohtaja

LIITE I

EUROOPAN LAAJUINEN SUURTEN NOPEUKSIEN RAUTATIEJÄRJESTELMÄ

1. Infrastruktuurit

a) Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän perusrakenteet ovat perustamissopimuksen 129 c artiklassa tarkoitettujen suuntaviivojen mukaisesti yksilöityjen Euroopan laajuisen liikenneverkon ratojen perusrakenteita,

— jotka on rakennettu tai rakennetaan erityisesti suuria nopeuksia varten,

— jotka on parannettu tai parannetaan erityisesti suuria nopeuksia varten.

Niihin voi kuulua lisä- ja liitosratoja, erityisesti uusien tai suurnopeusliikennettä varten parannettujen rataosuuksien liitoksia kaupunkien keskustoissa sijaitseviin rautatieasemiin, jolloin nopeuksissa on otettava huomioon paikalliset olosuhteet.

b) Suurten nopeuksien ratoihin kuuluvat

— erityisesti suurnopeusjunia varten rakennetut tai rakennettavat radat, joilla voidaan ajaa yleensä vähintään 250 kilometrin tuntinopeudella,

— erityisesti suurnopeusjunia varten parannetut tai parannettavat radat, joilla voidaan ajaa noin 200 kilometrin tuntinopeudella,

— erityisesti suurnopeusjunia varten parannetut erityiset radat, joissa maasto, korkeuserot tai kaupunkiympäristö aiheuttavat hankaluuksia ja joilla nopeus on mukautettava tapauskohtaisesti.

2. Liikkuva kalusto

Kehittyneen teknologian suurnopeusjunat on suunniteltava siten, että voidaan taata turvallinen ja keskeytymätön liikenne

— vähintään 250 kilometrin tuntinopeudella erityisesti suurnopeusjunia varten rakennetuilla tai rakennettavilla radoilla, joilla voidaan asianmukaisissa oloissa saavuttaa yli 300 kilometrin tuntinopeuksia,

— noin 200 kilometrin tuntinopeudella nykyisillä erityisesti parannetuilla tai parannettavilla radoilla,

— mahdollisimman suurella nopeudella muilla radoilla.

3. Infrastruktuurien ja liikkuvan kaluston yhteensopivuus

Suurnopeusjunapalvelut edellyttävät erittäin suurta yhtenäisyyttä infrastruktuurin ja liikkuvan kaluston välillä. Tämä yhteensopivuus vaikuttaa olennaisesti suoritusastoon, turvallisuuteen sekä palvelujen laatuun ja kustannuksiin.

LIITE II

OSAJÄRJESTELMÄT

1. Tässä direktiivissä tarkoitetuissa kysymyksissä Euroopan laajuinen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmä voidaan jakaa osajärjestelmiin seuraavasti:
  - 1.1 joko rakenteellisin perustein:
    - infrastruktuurit
    - energia
    - liikenteen hallinta, ohjaus ja opasteet/merkinanto
    - liikkuva kalusto
  - 1.2 tai toiminnallisin perustein:
    - huolto
    - ympäristöasiat
    - käyttötoiminta
    - käyttäjät
2. Kunkin osajärjestelmän yhteentoimivuuteen liittyvät näkökohdat yksilöidään yhteiselle edustuselimelle annetuissa YTE:ien laatimista koskeissa toimeksiannoissa.

Edellä 6 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti toimeksiannoista päätetään komitean menettelyn mukaisesti.

Tarpeen vaatiessa yhteinen edustuselin täsmentää tehtävänmäärittelyissä yksilöidyt yhteentoimivuuteen liittyvät näkökohdat 5 artiklan 3 kohdan e alakohdan säännösten mukaisesti.
3. Edellä 5 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina yhteentoimivuuden toteuttamiseksi olennaisina parametreinä pidetään seuraavia:

OLENNAISET PARAMETRIT

- infrastruktuurien vähimmäisulottuma
- kaltevuuden vähimmäissäde
- raideleveys
- rataan kohdistuvat enimmäisrasitukset
- laitureiden vähimmäispituus
- laitureiden korkeus
- syöttövirran jännite
- ajojohtojen muoto
- ERTMS:n⁽¹⁾ ominaisuudet
- pyörän akseliin kohdistuva raskuus
- junien enimmäispituus
- junien koko
- jarrujen vähimmäisominaisuudet
- liikkuvan kaluston sähköiset vähimmäisominaisuudet
- liikkuvan kaluston mekaaniset vähimmäisominaisuudet
- junien turvallisuuteen liittyvät käyttöominaisuudet
- ulkoiseen meluun liittyvät vähimmäisominaisuudet
- ulkoiseen värähtelyyn liittyvät vähimmäisominaisuudet
- ulkoisiin sähkömagneettisiin häiriöihin liittyvät vähimmäisominaisuudet
- sisämeluun liittyvät vähimmäisominaisuudet
- ilmastointiin liittyvät vähimmäisominaisuudet
- liikuntarajoitteisten kuljetukseen liittyvät ominaisuudet

⁽¹⁾ Euroopan rataliikenneohjausjärjestelmä

LIITE III

OLENNAISET VAATIMUKSET

1. Yleiset vaatimukset

1.1 *Turvallisuus*

- 1.1.1 Turvallisuuden kannalta olennaisten laitteiden, erityisesti junaliikenteessä käytettyjen laitteiden suunnittelun, rakentamisen tai valmistamisen sekä huollon ja valvonnan on taattava sellainen turvataso, joka vastaa verkolle vahvistettuja tavoitteita, myös määritellyissä vaaratilanteissa.
- 1.1.2 Pyörien ja kiskojen kosketuksessa vaikuttavien tekijöiden on oltava sellaisten junankulun vakavuusperusteiden mukaisia, että niillä taataan turvallinen liikenne sallitulla enimmäisnopeudella.
- 1.1.3 Käytettävien laitteiden on kestettävä käyttöaikanaan niille määritetyt tavanomaiset tai poikkeukselliset rasitukset. Niiden satunnaisista vioista turvallisuudelle aiheutuvat seuraukset on rajoitettava asianmukaisilla keinoilla.
- 1.1.4 Kiinteät laitteistot ja liikkuva kalusto on suunniteltava ja käytettävät materiaalit valittava siten, että tulipalon sattuessa voidaan rajoittaa tulen leviäminen, savunmuodostus ja niiden vaikutukset.
- 1.1.5 Laitteet, jotka on tarkoitettu matkustajien käytettäväksi, on suunniteltava siten, ettei heille muodostu vaaraa, jos he käyttävät näitä laitteita muutoin kuin ohjeissa tarkoitettulla tavalla.

1.1 *Luotettavuus — käyttökunto*

Junaliikenteen kiinteiden tai liikkuvien osatekijöiden seuranta ja huolto on järjestettävä ja toteutettava sekä niiden laajuus määritettävä siten, että ne toimivat asianmukaisesti säädetyissä oloissa.

1.3 *Terveysnäkökohdat*

- 1.3.1 Sellaisia materiaaleja, jotka voivat käyttövastaan johtuen vaarantaa niiden kanssa kosketuksiin joutuvien ihmisten terveyden, ei saa käyttää junissa eikä rautateiden infrastruktuureissa.
- 1.3.2 Materiaalien ja niiden käytön on oltava sellaisia, että voidaan rajoittaa haitallisten ja vaarallisten savujen tai kaasujen muodostuminen, erityisesti tulipalossa.

1.4 *Ympäristönsuojelu*

- 1.4.1 Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän rakentamisen ja käytön ympäristövaikutukset on arvioitava ja otettava huomioon voimassa olevien yhteisön säännösten mukaisesti järjestelmää suunniteltaessa.
- 1.4.2 Junissa ja infrastruktuureissa käytettyjen materiaalien on oltava sellaisia, että voidaan välttää ympäristölle haitallisten tai vaarallisten savujen tai kaasujen muodostuminen, erityisesti tulipalossa.
- 1.4.3 Liikkuva kalusto ja sähköntojojärjestelmä on suunniteltava ja toteutettava siten, että ne sopivat sähkömagneettisilta ominaisuuksiltaan yhteen sellaisten julkisten tai yksityisten laitteistojen, laitteiden ja verkkojen kanssa, joihin ne saattavat vaikuttaa.

1.5 *Tekninen yhteensopivuus*

Infrastruktuurien ja kiinteiden laitteistojen teknisten ominaisuuksien on sovittava yhteen keskenään sekä Euroopan laajuisessa suurten nopeuksien rautatiejärjestelmässä liikennöivien junien ominaisuuksien kanssa.

Jos näiden vaatimusten noudattaminen osoittautuu vaikeaksi tietyissä verkon osissa, voidaan turvautua väliaikaisiin ratkaisuihin, joiden on taattava yhteensopivuus tulevaisuudessa.

2. Kunkin osajärjestelmän erityisvaatimukset

2.1 *Infrastruktuurit*

2.1.1 Turvallisuus

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, jotta vältettäisiin asiaton pääsy suurten nopeuksien ratojen laitteistoihin.

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, jotta rajoitettaisiin ihmisten joutumista vaaraan, erityisesti suurnopeusjunien saapuessa asemalle ja lähtiessä sieltä.

Sellaiset infrastruktuurit, joihin yleisö pääsee, on suunniteltava ja toteutettava siten, että voidaan rajoittaa ihmisille koituvia turvariskejä (infrastruktuurien vakavuus, tulipalot, pääsy sinne, evakuointi ja laiturit).

On ryhdyttävä tarkoituksenmukaisiin toimiin pitkien tunnelien erityisten turvaolojen ottamiseksi huomioon.

2.2 *Energia*

2.2.1 Turvallisuus

Virransyöttölaitteiden toiminta ei saa vaarantaa suurnopeusjunien eikä ihmisten (matkustajat, käyttöhenkilökunta, ratavarren asukkaat, sivulliset) turvallisuutta.

2.2.2 Ympäristönsuojelu

Virransyöttölaitteiden toiminnan ympäristölle aiheuttaman häiriön on pysyteltävä määritellyissä rajoissa.

2.2.3 Tekninen yhteensopivuus

Euroopan laajuudessa suurten nopeuksien rautatiejärjestelmässä käytettävien sähköjärjestelmien on

- mahdollistettava se, että junat pystyvät määriteltyihin suorituksiin,
- sovittava yhteen juniin asennettujen sähkönottolaitteiden kanssa.

2.3 *Liikenteen hallinta, ohjaus ja opasteet/merkinanto*

2.3.1 Turvallisuus

Euroopan laajuudessa suurten nopeuksien rautatiejärjestelmässä käytettyjen hallinta- ja ohjauslaitteiden sekä opaste/merkinantolaitteiden ja niiden toiminnan on mahdollistettava verkolle asetettujen turvatavoitteiden mukainen liikenne.

2.3.2 Tekninen yhteensopivuus

Kaikki uudet yhteensopivien hallinta- ja ohjauslaitteiden ja liikenneopastejärjestelmien käyttöönoton jälkeen rakennetut suurten nopeuksien infrastruktuurit ja kaikki uusi liikkuva suurnopeuskalusto on mukautettava näiden järjestelmien käyttöön.

Junien ohjaamoihin asennettujen hallinta-, ohjaus- ja merkinantolaitteiden on oltava sellaisia, että niiden tavanomainen käyttö Euroopan laajuudessa suurten nopeuksien rautatiejärjestelmässä määritellyissä oloissa on mahdollista.

2.4 *Liikkuva kalusto*

2.4.1 Turvallisuus

Liikkuvan kaluston ja vaunujen välisten liitosten rakenteet on suunniteltava siten, että matkustaja- ja ohjaamotilat ovat suojattuja, jos junat törmäävät tai suistuvat raiteilta.

Sähkölaitteet eivät saa vaarantaa hallinta-, ohjaus- ja merkinantolaitteiden toimintavarmuutta.

Jarrutustekniikan ja -tehon on oltava yhteensopivia raiteiden, insinööriyön ja liikenneopastejärjestelmien kanssa.

On ryhdyttävä toimenpiteisiin, jotta ihmiset eivät pääse jännitteisiin laitteisiin eikä heille aiheudu sen takia vaaraa.

On oltava käytettävissä laitteita, joiden avulla matkustajat voivat ilmoittaa vaarasta kuljettajalle ja junahenkilökunta voi olla yhteydessä häneen.

Ovissa on oltava matkustajien turvallisuuden takaava sulkemis- ja avausjärjestelmä.

Hätäuloskäynnit on merkittävä.

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin suurten tunneleiden erityisten turvavaatimusten huomioon ottamiseksi.

Riittävän tehokas hätävalaistusjärjestelmä, jolla on riittävä oma tehonlähde, on junissa pakollinen.

Junissa on oltava kuulutusjärjestelmä, jonka avulla juna- ja ratapihahenkilökunta voivat välittää viestejä matkustajille.

2.4.2 Luotettavuus — käyttökunto

Tärkeimmät laitteet eli ajo-, veto- ja jarrutus- sekä hallinta- ja ohjauslaitteet on suunniteltava siten, että määritellyssä vaaratilanteessa juna voi jatkaa matkaa siten, että käyttöön jääville laitteille ei aiheudu vakavaa vaaraa.

2.4.3 Tekninen yhteensopivuus

Sähkölaitteiden on oltava yhteensopivia hallinta-, ohjaus- ja merkinantolaitteiden toiminnan kanssa.

Virranottolaitteiden on oltava sellaisia, että junat voivat kulkea Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän virransyöttöjärjestelmän avulla.

Liikkuvan kaluston on oltava sellaista, että se voi kulkea kaikilla rataosuuksilla, joilla sitä tullaan käyttämään.

2.5 Huolto

2.5.1 Terveysnäkökohdat

Huoltokeskuksissa käytettävät tekniset laitteet ja menetelmät eivät saa olla terveydelle haitallisia.

2.5.2 Ympäristönsuojelu

Huoltokeskuksissa käytettävät tekniset laitteet ja menetelmät eivät saa ylittää ympäristön kannalta hyväksyttäviä haittatasoja.

2.5.3 Tekninen yhteensopivuus

Suurnopeusjunia käsittelevien huoltolaitteiden on oltava sellaisia, että niillä voidaan suorittaa turva- ja siivoustyöt kaikissa junissa, joita varten ne on suunniteltu.

2.6 Ympäristö

2.6.1 Terveysnäkökohdat

Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän käytössä on noudatettava säädettyjä melutasoja.

2.6.2 Ympäristönsuojelu

Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän käyttö ei saa aiheuttaa maaperässä sen rasoista värähtelyä, että se häiritsee liikaa tavallisessa kunnossa olevaa infrastruktuuria, lähellä suoritettavia toimintoja ja radan ympäristöä.

2.7 Käyttö

2.7.1 Turvallisuusnäkökohdat

Verkoilla on oltava yhtenäiset käyttö säännöt ja kuljettajilla sekä junahenkilökunnalla on oltava riittävä pätevyys, jotta voidaan taata turvallinen kansainvälinen käyttö.

Huoltotoimien ja huoltovälin, huoltohenkilökunnan koulutuksen ja pätevyyden ja asianomaisten toimijoiden huoltokeskuksissa käyttöönotettavan laadunvarmistusjärjestelmän on oltava sellaiset, että voidaan taata korkea turvataso.

2.7.2 Luotettavuus — käyttökunto

Huoltotoimien ja huoltovälin, huoltohenkilökunnan koulutuksen ja pätevyyden ja asianomaisten toiminnanharjoittajien huoltokeskuksissa käyttöönotettavan laadunvarmistusjärjestelmän on oltava sellainen, että järjestelmälle voidaan taata korkea luotettavuus- ja käyttötaso.

2.7.3 Tekninen yhteensopivuus

Verkoilla on oltava yhtenäiset käyttö säännöt ja kuljettajien, junahenkilökunnan ja liikenteenohjaajien pätevyyden on oltava sellainen, että voidaan taata Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän tehokas käyttö.

LIITE IV

YHTEENTOIMIVUUDEN OSATEKIJÄT

EY-vakuutus

— yhdenmukaisuudesta

— käyttöönsoveltuvuudesta

1. *Yhteentoimivuuden osatekijät*

EY-vakuutusta sovelletaan edellä 3 artiklassa tarkoitettuihin yhteentoimivuuden osatekijöihin, jotka liittyvät Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuteen. Yhteentoimivuuden osatekijöitä voivat olla:

1.1 *Tavanomaiset osatekijät*

Osatekijät, jotka eivät koske erityisesti rautateitä ja joita voidaan käyttää sellaisenaan muilla aloilla.

1.2 *Tavanomaiset osatekijät, joilla on erityisominaisuuksia*

Osatekijät, jotka eivät sinänsä koske erityisesti rautateitä, mutta joilla on oltava erityistoimintoja rautateillä käytettäessä.

1.3 *Erityistekijät*

Osatekijät, jotka koskevat erityisesti rautateitä.

2. *Soveltamisala*

EY-vakuutus koskee

— jonkin tarkastuselimen (joidenkin tarkastuselinten) suorittamaa arviointia siitä, täyttääkö jokin yhteentoimivuuden osatekijä sellaisenaan, erillään arvioituna, niiden teknisten eritelmien vaatimukset, jotka sen on täytettävä,

— tai jonkin tarkastuselimen (joidenkin tarkastuselinten) suorittamaa arviointia/tarkastelua siitä, soveltuuko jokin yhteentoimivuuden osatekijä, arvioituna rautatiekäyttöä ja erityisesti liitäntöjä varten, tarkoitettuun käyttöönsä, erityisesti suhteessa toiminnallisiin teknisiin eritelmiin, jotka on tarkastettava.

Tarkastuselinten sekä suunnittelu- että tuotantovaiheessa käyttöönottamissa arviointimenettelyissä sovelletaan päätöksessä 93/465/ETY määriteltyjä moduuleita YTE:iissä mainittujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. *EY-vakuutuksen sisältö*

Vaatumustenmukaisuutta tai käyttöönsoveltuvuutta koskeva EY-vakuutus ja siihen liittyvät asiakirjat on päivättävä ja allekirjoitettava.

Vakuutus on laadittava samalla kielellä kuin käyttöohjeet ja siinä on mainittava seuraavat asiat:

— viittaukset direktiiviin

— valmistajan tai sen yhteisön alueelle sijoittautuneen edustajan nimi ja osoite (toiminimi ja täydellinen osoite, edustajan osalta myös valmistajan tai rakentajan toiminimi)

— yhteentoimivuuden osatekijän kuvaus (merkki, tyyppi tms.)

— vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutusmenettely (13 artikla)

— kaikki aiheelliset kuvaukset yhteentoimivuuden osatekijästä ja erityisesti käyttöolosuhteet

— vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusarviointiin osallistune(id)en tarkastuselimen (tarkastuselinten) nimi ja osoit(t)e(et) sekä tarkastustodistuksen päivämäärä ja tarvittaessa todistuksen voimassaoloaika ja -ehdot

— tarvittaessa viittaus eurooppalaisiin eritelmiin

— tilaaja, jolla on valtuudet antaa tehtävä valmistajalle tai tämän yhteisön alueelle sijoittautuneelle edustajalle.

LIITE V

OSAJÄRJESTELMÄT

EY-TARKASTUSVAKUUTUS

EY-tarkastusvakuutus ja siihen liittyvät asiakirjat on päivättävä ja allekirjoitettava.

Vakuutus on laadittava samalla kielellä kuin siihen liittyvät tekniset asiakirjat ja siinä on mainittava seuraavat asiat:

- viittaukset direktiiviin
  - hankintayksikön (tilaajan) tai sen yhteisön alueelle sijoittautuneen edustajan nimi ja osoite (toiminimi ja täydellinen osoite, edustajan osalta myös tilaajan toiminimi)
  - lyhyt kuvaus osajärjestelmästä
  - edellä 18 artiklassa tarkoitetun EY-tarkastuksen suorittaneen tarkastuselimen nimi ja osoite
  - viittaukset teknisiin asiakirjoihin
  - kaikki aiheelliset väliaikaiset tai lopulliset määräykset, joita osajärjestelmän on noudatettava, erityisesti tarpeen vaatiessa käyttörajoitukset tai -ehdot
  - EY-vakuutuksen voimassaoloaika, jos vakuutus on väliaikainen
  - allekirjoittajan henkilöllisyys.
-

LIITE VI

OSAJÄRJESTELMÄT

EY-TARKASTUS

1. EY-tarkastus on menettely, jolla tarkastuselin tilaajan tai tämän yhteisön alueelle sijoittautuneen edustajan pyynnöstä tarkastaa ja todistaa, että osajärjestelmä
  - on direktiivin säännösten mukainen
  - on muiden perustamissopimuksen noudattamiseksi sovellettavien säännösten mukainen ja voidaan ottaa käyttöön.
2. Osajärjestelmän tarkastamisessa on seuraavat vaiheet:
  - kokonaissuunnittelu
  - osajärjestelmän rakentaminen, johon sisältyvät erityisesti rakennustyöt, osien kokoaminen, kokonaisuuden säätö
  - valmiin osajärjestelmän testaaminen.
3. EY-tarkastuksesta vastaava tarkastuselin laatii vaatimustenmukaisuustodistuksen tilaajalle tai tämän yhteisön alueelle sijoittautuneelle edustajalle, joka puolestaan laatii EY-tarkastusvakuutuksen sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle, johon osajärjestelmä sijoitetaan ja/tai jossa sitä käytetään.
4. Tarkastusvakuutukseen liittyvät tekniset asiakirjat laaditaan seuraavasti:
  - infrastruktuurit: rakennuttamissuunnitelmat, maaperä- ja raudoitustöiden vastaanottopöytäkirjat, selvitykset testauksista ja betonitöiden tarkastuksesta,
  - muiden osajärjestelmien osalta toteuttamista vastaavat yleissuunnitelmat ja yksityiskohtaiset suunnitelmat, sähkö- ja hydrauliset kaaviot, ohjauspiirikaaviot, tieto- ja automaatiojärjestelmien kuvaus, toimintaa ja huoltoa koskevat huomiot jne.,
  - luettelo 3 artiklassa tarkoitetuista osajärjestelmään sisältyvistä osista,
  - jäljennökset vaatimustenmukaisuutta ja käyttösoveltuvuutta koskevista EY-vakuutuksista, jotka mainituilla osilla on oltava direktiivin 13 artiklan säännösten mukaisesti, ja tarvittaessa vastaavat laskelmat sekä tarkastuselinten yhteisten teknisten eritelmien perusteella tekemien testien ja tutkimusten selvitykset,
  - EY-tarkastuksesta vastaavan tarkastuselimen todistus siitä, että hanke on tämän direktiivin säännösten mukainen, sekä vastaavat tarkastuselimen tarkastamat ja hyväksymät laskelmat; todistuksessa täsmennetään tarvittaessa töiden aikana esitetyt varaukset, joita ei ole peruttu, sekä kertomukset tarkastuselimen tehtävänsä aikana jäljempänä 5.3 ja 5.4 kohdan mukaisesti suorittamista tarkastuksista.
5. **Valvonta**
  - 5.1 EY-valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että osajärjestelmän toteuttamisen aikana täytetään teknisissä asiakirjoissa määrätyt velvoitteet.
  - 5.2 Hankkeen toteutuksen tarkastamisesta vastaavalla tarkastuselimellä on oltava aina vapaa pääsy työmaalle, tehtaisiin ja verstaisiin, varasto- ja tarvittaessa esivalmistusalueille, testauslaitoksiin ja yleensä kaikkiin paikkoihin, joihin pääsyn se voisi katsoa tarpeelliseksi tehtävänsä suorittamisen kannalta. Tilaajan tai sen yhteisön alueelle sijoittautuneen edustajan on annettava tai toimitettava tarkastuselimelle kaikki tarvittavat asiakirjat ja erityisesti työsuunnitelmat ja osajärjestelmää koskevat tekniset asiakirjat.
  - 5.3 Tarkastaakseen töiden toteutuksen tarkastuselimen on tehtävä ajoittain tarkastuksia varmistaakseen, että direktiivin säännöksiä noudatetaan, ja se antaa tällöin tarkastuskertomuksen toteutuksesta vastaaville ammatti-ihmisille. Tarkastuselin voi vaatia, että se kutsutaan seuraamaan tiettyjä rakennustyön vaiheita.

- 5.4 Lisäksi valvontaelin voi tehdä yllätystarkastuksia työmaalle tai tehtaisiin ja verstaisiin. Näiden käyntien yhteydessä se voi suorittaa täydellisiä tai osatarkastuksia. Se antaa selostuksen käynnistä ja tarvittaessa tarkastuskertomuksen toteutuksesta vastaaville ihmisille.
6. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu asiakirjakokonaisuus on liitettävä osajärjestelmän tarkastuksesta vastaavan tarkastuselimen antamaan vaatimustenmukaisuustodistukseen ja toimitettava tilaajalle tai tämän yhteisön alueelle sijoittautuneelle asiamiehelle. Asiakirjat liitetään EY-tarkastusvakuutukseen, jonka tilaaja osoittaa asianomaisen jäsenvaltion asiasta vastaavalle viranomaiselle.
- Tilaaja säilyttää yhden jäljennöksen asiakirjoista koko osajärjestelmän olemassaolon ajan. Se toimitetaan muille jäsenvaltioille, jos nämä pyytävät sitä.
7. Kunkin tarkastuselimen on julkaistava tietyin väliajoin aiheelliset tiedot, jotka koskevat
- vastaanotettuja EY-tarkastushakemuksia
  - annettuja vaatimustenmukaisuustodistuksia
  - hylättyjä vaatimustenmukaisuustodistuksia.
8. Asiakirjat ja EY-tarkastusmenettelyihin liittyvä kirjeenvaihto on laadittava jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, johon tilaaja tai tämän yhteisön alueella toimiva edustaja on sijoittautunut, tai jollakin edellisen hyväksymällä kielellä.
-

LIITE VII

VÄHIMMÄISPERUSTEET, JOTKA JÄSENVALTIOIDEN ON OTETTAVA HUOMIOON TARKASTUSELINTEN ILMOITTAMISESSA

1. Tarkastuselin, sen johtaja ja tarkastustoimista vastaava henkilökunta eivät voi olla mukana suoraan tai edustajien ominaisuudessa keskeisten osien tai osajärjestelmien suunnittelussa, valmistuksessa, rakentamisessa, pitämisessä kaupan tai huollossa, eivätkä niiden käytössä. Valmistaja tai rakentaja ja tarkastuselin voivat kuitenkin vaihtaa teknisiä tietoja.
  2. Tarkastuselimen ja tarkastushenkilökunnan on suoritettava tarkastustoimet itsenäisesti ja ammattitaitoisesti, eivätkä mitkään, varsinkaan taloudelliset painostus- tai yllytystoimet saa vaikuttaa heidän arviointiinsa tai tarkastuksen tuloksiin, erityisesti jos niitä harjoittavat henkilöt tai henkilöryhmät, joiden etuihin tarkastustulokset vaikuttavat.
  3. Tarkastuselimellä on oltava riittävästi henkilökuntaa ja valmiuksia voidakseen suorittaa asianmukaisesti tarkastuksiin liittyvät tekniset ja hallinnolliset tehtävät; sillä on myös oltava mahdollisuus saada käyttöönsä tarpeellista aineistoa poikkeuksellisiin tarkastuksiin.
  4. Tarkastushenkilökunnalla on oltava
    - hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus,
    - tarkastuksiin liittyvien määräysten tyydyttävä tuntemus ja riittävä kokemus niiden tekemisestä,
    - tarvittava kyky sellaisten todistusten, päytäkirjojen ja kertomusten laatimiseen, joista käyvät ilmi tarkastusten tulokset.
  5. Tarkastushenkilökunnan riippumattomuus on taattava. Tarkastajan palkka ei saa riippua hänen tekemiensä tarkastusten määrästä tai niiden tuloksista.
  6. Tarkastuselimen on otettava vastuuvakuutus, jollei valtio vastaa siitä kansallisen lainsäädäntönsä perusteella tai jollei jäsenvaltio suorita itse näitä tarkastuksia.
  7. Tarkastuselimen henkilökuntaa koskee vaitiolovelvollisuus kaiken sen suhteen, mitä he saavat tietoonsa suorittaessaan tehtävänsä (paitsi sen valtion toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, jossa he toimivat) tämän direktiivin tai sen täytäntöönpanemiseksi annetun sisäisen lainsäädännön muiden säännösten mukaisesti.
-

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/49/EY,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996,

vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) vaarallisten aineiden rautatiekuljetukset ovat viime vuosina huomattavasti lisääntyneet, mikä lisää onnettomuustilanteiden aiheuttamia vaaroja; tämän vuoksi olisi toteutettava toimenpiteitä, jotta kyseiset kuljetukset voitaisiin suorittaa parhain mahdollisin turvallisuusedellytyksin,
- 2) kaikki yhteisön jäsenvaltiot ovat sopimuspuolia kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevassa yleissopimuksessa (COTIF), jonka lisäyksessä B määritellään yhtenäiset säännökset tavaroiden kansainvälisestä rautatiekuljetussopimuksesta (CIM) ja joiden liite 1 sisältää kansainväliset määräykset vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksesta (RID), sekä kyseisen yleissopimuksen soveltamisala ulottuu maantieteellisesti yhteisön ulkopuolelle,
- 3) kyseisen yleissopimuksen soveltamisalaan eivät kuulu vaarallisten aineiden kansalliset rautatiekuljetukset; tämän vuoksi on välttämätöntä varmistaa turvallisuutta koskevien yhdenmukaisten sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen koko yhteisössä; tarkoituksenmukaisin keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tehdä jäsenvaltioiden lainsäädäntö RID:n mukaisiksi,
- 4) kyseiset säännökset olisi toissijaisuusperiaatetta noudattaen lähennettävä, jotta varmistetaan kansallisten ja kansainvälisten kuljetusten turvallisuuden korkea taso, taataan kilpailun vääristymien poistaminen helpottamalla tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkumista kaikkialla yhteisössä ja varmistetaan johdonmukaisuus yhteisön muiden säännösten kanssa,
- 5) tämän direktiivin säännöksillä ei rajoiteta yhteisön ja sen jäsenvaltioiden UNCED:n kesäkuussa 1992 pidetyn Rio de Janeiron konferenssin toimintasuunnitelmassa N:o 21 olevassa 19 luvussa vahvistettujen tavoitteiden mukaista sitoumusta pyrkiä vaarallisten aineiden luokitusjärjestelmän yhdenmukaistamiseen tulevaisuudessa,
- 6) biologisten aineiden ja geneettisesti muunnettujen mikro-organismien, joista on annettu direktiivit 90/219/ETY⁽⁴⁾, 90/220/ETY⁽⁵⁾ ja 90/679/ETY⁽⁶⁾, kuljetuksia koskevista turvallisuusedellytyksistä ei vielä ole erityistä yhteisön lainsäädäntöä,
- 7) tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan muiden työturvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskevien yhteisön säännösten soveltamista,
- 8) jäsenvaltioiden on voitava omalla alueellaan soveltaa vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevia erityisiä liikennesääntöjä,
- 9) vaarallisten aineiden sisäisen liikenteen rautatiekuljetusten osalta jäsenvaltioilla olisi säilyttävä oikeus soveltaa väliaikaisesti Yhdistyneiden Kansakuntien vaarallisten aineiden kuljetuksista annettujen kaikkia kuljetusmuotoja koskevien suositusten mukaisia sääntöjä siinä laajuudessa kuin RID:tä ei vielä ole yhdenmukaistettu näiden sääntöjen kanssa, joiden tarkoituksena on vaarallisten aineiden kuljetuksien helpottaminen useammassa kuljetusmuodossa,

(1) EYVL N:o C 389, 31.12.1994, s. 15, ja 3 päivänä lokakuuta 1995 toimitettu muutettu ehdotus (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(2) EYVL N:o C 236, 11.9.1995, s. 36

(3) Euroopan parlamentin lausunto annettu 13 päivänä heinäkuuta 1995 (EYVL N:o C 249, 25.9.1995, s. 138), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 8 päivänä joulukuuta 1995 (EYVL N:o C 356, 30.12.1995, s. 34) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 16 päivänä huhtikuuta 1996 (EYVL N:o C 141, 13.5.1996, s. 51).

(4) EYVL N:o L 117, 8.5.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 94/57/EY (EYVL N:o L 297, 18.11.1994, s. 29).

(5) EYVL N:o L 117, 8.5.1990, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 94/15/EY (EYVL N:o L 103, 22.4.1994, s. 20).

(6) EYVL N:o L 374, 31.12.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 95/30/EY (EYVL N:o L 155, 6.7.1995, s. 41).

- 10) jokaisella jäsenvaltiolla on säilyttävä oikeus ainoastaan muista kuin turvallisuuteen liittyvistä syistä säännellä tiettyjen vaarallisten aineiden kuljetuksia sisäisessä liikenteessään tai kieltää ne,
- 11) olisi otettava huomioon Englannin kanaalin tunnelissa sen erityisten ominaispiirteiden ja erityisesti kyseisen reitin ja sen pituuden vuoksi sovellettavat tiukemmat turvatoimenpiteet, ja säädettävä, että jäsenvaltioilla olisi myös mahdollisuus ottaa käyttöön vastaavia toimenpiteitä samankaltaisten tilanteiden ilmetessä; ilman lämpötilan vuoksi tiettyjen jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tiukempia standardeja kuljetuksiin käytettävien rakenneaineiden osalta,
- 12) tällä alalla tarvittavien huomattavien investointien huomioonottamiseksi olisi säädettävä siirtymäkaudesta, jotta jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti pitää voimassa tietyt kansalliset erityissäännökset säiliöiden, astioiden ja pakkausten tai hätäkoodin rakennetta tai käyttöä koskevista vaatimuksista,
- 13) teknisen ja teollisen kehityksen uusien saavutusten täytäntöönpanoa ei saa estää, ja tätä varten on säädettävä väliaikaisista poikkeuksista,
- 14) RID:n määräykset mahdollistavat kyseisistä määräyksistä poikkeavien sopimusten tekemisen, ja jäsenvaltioiden keskenään tekemät lukuisat kahdenväliset sopimukset estävät vaarallisten aineiden kuljetuspalvelujen vapaan tarjoamisen; sisällyttämällä tarvittavat säännökset tämän direktiivin liitteisiin voidaan välttää kyseiset poikkeukset; olisi säädettävä siirtymäkaudesta, jonka aikana jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa keskenään nykyisiä sopimuksiaan,
- 15) vaarallisten aineiden rautatiekuljetukset kolmanteen maahan tai kolmannelle maasta ovat sallittuja, jos ne suoritetaan RID:n määräysten mukaisesti; niistä entisen Neuvostoliiton alueen tasavalloista, jotka eivät ole COTIF:n sopimuspuolia, lähtöisin olevien tai niihin tarkoitettujen kuljetusten osalta olisi kuitenkin säädettävä, että jäsenvaltioilla on oikeus toteuttaa kyseisiä kuljetuksia koskevia sopivia toimenpiteitä, jotka takaavat RID:n määräyksiä vastaavan turvallisuustason, ja
- 16) tämä direktiivi on voitava nopeasti mukauttaa tekniseen kehitykseen erityisesti vahvistamalla RID:n uudet määräykset; tätä varten olisi perustettava komitea ja otettava käyttöön jäsenvaltioiden ja komission läheistä yhteistyötä kyseisessä komiteassa koskeva menettely,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Soveltamisala

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioissa tai jäsenvaltioiden välillä suoritettaviin vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksiin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin olla soveltamatta sitä sellaisiin vaarallisten aineiden kuljetuksiin, joihin käytetään puolustusvoimille kuuluvaa tai niiden vastuulla olevaa kuljetuskalustoa.

2. Tämän direktiivin säännöksillä ei millään tavoin vaikuteta jäsenvaltioiden oikeuteen vahvistaa yhteisön oikeutta noudattaen erityisiä vaatimuksia, jotka koskevat vaarallisten aineiden kansallisten tai kansainvälisten rautatiekuljetusten turvallisuutta, sikäli kuin kyseisestä alasta ei ole annettu määräyksiä tämän direktiivin liitteessä erityisesti seuraavien toimien osalta:

- junien liikkuminen,
- tavaravaunujen junanmuodostus kansallisen liikenteen junissa,
- kuljetuksiin liittyviä toimia kuten järjestelytoimia tai seisottamista koskevat liikenteenhoitojärjestelyt,
- henkilöstökoulutus ja kuljetettavia vaarallisia aineita koskevien tietojen hallinnointi,
- erityiset säännöt vaarallisten aineiden kuljetuksesta matkustajajunissa.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan ilmaisulla:

- 'RID' kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF) lisäyksen B liitteessä I olevia kansainvälisiä määräyksiä vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksista kyseisten määräysten muutokset mukaan lukien,
- 'CIM' yhtenäisiä määräyksiä tavaroiden kansainvälisestä rautatiekuljetussopimuksesta, jotka ovat kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF) lisäyksessä B muutoksineen,
- 'vaaralliset aineet' aineita ja tavaroita, joiden rautatiekuljetukset ovat tämän direktiivin liitteen mukaan kiellettyjä tai sallittuja ainoastaan tietyin edellytyksin,

— 'kuljetukset' kaikkia vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksiin liittyviä tämän direktiivin liitteessä tarkoitettuja toimia, jotka suoritetaan kokonaan tai osittain jäsenvaltion alueella, mukaan lukien kuormaaminen ja purkaminen sekä siirto toiseen kuljetusmuotoon tai toisesta kuljetusmuodosta sekä kuljetusolosuhteiden edellyttämät pysähdykset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjen kyseisistä toimista johtuvien vastuujärjestelyjen soveltamista; ilmaisulla ei tarkoiteta kuljetuksia, jotka suoritetaan kokonaisuudessaan yrityksen alueella.

3 artikla

1. Vaarallisia aineita, joiden kuljetukset kielletään liitteen säännöksillä, ei saa kuljettaa rautateitse, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista.

2. Jollei tämän direktiivin säännöksistä muuta johdu ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta rautatieyritysten markkinoille pääsyä koskevia säännöksiä tai tavaroiden rautatiekuljetuksiin yleisesti sovellettavia säännöksiä, vaarallisten aineiden rautatiekuljetukset ovat sallittuja, jos noudatetaan liitteessä vahvistettuja määräyksiä.

II LUKU

Poikkeukset, rajoitukset ja vapautukset

4 artikla

Jäsenvaltio voi säilyttää sisäisen liikenteen rautatiekuljetusten osalta sellaiset vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevat kansalliset säännökset, jotka ovat vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien suositusten mukaisia, kunnes tämän direktiivin liite on tarkistettu kyseisten suositusten mukaiseksi. Jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle.

5 artikla

1. Jäsenvaltioille jää oikeus säännellä muista kuin kuljetusturvallisuuteen liittyvistä syistä, kuten erityisesti kansalliseen turvallisuuteen tai ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä, tiettyjen vaarallisten aineiden kuljetuksia alueellaan tai kieltää ne, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista.

2. a) Englannin kanaalin tunnelin kautta suoritettavien kuljetusten osalta Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta saavat antaa tämän direktiivin liitteessä annettuja määräyksiä tiukempia säännöksiä. Kyseiset säännökset on annettava tiedoksi komissiolle, joka antaa niistä tiedon muille jäsenvaltioille.

b) Jos jäsenvaltio katsoo, että tiukempia säännöksiä olisi sovellettava kuljetuksiin, joissa käytetään sen alueella olevia ominaisuuksiltaan Englannin kanaalin tunnelin ominaisuuksia vastaavia tunneleita, sen on ilmoitettava tästä komissiolle. Komissio, joka toimii 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, päättää, onko kyseinen tunneli ominaisuuksiltaan samankaltainen. Jäsenvaltioiden antamat säännökset on annettava tiedoksi komissiolle, joka antaa niistä tiedon muille jäsenvaltioille.

c) Jäsenvaltiot, joiden ilman lämpötila on säännöllisesti alempi kuin -20 C, voivat antaa tiukempia standardeja alueellaan suoritettavaan vaarallisten aineiden kansalliseen rautatiekuljetukseen tarkoitettujen rakenneaineiden käyttölämpötilan osalta, kunnes liitteeseen on sisällytetty määräykset tiettyihin ilmastovyöhykkeisiin soveltuvista viite-
lämpötiloista.

3. Jos jäsenvaltio arvioi onnettomuuden tai häiriön seurauksena, että voimassa olevia turvallisuutta koskevia määräyksiä voitaisiin parantaa kuljetuksiin liittyvien riskien vähentämiseksi, ja jos kyseinen toimenpide on toteutettava kiireellisesti, sen on ilmoitettava komissiolle jo suunnitteluvaiheessa toimenpiteistä, jotka se aikoo toteuttaa. Komissio päättää 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, voidaanko näiden toimenpiteiden täytäntöönpano sallia, ja vahvistaa niiden soveltamisajan.

4. Jäsenvaltiot voivat säilyttää kaikki 31 päivänä joulukuuta 1996 voimassa olevat dioksiinia tai furaneja sisältävien aineiden kuljetuksia ja pakkauksia koskevat kansalliset säännökset.

6 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat sallia meriliikennettä tai lentoliikennettä koskevien kansainvälisten vaatimusten mukaisesti luokiteltujen, pakattujen ja merkittyjen vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksen alueellaan aina, kun kuljetukseen sisältyy meri- tai lentomatka.

Jos kansalliseen tai kansainväliseen kuljetukseen sisältyy merimatka, jäsenvaltiot voivat soveltaa liitteen määräyksiä täydentäviä säännöksiä ottaakseen huomioon meriliikennettä koskevat kansainväliset säännöt, mukaan lukien lauttaliikennettä koskevat kansainväliset säännöt.

2. Liitteen määräyksiä kuljetusasiakirjojen muodosta ja merkinnöissä tai tarvittavissa kuljetusasiakirjoissa käytettävistä kielistä ei sovelleta yhden ainoan jäsenvaltion alueella suoritettaviin kuljetuksiin. Jäsenvaltiot voivat sallia muiden kuin liitteessä mainittujen asiakirjojen ja kielten käytön alueellaan suoritettavissa kuljetuksissa.

3. Jäsenvaltio voi sallia ennen 1 päivää tammikuuta 1997 valmistettujen vaunujen käytön alueellaan, vaikka

ne eivät ole tämän direktiivin mukaisia, jos ne on valmistettu 31 päivänä joulukuuta 1996 voimassa olevien kansallisten säännösten mukaisesti edellyttäen, että ne täyttävät vaaditun turvallisuustason.

4. Jäsenvaltio voi säilyttää 31 päivänä joulukuuta 1996 voimassa olevat liitteen määräyksistä poikkeavat kansalliset säännöksensä, jotka koskevat tämän direktiivin liitteen 2 luokan mukaisten uusien säiliöiden ja astioiden rakennetta, käyttöä ja kuljetusedellytyksiä, kunnes liitteeseen lisätään säiliöiden ja astioiden rakennetta ja käyttöä koskevia standardeja koskevat viittaukset, joilla on yhtä velvoittava vaikutus kuin liitteen määräyksillä, kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 1998. Ennen 1 päivää tammikuuta 1999 valmistettuja astioita ja säiliöitä, jotka täyttävät vaaditun turvallisuustason, voidaan käyttää edelleen alkuperäisin edellytyksin.

5. Jäsenvaltio voi säilyttää muut kuin liitteessä tarkoitettujen kansallisten säännöksensä, jotka koskevat sen alueella suoritettavien nesteytettyjen kaasujen tai niiden seosten kuljetusten viitelämpötilaa, kunnes eurooppalaisiin standardeihin on sisällytetty säännökset tiettyihin ilmastovyöhykkeisiin soveltuvista viitelämpötiloista ja liitteeseen on sisällytetty viittaukset kyseisiin standardeihin.

6. Jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan suoritettavissa kuljetuksissa sellaisten pakkausten käytön, jotka on valmistettu mutta ei varmennettu RID:n mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 1997, jos kyseisiin pakkauksiin on merkitty valmistuspäivä ja jos ne ovat sellaisia, että ne läpäisevät 31 päivänä joulukuuta 1996 voimassa olevien kansallisten säännösten mukaiset testit, ja jos ne täyttävät vaaditun turvallisuustason (tarvittaessa testaus ja tarkastus mukaan lukien), seuraavasti: irtotavaraa varten olevia metallisia, enemmän kuin 50 litran vetoisia suuria astioita ja tynnyreitä saa käyttää enintään 15 vuotta valmistuspäivästä; muita metallipakkauksia ja kaikkia muovipakkauksia enintään viisi vuotta valmistuspäivästä, kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 1998.

7. Jäsenvaltio voi sallia 31 päivään joulukuuta 1998 tiettyjen ennen 1 päivää tammikuuta 1997 pakattujen vaarallisten aineiden kuljetuksen alueellaan, jos nämä on luokitettu, pakattu ja merkitty ennen 1 päivää tammikuuta 1997 voimaan tulleiden kansallisten säännösten vaatimusten mukaisesti.

8. Jäsenvaltio voi säilyttää alueellaan suoritettavien kansallisten rautatiekuljetusten osalta 31 päivänä joulukuuta 1996 voimassa olevan kansallisen lainsäädäntönsä säännökset, jotka koskevat hätäkoodin käyttöä liitteessä määrätyn vaaran tunnusnumeron asemasta.

9. Jäsenvaltio voi komissiota kuultuaan säilyttää liitteen määräyksiä joustavammat säännökset alueellaan suoritettavien vaarallisten aineiden pieniä määriä koske-

vien kuljetusten osalta, lukuun ottamatta keskitason tai korkean radioaktiivisuustason omaavia aineita.

10. Jäsenvaltio voi sallia allueellaan vaarallisten aineiden tilapäiset kuljetukset tai kuljetukset, jotka on kielletty liitteen säännöksillä tai jotka suoritetaan liitteessä määrätystä edellytyksistä poikkeavin edellytyksin.

11. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta sallia alueensa tarkasti määritellyillä kuljetusmatkoilla yhteisön oikeutta noudattaen ja komissiota kuultuaan tietyssä teollisessa prosessissa käytettävien vaarallisten aineiden säännölliset kuljetukset, jotka on kielletty liitteen säännöksillä tai jotka suoritetaan liitteessä määrätystä edellytyksistä poikkeavin edellytyksin, jos kyseiset kuljetukset ovat paikallisia ja niitä valvotaan tarkasti selkeästi määritellyin edellytyksin.

12. Jäsenvaltiot voivat myöntää väliaikaisia poikkeuksia liitteen säännöksistä sellaisia alueellaan tehtäviä tarpeellisia kokeita varten, joiden tarkoituksena on muuttaa näitä säännöksiä niiden mukauttamiseksi tekniikan ja teollisuuden kehitykseen, sillä edellytyksellä, että turvallisuutta ei vaaranneta. Tästä on ilmoitettava komissiolle, joka ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken tämän direktiivin liitteen perusteella sovitut väliaikaiset poikkeukset on tehtävä monenkeskisenä sopimuksena, jonka sopimuksesta aloitteen tehnyt viranomainen esittää kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Komissiolle on ilmoitettava asiasta.

Edellä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen poikkeuksien on myönnettävä ketään lähettäjän, kuljettajan tai vastaanottajan kansallisuuden tai sijoittautumispaikan perusteella syrjimättä; poikkeukset myönnetään enintään viideksi vuodeksi ja niitä ei voida uudistaa.

13. Jäsenvaltio voi soveltaa enintään 31 päivään joulukuuta 1998 muiden jäsenvaltioiden kanssa tehtyjä sopimuksia ketään lähettäjän, kuljettajan tai vastaanottajan kansallisuuden tai sijoittautumispaikan perusteella syrjimättä. Kaikkien myönnettävien poikkeuksien on oltava 12 kohdan mukaisia.

14. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta sallia yhteisön oikeutta noudattaen ja komissiota kuultuaan satama- tai lentokenttäalueisiin tai teollisiin alueisiin rajoittuvat vaarallisten aineiden paikalliset kuljetukset lyhyillä etäisyyksillä liitteessä määrättyjä edellytyksiä joustavammin edellytyksin.

7 artikla

1. Jollei markkinoille pääsyä koskevista kansallisista tai yhteisön säännöksistä muuta johdu, yhteisön ja kol-

mansien maiden alueen väliset vaarallisten aineiden rautatiekuljetukset ovat sallittuja, jos ne suoritetaan RID:n määräysten mukaisesti.

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta asiasta komissiolle ilmoitettuaan antaa aluettaan koskevia säännöksiä vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksista niihin entisen Neuvostoliiton tasavaltoihin tai niistä entisen Neuvostoliiton tasavalloista, jotka eivät ole COTIF:n sopimuspuolia. Tällaisia säännöksiä sovelletaan ainoastaan vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksiin (pakkausissa, irtotavarana tai säiliöissä) rautatievaunuilla, jotka on hyväksytty sellaisessa valtiossa, joka ei ole COTIF:n sopimuspuoli. Jäsenvaltioiden on aiheellisin toimenpitein ja velvoittein taattava RID:n määräysten mukainen turvallisuustaso. Tiettyjen jäsenvaltioiden osalta tässä alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan ainoastaan säiliövaunuihin.

III LUKU

Loppusäännökset

8 artikla

Tarvittavat muutokset liitteen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen tämän direktiivin soveltamisaloilla ja RID:n uusien määräyksien huomioonottamiseksi on tehtävä 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin 94/55/EY⁽¹⁾ 9 artiklalla perustettu vaarallisten aineiden kuljetusta käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyysmukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää tammikuuta 1997. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on oltava viittaus tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä kyseistä viittausta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansallisten säännösten teksti komissiolle.

11 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1996.

Neuvoston puolesta

I. YATES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 319, 12.12.1994, s. 7

LIITE

Määräykset vaarallisten aineiden kansainvälisistä rautatiekuljetuksista (RID), sellaisina kuin ne ovat voimassa 1 päivänä tammikuuta 1995, edellyttäen että ilmaisu "sopimuspuoli" ja "jäsenvaltiot tai rautatiet" korvataan ilmaisulla "jäsenvaltio"

HUOM. Yhteisön virallisilla kielillä olevat eri versiot julkaistaan niin pian kuin ajan tasalle saatettu teksti kaikilla sen kielillä on valmis.

*

* * *

Tässä liitteessä tarkoitetaan ilmaisulla 'rahtikirja' kansainvälisissä kuljetuksissa käytettävää CIM-rahtikirjaa, mikä ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta käyttää mitä tahansa vastaavaa asiakirjaa kuljetuksissa, joihin ei sovelleta CIM-sopimusta. Lisäksi ilmaisun "ADR" käyttöä tämän liitteen 15 marginaalissa ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta sallia kansallisessa liikenteessä maantieajoneuvojen kuljetus rautateitse direktiivin 94/55/EY soveltamiseksi annettujen kansallisten säännösten mukaisesti.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/50/EY,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996,

sisävesiväylien tavaraj- ja matkustajaliikenteen kansallisten pätevyyskirjojen myöntämisperusteiden harmonisoinnista yhteisössä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

on aiheellista laatia yhteiset säännökset, jotka koskevat sisävesialusten purjehdintaa yhteisön sisävesiväylillä ja että ensimmäinen toimenpide tähän suuntaan on sisävesiväylien tavaraj- ja matkustajaliikenteeseen myönnettyjen kansallisten pätevyyskirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta 16 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/672/ETY⁽⁴⁾;

johtuen kansallisten sisävesiliikenteen pätevyyskirjojen myöntämistä koskevien lainsäädäntöjen erilaisuudesta sekä tarpeesta kehittää progressiivisesti sisävesiliikenteen turvallisuusvaatimuksia sekä mahdollisten kilpailun vääristymien estämiseksi on syytä päättää yhteisön säännöistä, jotka säätelevät sisävesikuljetusten pätevyyskirjojen myöntämistä;

yhdenmukaisuuden ja asianmukaisen avoimuuden takaamiseksi yhteisön on syytä laatia malli kansallisesta aluksen kuljettamisen pätevyyskirjasta, joka tunnustetaan vastavuoroisesti jäsenvaltioissa ilman vaihtovelvollisuutta; toissijaisuusperiaatteen seurauksena todistusten myöntäminen on jäsenvaltioiden vastuulla;

kansalliset vesiväylät, jotka eivät ole yhteydessä jonkin toisen jäsenvaltion vesiväyläverkostoon, eivät ole kansainvälisen kilpailun piirissä, eikä näin ollen ole syytä tehdä

tämän direktiivin kuljettamisen pätevyyskirjojen myöntämistä koskevista yhteisistä määräyksistä pakollisia näillä vesiväylillä;

yhteisten määräysten tavoitteena tulee ennen muuta olla vesiliikenteen turvallisuuden edistäminen sekä ihmishenkien suojeleminen; tästä johtuen on välttämätöntä asettaa määräyksille minimivaatimukset, jotka sisävesiväylien alusten kuljettamisen pätevyyskirjan hakijan tulee täyttää;

määrättävien vaatimusten on käsiteltävä vähintään aluksen kuljettamiseen vaadittavaa ikää, hakijan fyysistä ja henkistä soveltuvuutta, hänen ammattikokemustaan sekä hänen tietojaan määrätyillä purjehdukseen liittyvillä aloilla; aluksen ja aluksessa olevien henkilöiden turvallisuuden vuoksi jäsenvaltiot saavat asettaa lisävaatimuksia erityisesti tiettyjen paikallisten olosuhteiden tuntemuksen varmistamiseksi; tutkaa käyttävän aluksen tai matkustajaluksen kuljettamiseen vaaditaan ammatillisia lisätietoja,

on syytä säätää tämän direktiivin liitteiden mukauttamiseksi asianmukaisista menettelyistä; tässä tarkoituksessa on asianmukaista, että direktiivin 91/672/ETY 7 artiklan mukaisesti perustetulle komitealle annetaan tehtäväksi avustaa komissiota liitteiden soveltamisessa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Jäsenvaltiot, jotka myöntävät sisävesiväylien tavaraj- ja matkustajaliikenteeseen tarkoitettua pätevyyskirjan, jäljempänä 'pätevyyskirja', tekevät sen liitteessä I kuvatun yhteisön mallin ja tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet pätevyyskirjojen väärentämisen estämiseksi.

3. Pätevyyskirjan myöntää jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen tämän direktiivin mukaisesti. Viranomaislainen ottaa huomioon direktiivin 91/672/ETY ensimmäisessä artiklassa mainittujen vesiväylien sekä pätevyyskirjojen erityisluonteen, toisin sanoen

⁽¹⁾ EYVL N:o C 280, 6.10.1994, s. 5

⁽²⁾ Lausunto annettu 25.1.1995 (EYVL N:o C 102, 24.4.1995, s. 5)

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 2 päivänä maaliskuuta 1995 (EYVL N:o C 68, 20.3.1995, s. 41), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 8 päivänä joulukuuta 1995 (EYVL N:o C 356, 30.12.1995, s. 66) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 9 päivänä toukokuuta 1996 (EYVL N:o C 152, 27.5.1996, s. 46)

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 373, 31.12.1991, s. 29

- pätevyyskirjat, jotka ovat voimassa kaikilla jäsenvaltioiden vesiväylillä lukuun ottamatta vesiväyliä, joihin sovelletaan asetusta Reinin purjehdusluvan myöntämisestä (ryhmä A)
- pätevyyskirjat, jotka ovat voimassa kaikilla jäsenvaltioiden vesiväylillä lukuun ottamatta direktiivin 91/672/ETY liitteessä II lueteltuja meriväylän luonteisia vesiväyliä, joihin sovelletaan asetusta Reinin purjehdusluvan myöntämisestä (ryhmä B).

4. Jäsenvaltioiden tämän direktiivin mukaisesti myöntämä ryhmän A tai B pätevyyskirja on voimassa kaikilla yhteisön ryhmään A tai B kuuluvilla vesiväylillä.

5. Alusten päälliköille Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen mukaisesti myönnetty Reinin purjehdusluvat ovat voimassa kaikilla yhteisön vesiväylillä, jollei 8 artiklan 2 kohdan säännöksistä muuta johdu.

6. Tämän direktiivin liitteen I mukaiset direktiivillä 91/672/ETY vastavuoroisesti tunnustetut kansalliset pätevyyskirjat, jotka on myönnetty 18 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä, ovat voimassa ilman vaihtovelvollisuutta.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion nimeämä viranomaista, jonka tehtävänä on myöntää pätevyyskirja todettuaan, että hakija täyttää edellytetyt vaatimukset
- b) 'aluksen kuljettajalla' henkilöä, jolla on soveltuvuus ja tarvittava pätevyys aluksen kulun varmistamiseksi jäsenvaltioiden vesiväylillä ja jolle kuuluu purjehdusvastuu aluksella
- c) 'kansimiehistön jäsenenä' henkilöä, joka on säännöllisesti osallistunut purjehtimiseen ja ohjannut sisävesialusta.

3 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkien sisävesiväyliä tavaraj- ja matkustajaliikenteen alusten kuljettajiin: moottoriproomujen, hinaajien, työntäjien, proomujen, työntökytkeiden tai proomu-emälaivajärjestelmien kuljettajiin, seuraavia lukuun ottamatta:

- tavaraliikenteeseen tarkoitettujen alle 20 metriä pitkien alusten kuljettajiin
- kuljettajiin sellaisilla matkustaja-aluksilla, joiden matkustajamäärä miehistöä lukuun ottamatta on alle 12.

2. Komissiota kuultuaan jäsenvaltio saa vapauttaa tämän direktiivin soveltamisen piiristä sellaiset ainoastaan kansallisilla vesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion vesiväyläverkostoon, purjehtivien alusten

kuljettajat ja myöntää heille kansallisen pätevyyskirjan, jonka myöntämisen edellytykset voivat erota tässä direktiivissä määritellyistä edellytyksistä. Näiden kansallisten pätevyyskirjojen voimassaolo rajoittuu tällöin tässä mainituille vesiväylille.

4 artikla

1. Saadakseen pätevyyskirjan hakijan tulee täyttää 5—8 artiklassa säädetty vähimmäisvaatimukset. Pätevyyskirjassa on maininta ryhmästä A tai B sen mukaan, missä sen haltija on oikeutettu purjehtimaan.

2. Jäsenvaltioiden myöntämät pätevyyskirjat, jotka täyttävät 1 kohdassa mainitut vähimmäisvaatimukset, tunnustetaan vastavuoroisesti.

5 artikla

Pätevyyskirjan saaminen edellyttää, että hakija on täyttänyt vähintään 21 vuotta. Jäsenvaltioilla on oikeus myöntää pätevyyskirja 18 vuotta täyttäneille. Jäsenvaltio voi asettaa ryhmän A tai B pätevyyskirjan tunnustamisen edellytykseksi saman alaikärajan kuin kyseisessä jäsenvaltiossa on asetettu samaan ryhmään kuuluvan pätevyyskirjan myöntämiselle.

6 artikla

1. Hakijan on osoitettava fyysinen ja henkinen soveltuvuutensa läpäisemällä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän lääkärin suorittama tarkastus. Lääkärintarkastuksessa selvitetään erityisesti hakijan näön ja kuulon tarkkuus, värien erottamiskyky, ylä- ja alaraajojen toimintakyky sekä hakijan neuropsykiatrinen tila ja verenkiertoelimistön tila.

2. 65 vuotta täyttävän todistuksenhaltijan tulee kolmen kuukauden kuluessa tämän iän saavuttamisesta ja siitä eteenpäin vuosittain läpäistä kohdassa 1 säädetty lääkärintarkastus; toimivaltainen viranomainen todistaa merkinnällä pätevyyskirjaan tämän velvoitteen täyttämisen.

7 artikla

1. Hakijan on osoitettava vähintään neljän vuoden ammattikokemus sisävesilaitaan kansimiehistön jäsenenä.

2. Jotta ammattikokemus voidaan ottaa huomioon, toimivaltaisen viranomaisen tulee vahvistaa se päteväksi merkitsemällä se henkilökohtaiseen merimieskirjaan. Ammattikokemus voidaan hankkia kaikilla jäsenvaltioiden vesiväylillä. Mitä tulee vesiväyliin, jotka kulkevat osittain yhteisön alueella ja osittain sen ulkopuolella, kuten Tonava, Elbe ja Oder, kaikilla näiden vesiväyliä osilla hankittu ammattikokemus otetaan huomioon.

3. Kohdassa 1 tarkoitettua ammattikokemuksen vähimmäismäärää voidaan alentaa enintään kolmella vuodella

- a) silloin, kun hakijalla on toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä todistus sisävesiliikenteen erityiskoulutuksesta, johon on kuulunut käytännön harjoittelujaksoja aluksen kuljettamisessa; vähennys ei saa olla suurempi kuin erityiskoulutuksen kesto, tai
- b) kun hakija voi osoittaa hankkineensa ammattikokemuksen meriliikenteessä aluksen kansimiehistön jäsenenä; saadakse 3 vuoden enimmäisvähennyksen hakijan tulee näyttää toteen 4 vuoden ammattikokemus merellä purjehdumisesta.

4. Kohdassa 1 säädettyä ammattikokemuksen vähimmäismäärää voidaan alentaa enintään 3 vuodella, jos hakija on menestynyt käytännön purjehduskokeessa; tästä kokeesta saatu todistus on voimassa vain aluksilla, jotka purjehdusominaisuuksiltaan vastaavat alusta, jolla käytännön koe on suoritettu.

8 artikla

1. Hakijan tulee olla hyväksyttävästi menestynyt kokeessa, jolla testataan ammatissa tarvittavat tiedot; tämän kokeen tulee käsittää ainakin liitteen II kohdassa A mainitut yleiset tiedot.

2. Jollei neuvotteluista komission kanssa muuta johdu, jäsenvaltio voi vaatia, että purjehtiminen tietyillä vesiväylillä, lukuun ottamatta neuvoston direktiivin 91/672/ETY liitteessä II tarkoitettuja meriväylän kaltaisia vesiväyliä, edellyttää aluksen kuljettajalta lisävaatimusten täyttämistä, jotka koskevat paikallisten olojen tuntemusta.

Jollei neuvotteluista komission kanssa muuta johdu, jäsenvaltio voi myös vaatia tietyillä rajoitetuilla vesialueilla purjehtivan matkustaja-aluksen kuljettajalta perusteellisempaa ammattitietoa, mitä tulee matkustajien turvallisuutta erityisesti onnettomuuden, tulipalon tai haaksirikon sattuessa koskeviin erityismääräyksiin.

9 artikla

1. Tutkalla varustetun aluksen purjehtimiseen vaaditaan, että aluksen kuljettajalla on toimivaltaisen viranomaisen myöntämä erityistodistus liitteen II kohdassa B mainittuja ammattitietoja koskevan kokeen hyväksytystä suorittamisesta.

Jäsenvaltiot tunnustavat Reinin tutkapurjehdusta koskevan asetuksen mukaisesti myönnetyn todistuksen.

2. Jos hakija täyttää kohdassa 1 mainitut edellytykset, toimivaltainen viranomainen todistaa pätevyyden tutka-

purjehdukseen lisäämällä siitä maininnan pätevyyskirjaan.

10 artikla

Saadakseen kuljettaa matkustaja-alusta jäsenvaltioiden vesiväylillä on joko laivan kuljettajalla tai jollakin muulla miehistön jäsenellä oltava toimivaltaisen viranomaisen myöntämä, liitteessä II olevan C kohdan sisältämät ammattitiedot kattavan kokeen menestyksellisestä suoritamisesta todistava erityinen todistus.

11 artikla

Tarvittaessa komissio tekee tarvittavat, liitteessä I esitetyn pätevyyskirjamallin käyttöönottoon ja liitteessä II mainitun pätevyyskirjan saamiseksi vaaditun ammattitiedon kehittämiseen tähtäävät aloitteet 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Sovellettaessa 11 artiklaa komissiota avustaa komitea, joka on asetettu direktiivin 91/672/ETY 7 artiklan mukaisesti.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

b) Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Tässä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen teko-päivästä. Neuvosto voi määränemmistöllä päättää asiasta toisin saman määräajan kuluessa.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 18 kuukauden kuluessa tämän direktiivin

voimaantulosta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viipymättä tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamiensa säännösten tekstit.

3. Jäsenvaltiot toimivat tarvittaessa yhteistyössä tämän direktiivin soveltamiseksi.

14 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1996.

Neuvoston puolesta

I. YATES

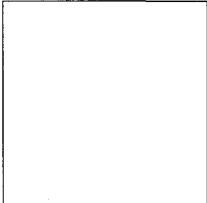
Puheenjohtaja

LIITE I

SISÄVESIVÄYLIEN PÄTEVYYSKIRJAMALLI

(85 mm × 54 mm — vaaleansininen pohja)

Kortin tulee ulkoisilta ominaisuuksiltaan olla ISO 78.10 -normien mukainen.

SISÄVESIVÄYLIEN PÄTEVYYSKIRJA: A/B		RANSKA
1. xxx		
2. xxx		
3. 01/01/1996-F-Pariisi		
4. 02/01/1996		
	6.	
7. #####		
8. AB		
9. R tonneja, kW, xx		
10. 01/01/2061		
		
11.	5. xxx	

SISÄVESIVÄYLIEN TAVARA- JA MATKUSTAJALIIKENTEN PÄTEVYYSKIRJA	
1. Haltijan nimi	9. — R-tutka
2. Etunimet	— laivan luokka ja kapasiteetti (tonnit, kW, matkustajaluku)
3. Syntymäaika ja -paikka	10. Viimeinen voimassaolopäivä
4. Pätevyyskirjan myöntämispäivä	11. Lisämaininnat
5. Myöntämisnumero	Rajoitukset
6. Haltijan valokuva	
7. Haltijan nimikirjoitus	
8. A Kaikki vesiväylät Reiniä lukuun ottamatta	
B Kaikki vesiväylät meriväyliä ja Reiniä lukuun ottamatta	
	Euroopan unionin malli

LIITE II

SISÄVESIVÄYLIEN PÄTEVYYSKIRJAA VARTEN VAADITTAVA AMMATITTIETOUS

KOHTA A

Yleiset tavara- ja matkustajaliikenteessä vaadittavat tiedot

OSA I: RYHMÄN A TODISTUS

1. *Navigointi*

- a) Täsmällinen sisävesi- ja meriliikenteen sääntöjen, erityisesti CEVNI:n (code européen des voies de navigation intérieure) sekä kansainvälisten onnettomuuksien ennaltaehkäisyyn tähtäävien sääntöjen tuntemus, mukaan lukien vesiväylien merkki- ja viitoitusjärjestelmien tuntemus;
- b) Tärkeimpien sisävesi- ja meriväylien ominaisuuksien tuntemus maantieteelliseltä, hydrologiselta, ilmatieteelliseltä ja pinnanmuodostukselliselta kannalta;
- c) Saaristonavigointi käsittäen
reitit, sijoittajien ja aluksen sijainnin määrittely, merenkulkua koskevien painotuotteiden ja julkaisujen tuntemuksen, merikorttien käytön, navigointiapuneuvojen sekä viitoitusjärjestelmien, kompassin valvonnan, vuorovesiolosuhteet.

2. *Aluksen käsittely ja purjehtiminen*

- a) Aluksen hallinta ottaen huomioon tuulen, virtausten, pyörteiden ja syvyyksen vaikutus laivan kellumiskykyyn ja vakauteen.
- b) Peräsimen ja potkurin toiminta ja tehtävät.
- c) Ankkuroinnin ja kiinnittämisen hallinta kaikissa olosuhteissa.
- d) Toiminta suluissa ja satamissa, vastaanulo- ja ohitustilanteissa.

3. *Aluksen rakenne ja vakaus*

- a) Laivanrakennuksen peruseräkkeiden tuntemus etenkin suhteessa matkustajien, miehistön ja laivan turvallisuuteen.
- b) Perustiedot sisävesialusten teknisistä vaatimuksista 4 päivänä lokakuuta 1982 annetusta neuvoston direktiivistä (82/714/ETY)⁽¹⁾.
- c) Perustiedot laivan rakenteellisista päärakennusosista.
- d) Teoreettinen laivan vakautta ja kellumiskykyä koskeva tietous sekä sen käytännön soveltaminen navigoinnissa.
- e) Lisämääräykset erityisesti lisävarusteista merialueilla.

4. *Aluksen koneet*

- a) Koneiden moitteettoman toiminnan edellyttämät perustiedot niiden rakenteesta ja toiminnasta.
- b) Laivan pää- ja apukoneiden käyttö ja valvonta, toimenpiteet konehäiriön sattuessa.

5. *Lastaus ja lastin purku*

- a) Syväysasteikkojen käyttö.
- b) Lastinottokyvyn määrittäminen lastiviivakirjan avulla.
- c) Lastaukseen ja lastin purkuun liittyvät toimenpiteet, ahtaus (lastaussuunnitelma).

⁽¹⁾ EYVL N:o L 301, 28.10.1982, s. 1

6. *Toiminta erityisolosuhteissa*

- a) Onnettomuuksien ennaltaehkäisyn peruseriaatteet.
- b) Toimenpiteet vahingon, yhteentörmäyksen tai uppoamisen sattuessa, mukaan lukien vuotojen tukkiminen.
- c) Pelastusvälineistön ja -keinojen käyttö.
- d) Ensiapu onnettomuustapauksissa.
- e) Tulipalon ennaltaehkäisy sekä palontorjuntavälineistön ja -laitteiston käyttö.
- f) Vesiväylien suojelu.
- g) Ihmishenkien, laivan ja lastin pelastamiseen liittyvät erityismääräykset merenkulkuväylillä.

OSA 2: RYHMÄN B TODISTUS

1. *Navigointi*

- a) Täsmällinen sisävesiliikenteen sääntöjen tuntemus, CEVNI (code européen des voies de navigation intérieure), mukaan lukien vesiväylien merkki- ja viitoitusjärjestelmien tuntemus.
- b) Tärkeimpien sisävesiväylien ominaisuuksien tuntemus maantieteelliseltä, hydrologiselta, ilmatieteelliseltä ja pinnanmuodostukselliselta kannalta.
- c) Reitinmäärittely, laivaliikennettä koskevien painotuotteiden ja julkaisujen sekä viitoitusjärjestelmien tuntemus.

2. *Aluksen käsittely ja purjehtiminen*

- a) Aluksen hallinta ottaen huomioon tuulen, virtauksen, pyörteiden ja syväyksen vaikutus laivan kellumiskykyyn ja vakauteen.
- b) Peräsimen ja potkurin toiminta ja tehtävät.
- c) Ankkuroinnin ja kiinnittämisen hallinta kaikissa olosuhteissa.
- d) Toiminta suluissa ja satamissa, vastaanulo- ja ohitustilanteissa.

3. *Aluksen rakenne ja vakaus*

- a) Laivanrakennuksen peruseriaatteiden tuntemus etenkin suhteessa matkustajien, miehistön ja laivan turvallisuuteen.
- b) Perustiedot sisävesialusten teknisistä vaatimuksista 4 päivänä lokakuuta 1982 annetusta neuvoston direktiivistä (82/714/ETY).
- c) Perustiedot laivan rakenteen päärakennusosista.
- d) Teoreettinen laivan vakautta ja kellumiskykyä koskeva tietous sekä sen käytännön soveltaminen navigoinnissa.

4. *Aluksen koneet*

- a) Koneiden moitteettoman toiminnan edellyttämät perustiedot niiden rakenteesta ja toiminnasta.
- b) Laivan pää- ja lisäkoneiden käyttö ja valvonta, toimenpiteet konehäiriön sattuessa.

5. *Lastaus ja lastin purku*

- a) Syväysasteikkojen käyttö.
- b) Lastinottokyvyn määrittäminen lastiviivakirjan avulla.
- c) Lastaukseen ja lastin purkuun liittyvät toimenpiteet, lastin ahtaus (lastaussuunnitelma).

6. *Toiminta erityisolosuhteissa*
- a) Onnettomuuksien ennaltaehkäisyn peruseriaatteen.
  - b) Toimenpiteet vahingon, yhteentörmäyksen tai uppoamisen sattuessa, mukaan lukien vuotojen tukkiminen.
  - c) Pelastusvälineistön ja -keinojen käyttö.
  - d) Ensiapu onnettomuustapauksissa.
  - e) Tulipalon ennaltaehkäisy sekä palontorjuntavälineistön ja -laitteiston käyttö.
  - f) Vesiväylien suojeleminen.

KOHTA B

Tutkaa käyttävän aluksen kuljettamiseen vaadittavat pakolliset lisätiedot

- a) Tutkan toiminnan teoreettinen tuntemus: yleistiedot radioaalloista ja tutkan toiminnan peruseriaatteen.
- b) Tutkalaitteen käytön hallinta, tutkakuvan tulkinta, tutkan antamien tietojen analysointi ja niiden rajoitusten tunteminen.
- c) Keilausnopeuden ilmaisimen käyttö.
- d) CEVNI:n tutkaa koskevien sääntöjen tuntemus.

KOHTA C

Matkustajaliikenteessä vaadittavat pakolliset lisätiedot

1. Yleistieto teknisistä tiedoista, jotka koskevat matkustajalaivojen vakautta vahinkotilanteessa, vesitiivistä osastojakoa ja suurinta uppoamaa koskevien sääntöjen alustava tuntemus.
2. Ensiapu onnettomuustilanteissa.
3. Tulipalon ennaltaehkäisy ja palontorjuntavälineet ja -laitteet.
4. Pelastuskeinojen ja välineiden käyttö.
5. Matkustajien suojelemaan tähtäävät toimenpiteet yleisesti ja erityisesti evakointitilanteissa, onnettomuuksissa, laivojen yhteentörmäyksissä, laivan upotessa, tulipalossa tai räjähdysten sattuessa sekä muissa paniikkitilanteissa.
6. Turvaohjeiden tuntemus (häätuloskäynnit, laskusilta, hätäohjauksen käyttö).

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/51/EY,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996,

rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/524/ETY⁽⁴⁾ sovellettaessa on todettu tarpeelliseksi määrittää uudelleen tietyt peruskäsitteet eläinten ja ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi mahdollisimman hyvin,
- 2) kokemus on osoittanut, että nykyiset rehujen lisäaineiden käyttöä koskevat määräykset eivät ole antaneet riittäviä takeita turvallisuudesta erityisesti siksi, että yhteisössä liikkuu huonolaatuisia kopioita karjankasvatuksessa käytetyistä lisäaineista; sen vuoksi on välttämätöntä, että näiden lisäaineiden salliminen edellyttää yhteisössä hyväksytyin lisäaineen liikkeeseen laskemisesta vastaavan henkilön hyväksymistä,
- 3) on aiheellista erottaa toisistaan rehujen valmistuksessa yleisesti käytetyt vaarattomat lisäaineet korkean teknologian lisäaineista, joilla on erittäin tarkka koostumus ja joiden liikkeeseen laskemisesta vastaavan henkilön hyväksyminen on tästä syystä saatava, jotta estettäisiin näitä lisäaineita muistuttavien, turvallisuudeltaan kyseenalaisten kopioiden käyttäminen,
- 4) on aiheellista laatia direktiivin 70/524/ETY liitteeksi luettelo niistä lisäaineista, joiden liikkeeseen laskemi-

nen on uskottu tästä vastuussa olevalle henkilölle, joka on yksin oikeutettu laskemaan liikkeeseen kyseisiä lisäaineita, ja toisaalta luettelo muista lisäaineista, joita kuka tahansa voi laskea liikkeeseen edellyttäen, että nämä lisäaineet ovat niiden hakemusasiakirjojen tietojen mukaiset, joiden perusteella ne on hyväksytty,

- 5) direktiivin soveltamisen helpottamiseksi on syytä täydentää luetteloa määritelmistä ja muuttaa joitakin siihen sisältyviä määritelmiä; erityisesti on syytä täsmentää lisäaineen käsitettä, jotta voitaisiin ottaa huomioon myös vaikutukset, joita näillä aineilla voi olla rehuaineisiin, eläinperäisiin tuotteisiin, eläinten hyvinvointiin tai ympäristöön; on syytä jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle teknologiset lisäaineet, jos näitä aineita käytetään rehuaineiden tai rehujen prosessoinnissa eivätkä ne enää vaikuta lopputuotteeseen,
- 6) niiden sellaisenaan 0-ryhmään hyväksytyjen mikroorganismien, joiden tarkoituksena on edistää eläinten tuotantoa ja erityisesti vaikuttaa suoliston mikrobistoon, on muodostettava pesäkkeitä,
- 7) jos vitamiineja, hivenaineita tai väriaineita esiintyy luonnostaan tietyissä rehuaineissa, niitä ei tule pitää lisäaineina, elleivät kyseessä ole tällaista lisäainetta vastaavalla aineella erityisesti rikastetut tuotteet, joita ei tästä syystä voida pitää rehuaineina, joissa kyseisiä aineita esiintyy luonnostaan,
- 8) tässä direktiivissä tarkoitettuja esiseoksia ei voida missään tapauksessa pitää lisäaineesta annetun määritelmän mukaisina valmistaina,
- 9) kokemus on osoittanut, että lisäaineiden hyväksyminen direktiivillä on aiheuttanut huomattavia viiveitä; nämä viiveet direktiivien siirtämisessä osaksi kansallista lainsäädäntöä ovat saattaneet luoda kilpailun vääristymiä ja jopa kaupan esteitä; tämän tilanteen korjaamiseksi näyttää tarpeelliselta, että lisäaineet hyväksytään asetuksella,
- 10) esittelevä jäsenvaltio voi periä maksuja hakemusasiakirjojen tutkimisesta; on syytä yhdenmukaistaa näi-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 218, 12.8.1993, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o C 128, 9.5.1994, s. 97⁽³⁾ EYVL N:o C 52, 19.2.1994, s. 18⁽⁴⁾ EYVL N:o L 270, 14.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisenaan kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/25/EY (EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 35).

den maksujen taso kilpailun vääristymisen estämiseksi; tämä yhdenmukaistaminen kuuluu rehualan maksuja ja veroja koskevan yhteisön tulevan lainsäädännön yleisiin puitteisiin; on syytä tutkia siinä yhteydessä, tulisiko perittävien maksujen suuruuden vaihdella anotun hyväksymistyyppin tai kyseisen lisäaineryhmän mukaan; olisi asianmukaista peria korkeampia maksuja esimerkiksi kasvunestäjiä koskevien hakemusasiakirjojen tutkimisesta kuin vitamiineja koskevien hakemusasiakirjojen tutkimisesta; olisi asianmukaista, ettei erittäin yksinkertaisia teknologisia lisäaineita koskevien hakemusasiakirjojen tutkimisesta perittäisi maksuja; maksu on suoritettava esittelevälle jäsenvaltiolle hakemusasiakirjoja toimitettaessa,

- 11) siihen saakka, kunnes neuvosto on antanut maksuja koskevia säännöksiä, on syytä antaa esittelevälle jäsenvaltiolle mahdollisuus antaa asiaa koskevia säännöksiä tai pitää voimassa ne säännökset, jotka kyseisessä jäsenvaltiossa on tästä asiasta annettu,
- 12) maksujen perimisen käyttöönottamisen vastineena tulisi olla se, että lisäaineen liikkeeseenlaskemista koskevasta hakemuksesta päätetään määräajassa,
- 13) tietyt rehujen lisäaineet voivat ulottua ihmisen ravintoketjuun; on välttämätöntä, että eläinten ravitsemusta käsittelevä tiedekomitea voi olla yhteistyössä elintarvikealan tiedekomitean kanssa niiden aineiden osalta, joilla voi olla vaikutuksia kuluttajien terveyteen,
- 14) sellaisten uusien lisäaineiden löytämiseen tähtäävä tutkimus, jotka kuuluvat niiden aineiden ryhmään, joiden hyväksymiseksi tarvitaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä, edellyttää huomattavia investointeja; on aiheellista suojata kymmenen vuoden ajan tutkimustulokset tai tiedot, jotka sisältyvät niihin hakemusasiakirjoihin, joiden perusteella ensimmäinen hyväksyminen on annettu; on aiheellista suojata myös sellaiset uudet tulokset, joita tarvitaan alkuperäisen hyväksymisen uusimista tai hyväksymistä koskevien edellytysten muuttamista varten, lyhyemmäksi aikaa ja tämä aika on määritettävä viideksi vuodeksi; näiden suoja-aikojen aikana uusien hyväksymisen hakijoiden on toimitettava eläinten rehuissa käytettävien lisäaineiden arvioinnin suuntaviivoista 16 päivänä helmikuuta 1987 annetun neuvoston direktiivin 87/153/ETY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti laaditut hakemusasiakirjat, elleivät ne osapuolet, joita asia koskee, ole sopineet tietojen yhteiskäytöstä; jos on olemassa useita samalle lisäaineelle hyväksymisen saaneita henkilöitä, heidän on vastattava yksin tai yhdessä komission

esittämiin tieteellisiä tietoja koskeviin pyyntöihin hyväksymisen menettämisen uhalla,

- 15) niiden erojen poistamiseksi, joita jäsenvaltioiden välillä on siinä, miten ne hyväksyvät alueellaan liitteeseen II sisältyviä lisäaineita, on syytä laajentaa tietyt vähimmäisehdot täyttävien lisäaineiden tilapäinen hyväksyminen koko yhteisöön; näistä hyväksymisistä tulee lopullisia tiettyjen lisäaineiden osalta tai ne ovat voimassa kymmenen vuoden ajan eräiden muiden lisäaineiden osalta, kun kaikki hyväksymistä koskevat edellytykset täyttyvät ja viimeistään, kun väliaikaisen hyväksymisen voimassaolo päättyy,
- 16) jäsenvaltiot voivat sallia, että jäljempänä 2 artiklan aaa ja aaaa alakohdassa tarkoitettuja lisäaineita, joiden hyväksymishakemus on jätetty ennen 1 päivää huhtikuuta 1998 ja joille on myönnetty väliaikainen hyväksyminen ennen 1 päivää lokakuuta 1999, voidaan laskea liikkeeseen ja käyttää lisäaineina niiden alueella enintään viiden vuoden ajan siitä päivästä, kun hyväksymistä koskeva asetus annetaan,
- 17) jäsenvaltiot voivat sallia, että jäljempänä 2 artiklan aaa ja aaaa alakohdassa tarkoitettuja lisäaineita, joiden hyväksymishakemus on jätetty 1 päivästä huhtikuuta 1998 alkaen ja joille on myönnetty väliaikainen hyväksyminen ennen 1 päivää lokakuuta 1999, voidaan laskea liikkeeseen ja käyttää lisäaineina niiden alueella enintään viiden vuoden ajan siitä päivästä, kun hyväksymistä koskeva asetus annetaan,
- 18) on tarpeen luoda siirtymäkauden järjestelmä vanhasta järjestelmästä uuteen siirtymiseksi; tästä syystä on välttämätöntä aikaistaa tähän liittyvien säännösten voimaantulopäivää,
- 19) on syytä ottaa huomioon lisäaineiden käyttöä koskevan tekniikan kehittyminen; tästä syystä on syytä säätää tietyissä tapauksissa mahdollisuudesta käyttää lisäaineita tietyin ehdoin muulla tavalla kuin lisäämällä niitä rehuihin,
- 20) ottaen huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen nykytason ja keinot valvoa lisäaineiden käyttöä on aiheellista olla sallimatta antibioottien, kokkidiostaattien ja muiden lääkkeenkaltaisten aineiden sekä kasvunestäjien käyttöä muulla tavalla kuin lisäämällä niitä rehuihin,
- 21) erillisselvitystä karjankasvatuksessa käytettävistä lisäaineista ei tulisi enää julkaista; sen sijaan on

⁽¹⁾ EYVL N:o L 64, 7.3.1987, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/11/EY (EYVL N:o L 106, 11.5.1995, s. 12).

välttämätöntä julkistaa kyseisten lisäaineiden tunnistamislomake niiden tunnistamisen helpottamiseksi tarkastuksissa,

- 22) on syytä antaa kansallisten viranomaisten käyttöön standardinäyte tarkastusten suorittamista varten,
- 23) antibioottien, kokkidiostaattien ja muiden lääkkeenkaltaisten aineiden sekä kasvunedistäjien ryhmään kuuluvien lisäaineiden sekä mikro-organismien sekoittaminen on kiellettävä, ellei mikro-organismeja koskevassa erityishyväksymisessä tätä sallita,
- 24) liitteiden I ja II poistamisen takia on syytä selkeyden ja avoimuuden vuoksi julkaista vuosittain luettelo 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitetuista liikkeeseen laskemisesta vastaavista henkilöistä ja niistä valmistajista, joille hyväksymisen haltija on myöntänyt oikeuden valmistaa lisäaineita, ja luettelo kaikista hyväksytyistä lisäaineista,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 70/524/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”SOVELTAMISALA

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan rehujen lisäaineisiin.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta teknologisiin lisäaineisiin, joita käytetään tarkoituksellisesti rehuaineiden tai rehujen prosessoinnissa tietyn teknologisen tavoitteen aikaansaamiseksi käsittelyn tai jalostuksen aikana ja joiden tuloksena voi olla se, että teknisistä syistä näiden aineiden jäämiä tai johdoksia esiintyy tahattomasti lopputuotteessa, edellyttäen että nämä jäämät eivät aiheuta terveydellistä vaaraa eikä niillä ole teknologisia vaikutuksia lopputuotteeseen.

3. Lisäaineina ei pidetä aineita, joita esiintyy luonnostaan rehuaineissa, jotka ovat rehujen normaaleja ainesosia ja jotka vastaavat tässä direktiivissä tarkoitettuja hyväksytyjä aineita, elleivät kyseessä ole valmisteet, joita on nimenomaan rikastettu lisäaineita vastaavilla ainesosilla.”

- 2) Lisätään 1 ja 2 artiklan väliin otsikko:

”MÄÄRITELMÄT”

- 3) Muutetaan 2 artiklaa seuraavasti:

- i) korvataan a alakohta seuraavilla alakohdilla:

”a) ’lisäaineilla’ aineita tai valmisteita, joita käytetään eläinten ruokinnassa:

— vaikuttamaan edullisesti rehuaineiden tai rehuseosten tai eläinperäisten tuotteiden ominaisuuksiin tai

— tyydyttämään eläinten ravitsemuksellisia tarpeita tai edistämään eläintuotantoa vaikuttamalla erityisesti eläimen suoliston mikrobistoon tai rehujen sulavuuteen tai

— tuomaan eläinten ravintoon aineita, jotka edistävät erityisiä ravitsemuksellisia tavoitteita, tai vastaamaan eläinten hetkelliseen ravitsemukselliseen erityistarpeeseen tai

— estämään tai vähentämään eläinten ulosteiden aiheuttamia haittoja tai parantamaan eläinten ympäristöä.

aa) ’mikro-organismeilla’ pesäkkeitä muodostavia mikro-organismeja

aaa) ’lisäaineilla, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä’ liitteen C I osassa tarkoitettuja lisäaineita

aaaa) ’muilla lisäaineilla’ lisäaineita, joiden hyväksymiseen ei vaadita liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä ja joita ovat liitteen C II osassa tarkoitettut lisäaineet”

- ii) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) ’rehuaineilla’ erilaisia rehuseosten valmistukseen tai esiseosten kantaja-aineiksi tarkoitettuja ja joko suoraan sellaisenaan tai jalostuksen jälkeen eläinten ruokintaan tarkoitettuja kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita sellaisenaan, tuoreena tai säilöttyinä, ja niiden teollisia johdannaisia sekä orgaanisia tai epäorgaanisia aineita riippumatta siitä, sisältävätkö ne lisäaineita,”

iii) lisätään seuraavat alakohdat:

- "k) 'liikkeeseen laskemisella' tai 'liikkeellä' tuotteiden hallussapitämistä niiden myyntiä varten, mukaan lukien tarjoaminen, tai muuta kolmansille osapuolille joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa varten sekä itse myyntiä ja muita siirtomuotoja,
- l) 'liikkeeseen laskemisesta vastaavalla henkilöllä' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka vastaa siitä, että lisäaine on yhteisön hyväksymisen mukainen, ja lisäaineen liikkeeseen laskemisesta."

4) Korvataan 3 ja 9 artikla seuraavasti:

"LISÄAINEITA KOSKEVA HYVÄKSYMISMENETTELY

3 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, ettei mitään lisäainetta saa laskea liikkeeseen ilman yhteisön hyväksymistä. Tämä hyväksyminen myönnetään komission asetuksella 4 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 a artikla

Lisäaineelle myönnetään yhteisön hyväksyminen, jos:

- a) lisäaineella, jota käytetään rehuissa, on jokin 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuista vaikutuksista,
- b) lisäaine ei sen käyttöolosuhteet huomioon ottaen vaikuta haitallisesti ihmisten tai eläinten terveyteen eikä ympäristöön eikä aiheuta vahinkoa kuluttajille muuttamalla eläinperäisten tuotteiden ominaisuuksia,
- c) se on valvottavissa:
  - itse lisäaineena
  - esiseoksissa
  - rehuissa tai tarvittaessa rehuaineissa,
- d) sen käyttöä rehuissa sallittuina pitoisuuksina ei voida pitää eläintautien hoitona tai niiden ehkäisyinä; tätä edellytystä ei sovelleta kokkidiostaattien ja muiden lääkkeenkaltaisten aineiden ryhmään kuuluviin lisäaineisiin,
- e) erityisen painavista ihmisten tai eläinten terveyttä koskevista syistä aineen käyttöä ei saa rajoittaa lääkinnällisiin tai eläinlääkinnällisiin tarkoituksiin.

4 artikla

1. Saadakseen yhteisön hyväksymisen lisäaineena käytettävälle aineelle tai valmisteelle taikka jo hyväksytyyn lisäaineen uudelle käyttötavalle hyväksymisen hakija valitsee jäsenvaltion, jolle se esittää eläinten rehuissa käytettävien lisäaineiden arvioinnin suuntaviivoista 16 päivänä helmikuuta 1987 annettun neuvoston direktiivin 87/153/ETY(*) säännösten mukaisesti laaditut hakemusasiakirjat tarkastusmenettelyn aikana. Jos hyväksymisen hakija on sijoittautunut kolmanteen maahan, hänellä tulee olla edustaja yhteisössä.

2. Esittelevä jäsenvaltio tarkastaa, että

- a) hakemusasiakirjat on laadittu direktiivin 87/153/ETY säännösten mukaisesti ja
- b) aine tai valmiste näyttää annettujen tietojen perusteella olevan 3 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.

3. Yhteisön hyväksymisen hakija toimittaa komissiolle esittelevän jäsenvaltion välityksellä hakemuksen ja siihen liittyvät hakemusasiakirjat sekä jäljennöksen muille jäsenvaltioille, jotka ilmoittavat sen saapumisesta mahdollisimman pian. Hakemus ja hakemusasiakirjat on toimitettava viimeistään vuoden kuluessa siitä päivästä, jona hakija on jättänyt asiakirjat esittelevälle jäsenvaltiolle, ellei hyväksymistä evätä tai asian käsittely ole viivästynyt. Esittelevän jäsenvaltion on ilmoitettava hakijalle, muille jäsenvaltioille ja komissiolle asiakirjojen epäämisen tai viivästymisen perusteena olevat syyt.

4. Jäsenvaltioilla on 60 päivää aikaa siitä päivästä, jolloin hakemusasiakirjat on lähetetty niille, tarkistaa, että hakemusasiakirjat on laadittu direktiivin 87/153/ETY säännösten mukaisesti, ja toimittaa tarvittaessa komissiolle ja muille jäsenvaltioille kirjalliset huomautuksensa.

Jos 1 alakohdassa tarkoitettun määräajan päätyttyä yhtään huomautusta ei ole esitetty, komission edustajalla on 30 päivää aikaa merkitä hyväksymishakemus pysyvän rehukomitean esityslistalle.

5. Jos pysyvän rehukomitean kuulemisen jälkeen todetaan, että hakemusasiakirjan esittämisen yksityiskohtaisia sääntöjä ei ole noudatettu, komission edustaja ilmoittaa tästä liikkeeseen laskemista koskevan yhteisön hyväksymisen hakijalle ja esittelevälle jäsenvaltiolle; tarvittaessa on tehtävä uusi hakemus kohtien 1, 2 ja 3 mukaisesti.

6. Komissio valvoo, että yhteisön hyväksymisestä päätetään 320 päivän aikana siitä, kun hakemus on merkitty pysyvän rehukomitean esityslistalle 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 4 kohdan 2 alakohdan mukaisesti. Tämä määräaika kuitenkin

keskeytyy, jos jokin jäsenvaltio pyytää lisätietoja pysyvässä rehukomiteassa tai jos eläinten ravitsemusta käsittelevä tiedekomitea pyytää sitä.

Jos lisäainetta koskeva yhteisön hyväksymishakemus hylätään tai sen käsittely viivästyy, komission edustaja tiedottaa tästä hyväksymisen hakijalle sekä esittelevalle jäsenvaltiolle ja ilmoittaa hylkäämisen tai viivästymisen syyt.

(*) EYVL N:o L 64, 7.3.1987, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/11/EY (EYVL N:o L 106, 11.5.1995, s. 23).

5 artikla

Jäljempänä 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan direktiiviin 87/153/ETY tehtävät muutokset:

- tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen mukaan ja
- ottaen huomioon 9 b artiklan 1 kohdan, 9 c artiklan 3 kohdan, 9 o artiklan ja 9 q artiklan 5 kohdan säännökset.

6 artikla

1. Esittelevä jäsenvaltio voi periä maksuja lisäaineryhmien ja pyydetyn yhteisön hyväksymistyyppin mukaan 4 artiklan 2 kohdassa, 9 b artiklan 1 kohdassa, 9 c artiklan 3 kohdassa ja 9 g artiklan 4 kohdassa säädettyjen velvoitteiden mukaisesta hakemusasikirjojen tarkastuksesta. Tämän maksun on oltava suoritettu hakemusasikirjojen jättämishetkellä.

2. Neuvosto, joka päättää komission ehdotuksesta määränemmistöllä, vahvistaa 1 päivään lokaakuuta 1999 mennessä 1 kohdassa mainittujen maksujen suuruuden.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden ja komission on valvottava, että tiedot, joiden leviäminen voisi rikkoa teolliseen ja kaupalliseen omaisuuteen liittyviä oikeuksia, pidetään luottamuksellisina.

2. Salassapitovelvollisuus ei koske:

- lisäaineen nimeä eikä koostumusta
- lisäaineen fysikaalis-kemiallisia ja biologisia ominaisuuksia
- farmakologisen, toksikologisen ja ympäristötoksikologisen aineiston tulkintaa
- lisäaineen, esiseoksissa käytettävän lisäaineen, rehuissa käytettävän lisäaineen ja rehuaineissa

mahdollisesti käytettävän lisäaineen valvonnassa käytettäviä analysointimenetelmiä

- eläintuotteiden lisäainejäämien tai niissä olevien lisäaineen metaboliittien valvontamenetelmiä.

7 a artikla

Kun lisäaine sisältää geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämistä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY (*) 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja geneettisesti muunnettuja organismeja tai koostuu niistä, suoritetaan mainitussa direktiivissä säädetyn arvioinnin mukainen ympäristölle aiheutuvia vaaroja koskeva erityisarviointi; tätä tarkoitusta varten jäljempänä luetellut asiakirjat on toimitettava tämän direktiivin 4 artiklan mukaisesti toimitettavan hakemusasikirjan mukana 3 a artiklassa säädettyjen periaatteiden noudattamisen takaamiseksi:

- jäljennökset toimivaltaisten viranomaisten antamista, geneettisesti muunnettujen organismien tutkimus- ja tuotekehitystarkoituksessa tapahtuvaa tarkoituksellista ympäristöön levittämistä koskevista kirjallisista luvista direktiivin 90/220/ETY 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti sekä tulokset levittämisen vaikutuksista, ottaen huomioon ihmisten terveydelle ja ympäristölle mahdollisesti aiheutuvat vaarat,
- kaikki tekniset asiakirjat, jotka sisältävät direktiivin 90/220/ETY liitteissä II ja III vaaditut tiedot sekä näiden tietojen perusteella arvioidut ympäristövaarat; kaikkien tutkimus- tai tuotekehitystarkoituksessa tehtyjen tutkimusten tulokset.

Direktiivin 90/220/ETY 11—18 artiklaa ei sovelleta rehujen lisäaineisiin, jotka koostuvat geneettisesti muunnetuista organismeista tai sisältävät niitä.

(*) EYVL N:o L 117, 8.5.1990, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/15/EY (EYVL N:o L 103, 22.4.1994, s. 20).

8 artikla

1. Komission päätöksellä 76/791/ETY (*) perustetun eläinten ravitsemusta käsittelevän tiedekomitean tehtävänä on avustaa komission pyynnöstä kaikissa rehujen lisäaineita koskevissa tieteellisissä kysymyksissä.

2. Komission pyynnöstä esittelevä jäsenvaltio valvoo, että 4 artiklassa tarkoitettu hakemusasikirja toimitetaan virallisesti kokonaisuudessaan tai osittain 1 kohdassa tarkoitettujen komitean jäsenille.

(*) EYVL N:o L 279, 9.10.1976, s. 35, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 86/105/ETY (EYVL N:o L 93, 8.4.1986, s. 14)

NIIHIN LISÄAINEISIIN SOVELLETTAVA JÄRJESTELMÄ, JOIDEN HYVÄKSYMISEEN VAADITAAN LIIKKEESEEN LASKEMISESTA VASTAAVAA HENKILÖÄ

10 vuodeksi myönnettävä hyväksyminen

9 artikla

Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettut, 3 a artiklan edellytysten mukaiset lisäaineet ovat hyväksytyt ja ne merkitään 9 t artiklan b alakohdassa tarkoitettun luettelon I lukuun.

Enintään 4 vuodeksi myönnettävä väliaikainen hyväksyminen

9 a artikla

1. Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitetuille lisäaineille voidaan antaa väliaikainen yhteisön hyväksyminen niiden käyttämiseksi uusina lisäaineina tai uudella tavalla, jos on kyse jo hyväksytyistä lisäaineista, jos 3 a artiklan b, c, d ja e alakohdan edellytykset täyttyvät ja jos käytettävissä olevat tulokset huomioon ottaen voidaan olettaa, että kyseisen artiklan a alakohdassa mainittu edellytys myös täyttyy. Nämä lisäaineet lisätään 9 t artiklan b alakohdassa tarkoitettun luettelon II lukuun.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua väliaikaista hyväksymistä ei voida myöntää yli neljäksi vuodeksi hyväksymisen voimaantulosta.

Hyväksymisen uusiminen 10 vuoden jälkeen

9 b artikla

1. Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitetuille lisäaineille annettu yhteisön hyväksyminen on voimassa kymmenen vuoden ajan lopullisen hyväksymisen voimaantulopäivästä, ja se voidaan uudistaa kymmeneksi vuodeksi kerrallaan. Hyväksymistä uudistettaessa hyväksymisen haltija osoittaa komissiolle esittelevän jäsenvaltion välityksellä hakemuksen, johon on liitetty direktiivin 87/153/ETY säännösten mukaiset lisäaineiden hyväksymisten uudistamista koskevat hakemusasiakirjat. Tämä hakemus ja hakemusasiakirjat toimitetaan vähintään vuosi ennen hyväksymisen päättymistä komissiolle, joka ilmoittaa viipymättä hakemuksen saapumisesta. Hyväksymisen haltija toimittaa hyväksymisen uudistamista koskevan hakemuksen jäljennöksen siihen liittyvine hakemusasiakirjoineen virallisesti esittelevän jäsenvaltion välityksellä muille jäsenvaltioille, joiden on ilmoitettava viipymättä sen saapumisesta.

2. Tämän direktiivin 3 artiklan toisen virkkeen, 3 a, 4, 7 ja 7a artiklan säännöksiä sovelletaan vastaavasti hyväksymisen uudistamista koskeviin hakemuksiin.

3. Jos hyväksymisen haltijasta riippumattomista syistä päätöstä hyväksymisen uudistamisesta ei voida tehdä ennen hyväksymisen päättymistä, lisäaineen hyväksymisen voimassaoloa jatketaan ilman eri muodollisuuksia siihen saakka, kunnes komission päätös on tehty.

TIETOJEN SUOJAAMINEN

9 c artikla

1. Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettuja, ensimmäistä hyväksymistä varten esitetyissä alkupe-raisissa asiakirjoissa olevia lisäaineita koskevia tutkimustuloksia ja tietoja ei voida käyttää muiden hyväksymisen hakijoiden hyödyksi 10 vuoden ajan:

- siitä päivästä, kun 9 g artiklan 1 kohdassa, 9 h artiklan 1 kohdassa ja 9 i artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lisäaineiden asetuksella annettu hyväksyminen tulee voimaan ensimmäisen kerran tai
- muiden lisäaineiden osalta siitä päivästä, kun asetuksella annettu hyväksyminen tulee voimaan ensimmäisen kerran tai 1 päivästä lokakuuta 1999 alkaen, jos tämä päivämäärä on aikaisempi,

ellei hakija ole sopinut hyväksymisen haltijan kanssa siitä, että näitä tuloksia ja tietoja voidaan käyttää.

Tänä aikana voidaan kuitenkin lisäaineen liikkeenlaskemiseksi myöntää hyväksymisiä muille kuin lisäaineen ensimmäisestä liikkeeseenlaskemisesta vastaavalle henkilölle, jos 3 a ja 4 artiklan edellytykset täyttyvät.

2. Jos lisätietoja annetaan sellaisesta lisäaineesta, jolle on annettu 9 a artiklan mukainen väliaikainen hyväksyminen sen hyväksymiseksi 3 a artiklan mukaisesti, näiden lisätietojen katsotaan olevan alkuperäisten hakemusasiakirjojen erottamaton osa ja siksi niiden suojaaminen lakkaa samaan aikaan kuin alkuperäisten hakemusasiakirjojen tietojen suojaaminen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun kymmenen vuoden määräajan päätyttyä komissio tai jäsenvaltio voi käyttää lisäaineen hyväksymisen edellyttämiin hakemusasiakirjoihin sisältyvien tutkimustulosten ja tietojen perusteella tehdyn arvioinnin kaikkia tuloksia tai osia niistä jo hyväksytyyn lisäaineen liikkeeseenlaskemisen hyväksymistä hakevan toisen hakijan hyväksi.

Tällöin uuden hakijan on esitettävä esittelevän jäsenvaltion välityksellä komissiolle hakemus, johon on liitetty direktiivin 87/153/ETY säännösten mukaiset hakemusasiakirjat; komission on ilmoitettava viipymättä hakemuksen saapumisesta. Uusi hakija toimittaa hakemuksesta ja sen liitteenä olevista hakemus-

asiakirjoista jäljennöksen esittelevän jäsenvaltion välityksellä muille jäsenvaltioille, joiden on ilmoitettava viipymättä sen perille saapumisesta.

Edellä olevien 3 artiklan toisen virkkeen, 3 a, 4, 7 ja 7 a artiklan säännöksiä sovelletaan vastaavasti.

4. Edellä olevan 3 kohdan säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun halutaan käyttää sellaisen lisäaineen hakemusasiakirjoissa olevia tietoja, jonka hyväksyminen on peruttu hyväksymisen haltijan pyynnöstä.

5. Komissio tai jäsenvaltio ei saa käyttää lisäaineen luetteloon merkitsemisen edellytysten muuttamiseksi tai lisäaineen hyväksymisen uusimiseksi 9 b artiklan 1 kohdan mukaisesti tarvittavia tutkimustuloksia ja lisätietoja eikä mitään uusia tutkimustuloksia tai tietoja, jotka on annettu lisäaineen hyväksymisen keston aikana, toisen hakijan hyväksi viiden vuoden ajan siitä päivästä, kun lisäaineen uuden käyttöävän hyväksyminen tai uusittu hyväksyminen tulee voimaan tai uusia tutkimustuloksia tai tietoja on annettu.

Jos lisäaineen luetteloon merkitsemisen edellytysten muuttamista koskeva tietojen suoja-aika päättyy ennen 1 kohdassa säädetyn määräajan päättymistä, viiden vuoden määräaikaa jatketaan siten, että molemmat määräajat päättyvät samanaikaisesti.

6. Haettaessa hyväksymistä 2 artiklan 3 kohdan aaa alakohdassa tarkoitettulle lisäaineelle hakijan on ennen selkärankaisilla suoritettaviin toksikologisiin kokeisiin ryhtymistä tarkistettava, onko hänen valmisteensa tai vaikuttava aineensa jo hyväksytty, tämän kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan määräyksien soveltamista. Tarvittaessa hakijan on tiedusteltava jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, onko kyseessä valmiste tai vaikuttava aine, joka on jo hyväksytty.

Jos on kyse jo hyväksytystä valmisteesta tai vaikuttavasta aineesta, hakija ja aikaisempien hyväksymisten haltija tai haltijat ryhtyvät kaikkiin tarvittaviin toimiin päästäkseen yhteisymmärryksen tietojen yhteiskäytöstä, jotta vältettäisiin selkärankaisilla suoritettavien kokeiden toistaminen.

Jos hakija ja saman valmisteen aiempien hyväksymisten haltija tai haltijat eivät pääse sopimukseen tietojen yhteiskäytöstä, jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä, jotka velvoittavat hakijan ja niiden alueelle asettuneen tai asettuneiden aiempien hyväksymisten haltijan tai haltijoiden tietojen yhteiskäyttöön, jotta vältettäisiin kyseisten jäsenvaltioiden alueella selkärankaisilla suoritettavien kokeiden toistaminen, sekä vahvistaa tietojen käytön edellytykset ja valvoa kohtuullisen tasapainon toteutumisesta asianosaisten välillä.

MUIDEN LISÄAINEIDEN HYVÄKSYMISESSÄ SOVELLETTAVA JÄRJESTELMÄ

Lisäaineen salliminen rajoittamattomaksi ajaksi

9 d artikla

1. Edellä 2 artiklan aaaa alakohdassa tarkoitettut, 3 a artiklan edellytysten mukaiset lisäaineet ovat hyväksytyt ja ne merkitään 9 t artiklan b alakohdassa tarkoitettun luettelon III lukuun.

2. Edellä 2 artiklan aaaa alakohdassa tarkoitettut lisäaineet, jotka on merkitty liitteeseen I ennen 1 päivää huhtikuuta 1998, ovat hyväksytyt ja ne merkitään 9 t artiklan b alakohdassa tarkoitettun luettelon III lukuun.

Väliaikainen hyväksyminen enintään 4 tai 5 vuodeksi

9 e artikla

1. Edellä 2 artiklan aaaa alakohdassa tarkoitettuille lisäaineille voidaan antaa väliaikainen yhteisön hyväksyminen niiden käyttämiseksi uusina lisäaineina tai uudella tavalla, jos on kyse jo hyväksytystä lisäaineesta, jos 3 a artiklan b, c, d ja e alakohdan edellytykset täyttyvät ja jos voidaan olettaa, että kyseisen artiklan a alakohdassa esitetty edellytys myös täyttyy. Nämä lisäaineet merkitään 9 t artiklan b alakohdassa tarkoitettun luettelon IV lukuun.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua väliaikaista hyväksymistä ei voida myöntää yli neljäksi vuodeksi sen voimaantulosta.

3. Edellä 2 artiklan aaaa alakohdassa tarkoitettuille lisäaineille, jotka on merkitty liitteeseen II ennen 1 päivää huhtikuuta 1998, voidaan edelleen antaa väliaikaisesti kansallinen hyväksyminen; ne merkitään 9 t artiklan b alakohdassa tarkoitettun luettelon IV lukuun. Nämä lisäaineet voidaan hyväksyä väliaikaisesti enintään viideksi vuodeksi mukaan lukien se aika, jonka ne ovat olleet merkittyinä edellä tarkoitettuun liitteeseen II.

NIIDEN LISÄAINEIDEN HYVÄKSYMISEEN SOVELLETTAVA SIIRTYMÄKAUDEN JÄRJESTELMÄ, JOIDEN HYVÄKSYMISEEN VAADITAAN LIIKKEESEEN LASKEMISESTA VASTAAVAA HENKILOÄ

9 f artikla

Poiketen siitä, mitä 3 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on sallittava liitteeseen B merkittyjen lisäaineiden liikkeeseenlaskeminen.

Ennen 1 päivää tammikuuta 1988 liitteeseen I merkityt lisäaineet

9 g artikla

1. Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettut lisäaineet, jotka on merkitty liitteeseen I ennen 1 päivää tammikuuta 1988, hyväksytään väliaikaisesti 1 päivästä huhtikuuta 1998 alkaen ja

siirretään liitteessä B olevaan I lukuun niiden uudelleenarvioimiseksi lisäaineina, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista lisäaineista on niiden uudelleenarvioimiseksi esitettävä ennen 1 päivää lokakuuta 1998 uusi hyväksymishakemus; hakemukseen on liitettävä 9 n ja 9 o artiklassa määrätty erillisselvitys ja tunnistamislomake, ja aiempiin hyväksymisiin liittyvistä hakemusasiakirjoista vastaavan henkilön tai hänen sijaansa tähän oikeutetun/oikeutettujen henkilön/henkilöiden on osoitettava hakemus esittelevän jäsenvaltion välityksellä komissiolle ja lähetettävä siitä jäljennös jäsenvaltioille, joiden on ilmoitettava sen saapumisesta.

3. Lisäaineen väliaikainen hyväksyminen peruutetaan asetuksella jäljempänä 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, ja lisäaine poistetaan liitteessä B olevasta I luvusta ennen 1 päivää lokakuuta 1999,

- a) jos 2 kohdassa edellytetyt asiakirjoja ei ole toimitettu määräajassa tai
- b) jos asiakirjojen tutkimisen jälkeen todetaan, että erillisselvitys tai tunnistamislomake eivät ole niiden hakemusasiakirjojen mukaiset, joiden perusteella alkuperäinen hyväksyminen on myönnetty.

4. Jäsenvaltioiden on valvottava, että 1 kohdassa tarkoitettu lisäaineen liikkeeseenlaskemisesta vastaava henkilö toimittaa 4 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisen sääntöjen mukaisesti 4 artiklassa edellytetyt hakemusasiakirjat uudelleenarviointia varten viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2000. Muussa tapauksessa kyseisen lisäaineen hyväksyminen peruutetaan asetuksella jäljempänä 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, ja lisäaine poistetaan liitteessä B olevasta I luvusta.

5. Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta 4 kohdassa tarkoitettujen hakemusasiakirjat uudelleenarvioidaan viimeistään kolmen vuoden kuluessa siitä, kun hakemusasiakirjat on toimitettu.

Jäljempänä 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettujen lisäaineiden hyväksyminen

- a) perutaan asetuksella ja ne poistetaan liitteessä B olevasta I luvusta tai
  - b) korvataan kymmenen vuoden ajaksi sellaisella hyväksymisellä, jota varten edellytetään liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä, asetuksella, joka tulee voimaan viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2003, ja kyseiset lisäaineet merkitään 9 t artiklan b alakohdassa tarkoitettua luettelon I lukuun.
6. Edellä olevan 9 b artiklan 3 kohdan säännöksiä sovelletaan vastaavasti.

31 päivän joulukuuta 1987 jälkeen liitteeseen I merkityt lisäaineet

9 b artikla

1. Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettujen lisäaineet, jotka on merkitty liitteeseen I 31 päivän

joulukuuta 1987 jälkeen, ovat hyväksytyt väliaikaisesti 1 päivästä huhtikuuta 1998 alkaen, ja ne siirretään liitteessä B olevaan II lukuun niiden hyväksymiseksi kymmenen vuoden ajaksi lisäaineina, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista lisäaineista on esitettävä ennen 1 päivää lokakuuta 1998 uusi hyväksymishakemus; hakemukseen on liitettävä 9 n ja 9 o artiklassa edellytetty erillisselvitys ja tunnistamislomake ja aiempiin hyväksymisiin liittyvistä hakemusasiakirjoista vastaavan henkilön tai tähän oikeutetun/oikeutettujen henkilön/henkilöiden on osoitettava hakemus esittelevän jäsenvaltion välityksellä komissiolle ja lähetettävä siitä jäljennös jäsenvaltioille, joiden on ilmoitettava sen saapumisesta.

3. Jäljempänä 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettujen lisäaineiden väliaikainen hyväksyminen

- a) perutaan ja lisäaineet poistetaan liitteessä B olevasta II luvusta asetuksella, jos 2 kohdassa edellytetyt hakemusasiakirjoja ei ole toimitettu määräajassa tai jos asiakirjojen tarkastamisen jälkeen todetaan, että erillisselvitys tai tunnistamislomake eivät ole niiden hakemusasiakirjojen tietojen mukaisia, joiden perusteella alkuperäinen hyväksyminen on myönnetty, tai
- b) korvataan kymmenen vuoden ajaksi sellaisella hyväksymisellä, jota varten edellytetään liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä, asetuksella, joka tulee voimaan viimeistään 1 päivänä lokakuuta 1999, ja lisäaineet merkitään 9 t artiklan b alakohdassa tarkoitettua luettelon I lukuun.

4. Edellä olevan 9 b artiklan 3 kohdan säännöksiä sovelletaan vastaavasti.

Ennen 1 päivää huhtikuuta 1998 liitteeseen II merkityt lisäaineet

9 i artikla

1. Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitetuille lisäaineille, jotka on merkitty liitteeseen II ennen 1 päivää huhtikuuta 1998, voidaan edelleen antaa väliaikainen kansallinen hyväksyminen; ne siirretään liitteessä B olevaan III lukuun niiden hyväksymiseksi lisäaineina, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä. Nämä lisäaineet voidaan hyväksyä väliaikaisesti enintään viideksi vuodeksi mukaan lukien se aika, jonka ne ovat olleet merkittyinä liitteeseen II.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista lisäaineista on ennen 1 päivää lokakuuta 1998 esitettävä uusi hyväksymishakemus; hakemukseen on liitettävä 9 n ja 9 o artiklassa edellytetty erillisselvitys ja tunnistamislomake, ja aiempiin hyväksymisiin liittyvistä hakemusasiakirjoista vastaavan henkilön tai hänen sijaansa tähän oikeutetun/oikeutettujen henkilön/

henkilöiden on osoitettava hakemus esittelevän jäsenvaltion välityksellä komissiolle ja lähetettävä siitä jäljennös jäsenvaltioille, joiden on ilmoitettava sen saapumisesta.

3. Jäljempänä 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettujen lisäaineiden väliaikaiset hyväksymiset

a) perutaan ja liitteessä B olevaan III lukuun merkityt lisäaineet poistetaan asetuksella, jos 2 kohdassa edellytetyt asiakirjoja ei ole toimitettu määräajassa tai jos asiakirjojen tarkastamisen jälkeen todetaan, että erillisselvitys tai tunnistamislomake eivät ole niiden hakemusasiakirjojen tietojen mukaisia, joiden perusteella alkuperäinen hyväksyminen on myönnetty, tai

b) korvataan sellaisilla 1 kohdassa tarkoitetuilla väliaikaisilla hyväksymisillä, joita varten edellytetään liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä, asetuksella, joka tulee voimaan viimeistään 1 päivänä lokakuuta 1999, ja lisäaineet merkitään 9 t artiklan b alakohdassa tarkoitettua luetelon II lukuun.

4. Edellä olevan 9 b artiklan 3 kohdan säännöksiä sovelletaan vastaavasti.

9 j artikla

Liikkeeseen laskemista koskevat hyväksymishakemukset, jotka on jätetty 1 päivän huhtikuuta 1998 ja 30 päivän syyskuuta 1999 välisenä aikana ja joista komissio ei ole siihen mennessä vielä päättänyt, tutkitaan tapauskohtaisesti 3, 3 a, 7, 7 a, 9, 9 a, 9 b, 9 c, 9 d, 9 e, 9 n ja 9 o artiklan mukaisesti.

LISÄAINEIDEN JAKELU JA KÄYTTÖ

9 k artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ainoastaan tämän direktiivin säännösten mukaisesti hyväksytyt rehujen lisäaineita voidaan laskea liikkeeseen ja niitä voidaan käyttää hyväksymistä koskevassa asetuksessa säädetyn edellytyksin ainoastaan rehuihin lisättyinä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, lisäaineita, jotka kuuluvat muihin kuin antibioottien, kokkidiostaattien ja muiden lääkkeenkaltaisten aineiden ja kasvunestajien ryhmiin, voidaan käyttää muuten kuin lisäämällä niitä rehuihin, jos tästä on säädetty hyväksymistä koskevassa asetuksessa.

3. Jäsenvaltioiden on valvottava erityisesti, että lisäaineita lisätään rehuaineisiin ja rehuihin vain, jos niiden käytöstä on nimenomaan säädetty hyväksymistä koskevassa asetuksessa.

REKISTERÖINTI

9 l artikla

1. Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettujen lisäaineiden hyväksymisen yhteydessä liikkeeseen laskemisesta vastaavalle/vastaaville henkilölle/henkilöille myönnetään rekisteröintinumero/-numerot ja lisäaineen EY-rekisteröintinumero.

2. Edellä 2 artiklan aaaa alakohdassa tarkoitettujen lisäaineiden hyväksymisen yhteydessä myönnetään myös EY-rekisteröintinumero.

LISÄAINEIDEN HYVÄKSYMISTEN PERUUTTAMINEN

9 m artikla

Lisäaineen hyväksyminen voidaan peruuttaa asetuksella:

— lisäaineen liikkeeseenlaskemisesta vastaavan henkilön pyynnöstä, jos on kyse 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettua lisäaineesta

— jos jokin 3 a artiklassa tarkoitettu edellytys lisäaineen hyväksymiseksi ei enää täyty

— jos lisäaineen standardinäytettä ei ole toimitettu sitä pyytäneille viranomaisille tai jos liikkeeseen laskettu lisäaine ei vastaa hyväksytyyn lisäaineen standardinäytettä

— jos referenssinäytettä vaikuttavasta aineesta ei ole toimitettu sitä pyytäneille viranomaisille

— jos lisäaineen liikkeeseenlaskemisesta vastaava henkilö ei toimita määräajassa komission asiasta vastaavalle henkilölle tämän pyytämiä tietoja.

Tällainen lisäaine voidaan kuitenkin hyväksyä levitykseen korkeintaan yhden vuoden ajaksi, jos vähintään 3 a artiklan b ja e alakohdan edellytykset edelleen täyttyvät.

ERILLISSELVITYS JA TUNNISTAMISLOMAKE

9 n artikla

1. Direktiivin 87/153/ETY säännösten mukaisesti jäsenvaltioiden on valvottava, että hakija esittää 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitetuista lisäaineista erillisselvityksen.

2. Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettuja lisäaineita koskevassa hyväksymismenettelyssä pyydyvä rehukomitea antaa lausuntonsa 4 artiklassa säädettyihin hakemusasiakirjoihin liitetystä lisäainetta koskevasta erillisselvityksestä tehtyään siihen mahdollisesti tarvittavat muutokset.

Komissio hyväksyy 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti pysyvän rehukomitean antaman lausunnon erillisselvityksestä ja sen muutoksista.

3. Myös muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen lisäaineiden erillisselvitykset voidaan hyväksyä 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käyttävät erillisselvitystä:

- a) määritelläkseen, onko lisäaine, jonka liikkeeseenlaskemiseen on pyydetty hyväksymistä, uusi lisäaine vai onko sitä pidettävä kopiona
- b) tarkistaakseen, onko liikkeeseen laskettu lisäaine todella niiden hakemusasiakirjojen mukainen, joiden perusteella sille on myönnetty yhteisön hyväksyminen.

5. Erillisselvityksiin myöhemmin tehtävät tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksestä johtuvat muutokset esitetään lausuntoa varten pysyvälle rehukomitealle 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

9 o artikla

1. Direktiivin 87/153/ETY säännösten mukaisesti jäsenvaltioiden on valvottava, että hakija esittää tunnistamislomakkeen, josta käyvät ilmi lisäaineen piirteet ja ominaisuudet. Edellä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettujen lisäaineiden osalta ja jos sovelletaan 9 n artiklan 3 kohtaa, tunnistamislomakkeessa esitetään 9 n artiklassa tarkoitettussa erillisselvityksessä annetut lisäaineen tärkeimmät piirteet ja ominaisuudet.

2. Jäljempänä 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistetaan:

— tunnistamislomake

— siihen myöhemmin tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehdyt muutokset.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen lisäaineiden tunnistamisen helpottamiseksi virallisissa tarkastuksissa mainitussa kohdassa edellytetty tunnistamislomake julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

STANDARDINÄYTE

9 p artikla

1. Liikkeeseen laskemisesta vastaavan henkilön on annettava pyynnöstä jäsenvaltioiden kansallisten valvontaviranomaisten käyttöön 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettuja lisäaineita koskeva standardi-

näyte, jolla on 9 n artiklassa tarkoitettussa erillisselvityksessä kuvatun lisäaineen piirteet ja ominaisuudet, sekä referenssinäyte vaikuttavasta aineesta.

2. Jos lisäaineen piirteitä ja ominaisuuksia on muutettu, annetaan uusi standardinäyte, joka vastaa lisäaineen uutta erillisselvitystä.

3. Standardinäytteiden varastointia ja säilyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

SEOKSET JA LISÄAINEPITOISUUDET

9 q artikla

1. Tietyille lisäaineille vahvistetut enimmäis- ja vähimmäispitoisuudet koskevat täysrehuja, joiden kosteuspitoisuus on 12 prosenttia, jos hyväksymistä koskevassa asetuksessa ei ole erityismääräyksiä.

Jos lisäaineeksi hyväksytyä ainetta esiintyy myös luonnostaan tietyissä rehuaineissa, lisäaineen osuus saadaan laskemalla yhteen lisättävä ja rehussa luonnostaan oleva ainemäärä, joiden yhteinen kokonaispitoisuus ei saa olla suurempi kuin hyväksymistä koskevassa asetuksessa ilmoitettu enimmäismäärä.

2. Lisäaineiden sekoittaminen esiseoksiin ja rehuihin on sallittua ainoastaan, jos seoksen ainesosat ovat fysikaalis-kemiallisesti ja biologisesti yhteensopivia ottaen huomioon toivotut vaikutukset.

3. Lukuun ottamatta seoksia, joiden käyttöön lisäaineena vaaditaan erityislupa, jäsenvaltioiden on säädettävä, että:

- a) antibiootteja ja kasvunedistäjiä ei saa sekoittaa keskenään, ei oman eikä toisen ryhmän aineiden kanssa
- b) kokkidiostaatteja ja muita lääkkeenkaltaisia aineita ei saa sekoittaa antibioottien eikä kasvunedistäjien kanssa, jos kokkidiostaatit vaikuttavat samaan eläinryhmään myös antibiootin tai kasvunedistäjän tavoin
- c) kokkidiostaatteja ja muita lääkkeenkaltaisia aineita ei saa sekoittaa keskenään, jos niiden vaikutukset ovat samankaltaiset.

4. Antibioottien, kasvunedistäjien, kokkidiostaattien ja muiden lääkkeenkaltaisten aineiden sekoittaminen mikro-organismien kanssa on kiellettyä, ellei tällainen seos ole sallittu mikro-organismien hyväksymistä koskevassa asetuksessa.

5. Poiketen siitä, mitä 3 artiklassa ja tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tieteellisiin ja muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin tehtävissä kenttäkokeissa sellaisten valmistei-

den käytön lisäaineina, joita ei ole hyväksytty yhteisössä tai lisäaineiden käytön muissa kuin hyväksymistä koskevassa asetuksessa säädetyissä olosuhteissa, jos:

- kokeet suoritetaan direktiivissä 87/153/ETY vahvistettavien periaatteiden ja edellytysten mukaisesti ja
- riittävä virallinen valvonta on varmistettu.

LIITTEIDEN MUUTOKSET

9 r artikla

Liitteisiin tehtävät muutokset vahvistetaan 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

LISÄAINEIDEN VALMISTAJIIN LIITTYVÄT TIEDOT

9 s artikla

Jäsenvaltioiden on valvottava, että 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettujen lisäaineiden liikkeeselaskemisesta vastaavat henkilöt ilmoittavat mahdollisimman pian komissiolle niiden valmistajien nimet tai toiminimet ja osoitteet tai kotipaikat, joille ne ovat antaneet luvan valmistaa lisäaineita, sekä, jos nämä valmistajat ovat sijoittautuneet kolmansiin maihin, niiden yhteisöön sijoittautuneiden edustajien nimet tai toiminimet sekä osoitteet tai kotipaikat.

JULKAISEMINEN VIRALLISESSA LEHDESSÄ

9 t artikla

Komissio julkaisee vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa:

- a) luettelon 9 s artiklassa tarkoitetuista liikkeeseen laskemisesta vastaavista henkilöistä, valmistajista, joille nämä henkilöt ovat antaneet luvan valmistaa lisäaineita, sekä niiden yhteisöön sijoittautuneista edustajista, jos nämä valmistajat ovat sijoittautuneet kolmansiin maihin.
- b) luettelon hyväksytyistä lisäaineista jaoteltuna seuraavasti:
  - I luku: luettelo lisäaineista, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaava henkilö ja joille hyväksyminen myönnetään kymmeneksi vuodeksi
  - II luku: luettelo lisäaineista, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaava henkilö ja joille hyväksyminen myönnetään väliaikaisesti (enintään neljäksi vuodeksi tai, jos on kyse lisäaineista, joille on myönnetty väliaikainen hyväksyminen ennen 1 päivää huhtikuuta 1998, enintään viideksi vuodeksi)

— III luku: luettelo muista lisäaineista, joille myönnetään hyväksyminen rajoittamattomaksi ajaksi

— IV luku: luettelo muista lisäaineista, joille myönnetään hyväksyminen väliaikaisesti (enintään neljäksi vuodeksi tai, jos on kyse lisäaineista, joille on myönnetty väliaikainen hyväksyminen ennen 1 päivää huhtikuuta 1998, enintään viideksi vuodeksi)."

- 5) Lisätään 9 t ja 10 artiklan väliin otsikko:

"PAKKAAMINEN"

- 6) Lisätään 10 ja 11 artiklan väliin otsikko:

"SUOJALAUSEKE"

- 7) Korvataan 11 artiklan 1 kohdassa sanat "liitteessä I luetellut" sanalla "hyväksytyt".

- 8) Lisätään 11 ja 12 artiklan väliin otsikko:

"TÄYDENNYSTÄYDYSREHUN LISÄAINEPITOISUUDET"

- 9) Lisätään 12 ja 13 artiklan väliin otsikko:

"REHUUN LISÄATTAVAN LISÄAINEEN TAI ESISEOKSEN JAKELUA JA KÄYTTÖÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT"

- 10) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

"13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tiettyjä tässä direktiivissä tarkoitettuja lisäaineita, näistä lisäaineista valmistettuja rehuseoksiin lisättäviä esiseoksia sekä näitä esiseoksia sisältäviä rehuseoksia saavat laskea liikkeeseen tai käyttää ainoastaan tuotantolaitokset tai välittäjät, jotka täyttävät tapauskohtaisesti vastaavat tiettyjen rehualalla toimivien tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/69/EY⁽¹⁾ säädetyt vaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että

- a) ainoastaan hyväksytyt laitokset voivat toimittaa liitteessä A ollessa A osassa tarkoitettuja lisäaineita:
  - i) direktiivin 95/69/EY 3 artiklan 1 kohdassa tai 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti hyväksytyille välittäjille tai tuotantolaitoksille, jotka valmistavat esiseoksia

- ii) esiseoksina edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tai 2 artiklan 2 kohdan c tai e alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti hyväksytyille välittäjille tai tuotantolaitoksille, jotka valmistavat rehuseoksia niiden liikkeeseenlaskemiseksi tai ainoastaan harjoittamaansa kotieläintuotantoa varten
- b) ainoastaan hyväksytyt laitokset voivat toimittaa liitteessä A olevassa B osassa tarkoitettuja lisäaineita:
- i) edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tai 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti hyväksytyille välittäjille tai tuotantolaitoksille, jotka valmistavat esiseoksia ja
- ii) esiseoksina:
- ainoastaan edellä mainitun direktiivin 3 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti hyväksytyille välittäjille tai
  - edellä mainitun direktiivin 7 artiklan 2 kohdan c tai d alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti rekisteröidyille tai tarvittaessa tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdan c tai e alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti hyväksytyille tuotantolaitoksille, jotka valmistavat rehuseoksia niiden liikkeeseenlaskemiseksi tai ainoastaan harjoittamaansa kotieläintuotantoa varten.
3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä A olevassa A ja B osassa tarkoitettuja lisäaineita voidaan lisätä rehuseoksiin vain, jos direktiivin 95/69/EY 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyt vaatimukset täyttävä laitos on ensin valmistanut ne kantaja-aineen sisältäviksi esiseoksiksi. Näitä esiseoksia voidaan lisätä rehuseoksiin ainoastaan vähintään 0,2:ta painoprosenttia vastaavassa suhteessa.
- Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä säädetään, jäsenvaltiot voivat hyväksyä, että esiseoksia voidaan niiden tasaista sekoittumista ja täysrehujen säädettyjen lisäainepitoisuuksien noudattamista varten lisätä rehuseoksiin vähäisempiäkin määriä aina 0,05 painoprosenttiin asti, jos tämä on mahdollista esiseoksen määrällisen ja laadullisen koostumuksen kannalta ja jäsenvaltiot ovat ennakolta todenneet, että tuotantolaitokset täyttävät direktiivin 95/69/EY liitteessä olevan I luvun 2 kohdan b alakohdan vaatimukset.
- Toisessa alakohdassa tarkoitettujen valmistajien merkitseminen kansalliseen luetteloon on esitetty luvussa: "Rehuseosten valmistajat, jotka saavat käyttää esiseoksia 0,05 painoprosentin vähimmäispainosuutena."
4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on säädettävä, että
- a) liitteessä A olevassa B osassa tarkoitettuja lisäaineita voidaan toimittaa hyväksytyille välittäjille tai rekisteröidyille laitoksille, jotka valmistavat lemmikkieläimille tarkoitettuja ravintoseoksia ja täyttävät tapauksen mukaan direktiivin 95/69/EY 3 artiklan 1 kohdassa tai 3 artiklan 2 kohdan c tai d alakohdassa säädetyt vaatimukset
- b) liitteessä A olevissa A tai B osissa tarkoitettuja lisäaineita voidaan toimittaa liikkumisen viime vaiheessa laitoksille, jotka valmistavat rehuseoksia, jos:
- lisäaineen hyväksymistä koskevassa yhteisön asetuksessa säädetään lisäaineen erityisvalmisteen suorasta lisäämisestä rehuseoksiin ja
  - jos rehuseosten valmistaja on hyväksytty edellä mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti liitteessä A olevassa A osassa tarkoitettujen lisäaineiden osalta tai jos valmistaja on rekisteröity mainitun direktiivin 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti liitteessä A olevassa B osassa tarkoitettujen lisäaineiden osalta ja
  - jos on tarkistettu paikan päällä, että valmistajalla on käytettävissään edellä mainitun direktiivin liitteessä olevan I luvun 3 kohdan b alakohdassa tai II luvun c alakohdassa määritelty soveltuva teknologia kyseisen valmisteen lisäämiseksi suoraan rehuseokseen.
- Näiden b alakohdassa tarkoitettujen valmistajien merkitseminen kansalliseen luetteloon on otsoikoitu omaksi luvukseksi: "Rehuseosten valmistajat, joilla on lupa lisätä antibiootteja, kokkidio-
staatteja ja muita lääkkeen kaltaisia aineita ja kasvunestittäjiä suoraan rehuseoksiin" tai "Rehuseosten valmistajat, joilla on lupa lisätä kuparia, seleeniä sekä A- ja D-vitamiinia suoraan rehuseoksiin".
5. Poiketen siitä, mitä direktiivin 95/69/EY 7 artiklassa ja tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, Suomi, ja Ruotsi sillä alueellaan, joka sijaitsee 60. leveyspiirin pohjoispuolella, voivat niiden kotieläinten ruokintaa koskevien erityisolosuhteiden vuoksi sallia, että vitamiinien esiseoksia, vitamiinien esiasteita ja kemiallisesti tarkkaan määriteltyjä vitamiinin kaltaisia aineita voidaan antaa kasvattajien käyttöön lisättäväksi suoraan kasvisperäisiin rehuaineisiin, jos:
- käyttöohjeessa ilmoitetaan tarkasti annostus, jota on noudatettava eläinlajien ja -ryhmien mukaan ja käytettävän rehun laadun mukaan ja

— Suomi ja Ruotsi toteuttavat erityistoimenpiteitä näiden esiseoksien käytön valvomiseksi.

(¹) EYVL N:o L 332, 30.12.1995, s. 15”

11. Lisätään 13 ja 14 artiklan väliin otsikko:

”LISÄAINEIDEN TUOTESELOSTEMERKINNÄT”

12) Korvataan 14 ja 16 artikla seuraavasti:

”14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hyväksytyjä lisäaineita saa laskea liikkeeseen niiden käyttämiseksi rehuissa ainoastaan, jos jäljempänä luetellut tiedot, jotka velvoittavat yhteisöön sijoittautuneita tuottajia, pakkaajia, maahantuojia, myyjiä sekä jälleenmyyjiä, on merkitty näkyvästi, selvästi ja pysyvästi pakkaukseen, säiliöön tai siihen kiinnitettyyn tuoteselosteeseen:

A. kaikkien lisäaineiden osalta, lukuun ottamatta entsyymejä ja mikro-organismeja:

- lisäaineen nimitys, joka sille on annettu sen hyväksymisen yhteydessä, lisäaineen EY-rekisteröintinumero sekä 2 artiklan aaa alakohtassa tarkoitettujen lisäaineiden osalta kauppanimi ja liikkeeseen laskemisesta vastaavan henkilön rekisteröintinumero
- tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista vastuussa olevan henkilön nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka
- nettopaino ja, kun kyseessä on nestemäinen lisäaine, joko nettotilavuus tai nettopaino
- tapauksen mukaan laitokselle tai välittäjälle direktiivin 95/69/EY 5 artiklan mukaisesti annetun luvan numero tai laitokselle tai välittäjälle edellä mainitun direktiivin 10 artiklan mukaisesti annettu rekisteröintinumero.

B. Lisäksi:

- antibioottien, kasvunedistäjien, kokkidostaattien ja muiden lääkkeenkaltaisten aineiden osalta: valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, jos valmistaja ei vastaa merkintätiedoista, sekä vaikuttavien aineiden pitoisuus, takuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä, erän viitenumero ja

valmistuspäivä, käyttöohjeet ja tarvittaessa käyttöä koskevat turvallisuussuosituksen, jos näille lisäaineille annetaan erityismääräyksiä niitä hyväksyttäessä

b) E-vitamiinin osalta: alfa-tokoferolipitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä

c) muiden vitamiinien kuin E-vitamiinin, vitamiinien esiasteiden ja kemiallisesti samalla tavoin vaikuttavien aineiden osalta: vaikuttavan aineen pitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä

d) hivenaineiden, väriaineiden, mukaan lukien pigmentit, säilöntäaineiden ja muiden kuin entsyymien ja mikro-organismien ryhmään kuuluvien muiden lisäaineiden osalta: vaikuttavan aineen pitoisuus.

C. Seuraaviin ryhmiin kuuluvien lisäaineiden osalta:

a) entsyymit: vaikuttavan/vaikuttavien ainesosan/-osien erityisnimi ja entsyymiaktiivisuus/aktiivisuudet annetun hyväksymisen mukaisesti, tunnuskoodi Kansainvälisen biokemian liiton (International Union of Biochemistry) mukaan, aktiivisuusyksiköt (¹) (aktiivisuusyksiköt grammaa kohti tai aktiivisuusyksiköt millilitraa kohti), lisäaineen EY-rekisteröintinumero, tuoteselostemerkinnöistä vastaavan henkilön nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, jos valmistaja ei vastaa tuoteselostetiedoista, tuotantolaitokselle tai välittäjälle direktiivin 95/69/EY 5 artiklan mukaisesti myönnetyn luvan numero, takuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä, erän viitenumero ja valmistuspäivä, käyttöohjeet, joissa ilmoitetaan suositeltava annostus, tarvittaessa annosteluväli, kohderaaka-aineen painoprosentin/prosenttien mukaisesti täysrehukiloa kohti tapauksen mukaan lisäaineen hyväksymisen määräysten mukaisesti ja tarvittaessa lisäaineen hyväksymisessä annetut turvallisuussuosituksen, nettopaino ja, kun kyseessä on nestemäinen lisäaine, joko nettotilavuus tai nettopaino, tarvittaessa valmistusmenetelmästä aiheutuvat merkittävät erityisominaisuudet lisäaineen hyväksymisessä annettujen tuoteselostemerkintöjä koskevien määräysten mukaisesti,

b) mikro-organismit: kannan/kantojen tunnistus myönnetyn hyväksymisen mukaisesti, kantakokoelmakoodi, pesäkkeitä muodostavien yksiköiden määrä (PMY/g), lisäaineen EY-

rekisteröintinumero, tuoteselostemerkinnoista vastaavan henkilön nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, jos valmistaja ei vastaa tuoteselostetiedoista, sekä tuotantolaitokselle tai välittäjälle direktiivin 95/69/EY 5 artiklan mukaisesti myönnetyn luvan numero, takuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä, erän viitenumero ja valmistuspäivä, käyttöohjeet ja tarvittaessa lisäaineen hyväksymisestä annetut turvallisuussuositukset, nettopaino ja, kun kyseessä on nestemäinen lisäaine, joko nettotilavuus tai nettopaino, tarvittaessa valmistusmenetelmästä aiheutuvat merkittävät erityisominaisuudet lisäaineen hyväksymisessä annettujen tuoteselostemerkintöjä koskevien määräysten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, jos näitä tietoja ei ole vaadittu 1 kohdan nojalla, että lisäaineen erityisnimeen voidaan liittää

- a) lisäaineiden kaupan nimi
- b) valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, jos valmistaja ei vastaa tuoteselostetiedoista, käyttöohjeet ja tarvittaessa lisäaineen käyttöä koskevat turvallisuussuositukset.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen tai sallittujen merkintöjen lisäksi pakkauksissa, säiliöissä ja niihin kiinnitetyissä tuoteselosteissa voidaan antaa muita tietoja sillä edellytyksellä, että ne erottuvat selvästi edellä tarkoitetuista merkinnöistä.

(¹) Aktiivisuusyksiköt ilmaistuina millimoolleina tuotetta, joka vapautuu minuutissa entsyymaattista valmistegrammaa kohti.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että esiseoksia saa laskea liikkeeseen vain sillä edellytyksellä, että jäljempänä luetellut tiedot, jotka velvoittavat yhteisöön sijoittautuneita tuottajia, pakkaajia, maahantuojia, myyjiä tai jälleenmyyjiä, on merkitty näkyvästi, selvästi ja pysyvästi pakkaukseen, säiliöön tai siihen kiinnitettyyn tuoteselosteeseen:

A. Kaikkien esiseosten osalta:

- a) merkintä "esiseos"

- b) käyttöohje ja tarvittaessa esiseosten käyttöä koskeva turvallisuussuositus
- c) eläinlaji tai -luokka, jolle esiseos on tarkoitettu
- d) tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista vastuussa olevan henkilön nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka
- e) nestemäisen esiseoksen nettotilavuus tai nettopaino
- f) tapauksen mukaan laitokselle tai välittäjälle direktiivin 95/69/EY 5 artiklan mukaisesti annetun luvan numero tai laitokselle tai välittäjälle mainitun direktiivin 10 artiklan mukaisesti annettu rekisteröintinumero.

B. Lisäksi niiden esiseosten osalta, joihin on lisätty seuraavia lisäaineita:

- a) antibioottien, kasvunestäjien, kokkidiostaattien ja muiden lääkkeenkaltaisten aineiden osalta: valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, jos valmistaja ei ole vastuussa tuoteselostetiedoista, sekä lisäaineelle sen hyväksynnän yhteydessä annettu nimi, vaikuttavien aineiden pitoisuus, säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä
- b) niiden aineiden osalta, joilla on antioksidanttivaikutus: lisäaineelle sen hyväksynnän yhteydessä annettu nimi ja vaikuttavien aineiden pitoisuus, jos lisäaineelle on sen hyväksynnän yhteydessä asetettu enimmäispitoisuus täysrehuissa
- c) väriaineiden, mukaan lukien pigmentit, osalta: lisäaineelle sen hyväksynnän yhteydessä annettu nimi ja vaikuttavien aineiden pitoisuus, jos lisäaineelle on sen hyväksynnän yhteydessä asetettu enimmäispitoisuus täysrehuissa
- d) E-vitamiinin osalta: lisäaineelle sen hyväksynnän yhteydessä annettu nimi, alfa-tokoferolipitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä
- e) muiden vitamiinien kuin E-vitamiinin, vitamiinien esiasteiden ja kemiallisesti samalla tavoin vaikuttavien aineiden osalta: lisäaineelle sen hyväksynnän yhteydessä annettu nimi, vaikuttavien aineiden pitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä

- f) hivenaineiden osalta: lisäaineelle sen hyväksynnän yhteydessä annettu nimi ja vastaavien aineiden pitoisuus, jos lisäaineelle on sen hyväksynnän yhteydessä asetettu enimmäispitoisuus täysrehuissa
- g) säilöntäaineiden osalta: lisäaineelle sen hyväksynnän yhteydessä annettu nimi ja vaikuttavien aineiden pitoisuus, jos lisäaineelle on sen hyväksynnän yhteydessä asetettu enimmäispitoisuus täysrehuissa
- h) entsyymien osalta: vaikuttavan/vaikuttavien ainesosan/-osien erityisnimi ja entsyymiaktiivisuus/aktiivisuudet annetun hyväksymisen mukaisesti, tunnuskuodi Kansainvälisen biokemian liiton (International Union of Biochemistry) mukaan, aktiivisuusyksiköt (aktiivisuusyksiköt grammaa kohti tai aktiivisuusyksiköt millilitraa kohti), lisäaineen EY-rekisteröintinumero, valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, jos valmistaja ei vastaa tuoteselostetiedoista, sekä säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä, erän viitenumero ja valmistuspäivä, käyttöohjeet, joissa ilmoitetaan suositeltava annostus, tarvittaessa annosteluväli kohdaraaka-aineen painoprosentin/prosentsien mukaisesti täysrehukiloa kohti lisäaineen hyväksymisen määräysten mukaisesti, tarvittaessa valmistusmenetelmästä aiheutuvat merkittävät erityisominaisuudet, lisäaineen hyväksymisessä annettujen tuoteselostemerkintöjä koskevien määräysten mukaisesti
- i) mikro-organismien osalta: kannan/kantojen tunnistus annetun hyväksymisen mukaisesti, kantakokoelmakoodi, pesäkkeitä muodostavien yksiköiden määrä (PMY/g), lisäaineen EY-rekisteröintinumero, valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, jos valmistaja ei vastaa tuoteselostetiedoista, säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä sekä tarvittaessa valmistusmenetelmästä aiheutuvat merkittävät erityisominaisuudet lisäaineen hyväksymisessä annettujen tuoteselostemerkintöjä koskevien määräysten mukaisesti
- j) muiden b—i kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien lisäaineiden osalta, joille ei ole määritelty enimmäispitoisuutta, ja muihin hyväksytyihin ryhmiin kuuluvien lisäaineiden osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi ja vaikuttavien aineiden pitoisuus, jos näillä lisäaineilla on vaikutuksia rehuun ja jos rehussa olevat määrät voidaan määrittää virallisten analyysimenetelmien mukaan tai niiden puuttuessa pätevien tieteellisten menetelmien mukaan.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että:
- a) lisäaineen nimeen voidaan liittää kauppanimike
- b) edellä 1 kohdassa olevan B kohdan a alakohdassa tarkoitettujen lisäaineiden valmistajan nimi voidaan ilmoittaa esiseosten tuoteselostemerkinnöissä; jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä, että tämä merkintä on pakollinen
- c) hyväksytyjen lisäaineiden nimeen voidaan liittää lisäaineen EY-rekisteröintinumero.
3. Jos edellä olevan 1 kohdan mukaisesti useiden samaan ryhmään tai eri ryhmiin kuuluvien lisäaineiden säilyvyystakuun voimassaolo tai säilyvyys valmistuspäivästä on ilmoitettava, jäsenvaltioiden on säädettävä, että näille lisäaineille voidaan ilmoittaa vain yksi takuu-aika tai yksi säilyvyysaika, joka on ensimmäisenä päättyvä aika.
4. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että edellä 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tai sallittujen merkintöjen lisäksi pakkauksissa, säiliöissä tai niihin kiinniteytyissä tuoteselosteissa voidaan antaa muita tietoja sillä edellytyksellä, että ne erottuvat selvästi edellä tarkoitetuista merkinnöistä.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että rehuja, joihin on lisätty jäljempänä lueteltuihin ryhmiin kuuluvia lisäaineita saa laskea liikkeeseen ainoastaan, jos jäljempänä luetellut tiedot, jotka velvoittavat yhteisöön sijoittautuneita tuottajia, pakkaajia, maahan-tuojia, myyjiä sekä jälleenmyyjiä, on merkitty näkyvästi, selvästi ja pysyvästi pakkaukseen, säiliöön tai siihen kiinnitettyyn tuoteselosteeseen:

a) antibioottien, kokkidiostaattien ja muiden lääkkeenkaltaisten aineiden sekä kasvunestäjien osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi, vaikuttavien aineiden pitoisuus, säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä, laitokselle direktiivin 95/69/EY 5 artiklan mukaisesti annettu hyväksymisnumero

b) hapettumisen estoaineita sisältävien aineiden osalta:

— lemmikkieläinten ruoat: merkintä ”sisältää hapettumisen estoainetta” ja lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi

— muiden rehuseosten kuin lemmikkieläinten ruokien osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi

- c) väriaineiden, mukaan lukien pigmentit, osalta, jos niitä käytetään rehujen tai eläintuotteiden värjäämiseen
- lemmikkieläinten ruoat: merkintä ”väriaine” tai ”varjätty...” ja lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi
  - muiden rehuseosten kuin lemmikkieläinten ruokien osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi
- d) E-vitamiinin osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi, alfa-tokoferolipitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä
- e) A- ja D-vitamiinien osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi, vaikuttavien aineiden pitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä
- f) kuparin osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi ja pitoisuus Cu:nä ilmaistuna
- g) säilöntäaineiden osalta:
- lemmikkieläinten ruoat: merkintä ”säilöntäaine” tai ”säilötty...” ja lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi
  - muiden rehuseosten kuin lemmikkieläinten ruokien osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi
- h) entsyymit: vaikuttavan/vaikuttavien ainesosan/-osien erityisnimi ja entsyymiaktiivisuus/aktiivisuudet annetun hyväksymisen mukaisesti, tunnusnumero Kansainvälisen biokemian liiton (International Union of Biochemistry) mukaan, aktiivisuusyksiköt (aktiivisuusyksiköt grammaa kohti tai aktiivisuusyksiköt millilitraa kohti), lisäaineen EY-rekisteröintinumero, takuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä, tarvittaessa valmistusmenetelmästä aiheutuvat merkittävät erityisominaisuudet, lisäaineen hyväksymisessä annettujen tuoteselostemerkintöjä koskevien määräysten mukaisesti
- i) mikro-organismit: kannan/kantojen tunnistus annetun hyväksymisen mukaisesti, kantakokoelmakoodi, pesäkkeitä muodostavien yksiköiden määrä (PMY/kg), lisäaineen EY-rekisteröintinumero, takuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä, tarvittaessa valmistusmenetelmästä aiheutuvat merkittävät erityisominaisuudet lisäaineen hyväksymisessä annettujen tuoteselostemerkintöjä koskevien määräysten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi voidaan lisäaineen hyväksymisessä säätää erityisesti lisäaineen asianmukaista käyttöä koskevista tiedoista 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että nämä tiedot merkitään pakkaukseen, säiliöön tai niihin kiinnitettävään tuoteselosteeseen.

3. Hivenaineiden, kuparia lukuun ottamatta, vitamiinien, A-, D- ja E-vitamiineja lukuun ottamatta, vitamiinien esiasteiden ja muiden samalla tavoin vaikuttavien aineiden esiintyminen voidaan ilmoittaa, jos näiden aineiden pitoisuudet voidaan määrittää virallisilla analyysimenetelmillä tai, jos näitä ei ole, pätevillä tieteellisillä analyysimenetelmillä. Tällöin on ilmoitettava seuraavat tiedot:

a) hivenaineiden, kuparia lukuun ottamatta, osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi ja eri hivenaineiden pitoisuudet

b) vitamiinien, lukuun ottamatta A-, D- ja E-vitamiineja, vitamiinien esiasteiden ja muiden samalla tavoin vaikuttavien aineiden osalta: lisäaineelle sen hyväksymisen yhteydessä annettu nimi, vaikuttavien aineiden pitoisuudet ja säilyvyystakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että

a) edellä 1—3 kohdassa säädetyt tiedot on merkittävä niiden tietojen yhteyteen, jotka rehuja koskevien yhteisön säädösten mukaisesti on merkittävä pakkaukseen, säiliöön tai niihin kiinnitettävään tuoteselosteeseen

b) kun lisäaineen pitoisuus tai määrä ilmoitetaan 1—3 kohdan mukaisesti, sillä tarkoitetaan rehun sisältämän lisäaineen määrää

c) lisäaineita koskevien tietojen yhteyteen voidaan merkitä lisäaineen EY-rekisteröintinumero tai kaupp nimi, jos näitä tietoja ei ole vaadittu 1 kohdan nojalla.

5. Jos edellä olevan 1 kohdan mukaisesti useiden samaan ryhmään tai eri ryhmiin kuuluvien lisäaineiden takuun voimassaolo tai säilyvyys valmistuspäivästä on ilmoitettava, jäsenvaltioiden on säädettävä, että näille lisäaineille voidaan ilmoittaa vain yksi takuuaika tai yksi säilyvyysaika, joka on ensimmäisenä päättyvä aika.

6. Kun rehuja pidetään kaupan säiliöautoilla tai vastaavilla ajoneuvoilla tai irtotavarana, on 1—3 kohdassa säädetyt tiedot esitettävä mukana seuraavassa asiakirjassa.
- Jos on kyse loppukäyttäjille tarkoitetuista vähäisistä määristä, riittää, että nämä tiedot ilmoitetaan ostajalle asianmukaisella tavalla.
7. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että enintään kymmenen kiloa painaviin pakkauksiin pakattuihin lemmikkieläinten ruokiin, jotka sisältävät väriaineita, säilöntäaineita tai hapettumisen estoaineita, riittää merkintä ”väriaine” tai värjätty...”, ”säilötty...” tai ”sisältää hapettumisen estoainetta” sekä sen jälkeen merkintä ”EY-lisäaine”, jos
- pakkauksessa, säiliössä tai tuoteselosteessa on viitenumero, josta rehu voidaan tunnistaa, ja
  - valmistaja ilmoittaa pyydettyä käytetyn lisäaineen tai lisäaineiden nimen tai nimet.
8. Kaikki muut kuin tässä direktiivissä säädetyt lisäaineita koskevat merkinnät ovat kiellettyjä.”
- 13) Korvataan 17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- ”Tämän ilmoituksen tulee olla yhdenmukainen lisäaineen hyväksymisen yhteydessä määriteltyjen käyttöolosuhteiden kanssa”
- 14) Lisätään 20 ja 21 artiklan väliin otsikko:
- ”TARKASTUSTOIMENPITEET”
- 15) Lisätään 21 artiklan jälkeen seuraava teksti:
- ”EPÄTOIVOTTUJEN VAIKUTUSTEN VALVONTA”
- 21 a artikla*
- Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ennalta arvaamattomien epätoivottujen vaikutusten ilmetessä 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettujen lisäaineiden ja muiden lisäaineiden tai eläimille tarkoitettujen lääkkeiden kesken lisäaineen liikkeeseenlaskemisesta vastaava henkilö tai, jos on kyse kolmansista maista peräisin olevista lisäaineista, hänen yhteisöön sijoitautunut edustajansa kerää kaikki tähän liittyvät tiedot ja toimittaa ne toimivaltaisille viranomaisille.”
- 16) Lisätään 21 ja 22 artiklan väliin otsikko:
- ”VIENTI KOLMANSIIN MAIHIN”
- 17) Lisätään 22 ja 23 artiklan väliin otsikko:
- ”KOMISSIOLLE MYÖNNETYT TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTUUDET”
- 18) Lisätään 24 ja 25 artiklan väliin otsikko:
- ”LOPPUSÄÄNNÖKSET”
- 19) Poistetaan liitteet I, II ja III.
- 20) Lisätään tähän direktiiviin liitteet A, B ja C.
- 2 artikla*
1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan:
- 1 artiklan säännösten osalta seuraavasti:
    - 1 artiklan 4 kohdan osalta siltä osin kuin on kyse 6 artiklan 1 kohdasta, 9 d artiklan 2 kohdasta, 9 e artiklan 3 kohdasta, 9 f artiklasta, 9 g artiklasta, 9 h artiklasta, 9 i artiklasta, 9 j artiklasta, 9 n artiklasta, 9 o artiklasta, sekä
    - kohtien 10, 12, 19 ja 20 osalta:
- 1 päivänä huhtikuuta 1998;
- muiden tämän direktiivin säännösten osalta 1 päivänä lokakuuta 1999.
- Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.
- Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.
- 3 artikla*
- Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.
- Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1996.
- Neuvoston puolesta*
I. YATES
Puheenjohtaja

*LIITE**"LIITE A*

13 artiklassa tarkoitettu

A OSA

- Antibiootit: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Kokkidiostaatit ja muut lääkkeenkaltaiset aineet: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Kasvunestäjät: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet

B OSA

- Hivenaineet: kupari ja seleeni
  - Vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt vitamiinien kaltaiset aineet: A- ja D-vitamiinit"
-

LIITE B

LUKU I

Luettelo ennen 1.1.1988 liitteeseen I merkityistä lisäaineista, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä

Rekisteröinti-numero	Liikkeeseen laskemisesta vastaavan henkilön nimi ja rekisteröinti-numero (*)	Lisäaine	Kemiallinen nimi, kuvaus	Eläinlaji tai eläinryhmä	Enimmäisikä	Vähimmäis-pitoisuus	Enimmäis-pitoisuus	Muut määräykset
						mg/täysrehukilo		
		A. Antibiootit						
		B. Kokkidiostaatit ja muut lääkkeen kaltaiset aineet						
		C. Kasvunestäjät						

(*) 1.10.1999 voimaan tuleva hyväksyminen, jolle vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä.

LUKU II

Luettelo 31.12.1987 jälkeen liitteeseen I merkityistä lisäaineista, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä

Rekisteröinti-numero	Liikkeeseen laskemisesta vastaavan henkilön nimi ja rekisteröinti-numero (*)	Lisäaine	Kemiallinen nimi, kuvaus	Eläinlaji tai eläinryhmä	Enimmäisikä	Vähimmäis-pitoisuus	Enimmäis-pitoisuus	Muut määräykset
						mg/täysrehukilo		
		A. Antibiootit						
		B. Kokkidiostaatit ja muut lääkkeen kaltaiset aineet						
		C. Kasvunestäjät						

(*) 1.10.1999 voimaan tuleva hyväksyminen, jolle vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä.

LUKU III

Luettelo ennen 1.4.1998 liitteeseen II merkityistä lisäaineista, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä

Rekisteröinti-numero	Liikkeeseen laskemisesta vastaavan henkilön nimi ja rekisteröinti-numero (*)	Lisäaine	Kemiallinen nimi, kuvaus	Eläinlaji tai eläinryhmä	Enimmäisikä	Vähimmäis-pitoisuus	Enimmäis-pitoisuus	Muut määräykset	Hyväksymisen kesto
						mg/täysrehukilo			
		A. Antibiootit							
		B. Kokkidiostaatit ja muut lääkkeen kaltaiset aineet							
		C. Kasvunestäjät							

(*) 1.10.1999 voimaan tuleva hyväksyminen, jolle vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä.

LIITE C

I OSA:

Direktiivin 2 artiklan aaa alakohdassa tarkoitettut lisäaineet, joiden hyväksymiseen vaaditaan liikkeeseen laskemisesta vastaavaa henkilöä:

- antibiootit: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
- kokkidiostaatit ja muut lääkkeenkaltaiset aineet: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
- kasvunestäjät: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet.

II OSA:

Muut direktiivin 2 artiklan aaaa alakohdassa tarkoitettut lisäaineet:

- hapettumisenestoaineet: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
  - aromiaineet ja ruokahalua herättävät aineet
  - emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineet: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
  - väriaineet, mukaan lukien pigmentit: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
  - säilöntäaineet
  - vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt vitamiinien kaltaiset aineet: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
  - hivenaineet: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
  - sidonta-aineet, paakkuuntumisenestoaineet ja sakeuttamisaineet: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
  - happamuuden säätöaineet: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
  - entsyymit: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet
  - mikro-organismit: kaikki tähän ryhmään kuuluvat lisäaineet.
-

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/53/EY,

annettu 25 päivänä heinäkuuta 1996,

tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

1. tiettyjen tieliikenteen ajoneuvojen painoista, mitoista ja eräistä muista teknisistä ominaisuuksista 19 päivänä joulukuuta 1984 annetussa neuvoston direktiivissä 85/3/ETY⁽⁴⁾ vahvistettiin yhteisen liikennepoliittikan mukaisesti yhteiset vakioarvot, joiden ansiosta tieliikenteen ajoneuvoja voidaan käyttää tehokkaammin jäsenvaltioiden välisessä liikenteessä,
2. direktiiviä 85/3/ETY on muutettu olennaisesti useaan otteeseen; kyseistä direktiiviä jälleen muutettaessa olisi se selvyuden ja järjestyksen vuoksi muutettava uudelleen yhdistäen se yhdeksi tekstiksi ajoneuvojen direktiivin 85/3/ETY⁽⁵⁾ mukaisuuden osoittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/364/ETY kanssa,
3. jäsenvaltioissa voimassa olevien tieliikenteen hyötyajoneuvojen painoja ja mittoja koskevien vakioarvojen erot saattavat vaikuttaa haitallisesti kilpailun edellytyksiin ja olla esteenä liikkumiselle jäsenvaltioiden välillä,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 38, 8.2.1994, s. 3 ja EYVL N:o C 247, 23.9.1995, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 295, 22.10.1994, s. 72

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 15 päivänä marraskuuta 1994 (EYVL N:o C 341, 5.12.1994, s. 39), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 8 päivänä joulukuuta 1995 (EYVL N:o C 356, 30.12.1995, s. 13) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 14 päivänä maaliskuuta 1996 (EYVL N:o C 96, 4.4.1996, s. 233).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 2, 3.1.1985, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/7/ETY (EYVL N:o L 57, 2.3.1992, s. 29).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 221, 7.8.1986, s. 48

4. toissijaisuusperiaatteen mukaisesti olisi toteuttava yhteisötason toimenpiteitä tällaisen esteen poistamiseksi,

5. edellä tarkoitettujen vakioarvojen kuvastavat tasapainoa tieliikenteen hyötyajoneuvojen järkevän ja taloudellisen käytön, infrastruktuurin ylläpidon vaatimusten, liikenneturvallisuuden sekä ympäristön ja elinympäristön suojelun välillä,

6. tavaroiden kuljetukseen tarkoitettujen ajoneuvojen mittoja koskevien yhteisten vakioarvojen olisi voitava pysyä pitkään muuttumattomina,

7. jäsenvaltiossa rekisteröityihin tai käyttöön otettuihin hyötyajoneuvoihin voidaan soveltaa ajoneuvojen painoja ja mittoja koskevia täydentäviä teknisiä vaatimuksia; nämä vaatimukset eivät saa olla esteenä hyötyajoneuvojen liikkumiselle jäsenvaltioiden välillä,

8. olisi laajennettava direktiivin 85/3/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/338/ETY⁽⁶⁾, 2 artiklassa olevaa ”paksuseinäisen kylmäkuljetusajoneuvon” määritelmää, jotta jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus sallia sellaisten lämpöeristettyjen ajoneuvojen, jotka eivät vastaa mainitussa artiklassa määriteltäviä eristysvaatimuksia, liikkuminen niiden alueella,

9. on tarpeen selvittää käsitettä ”jakamaton kuorma” tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen takaamiseksi kyseisen tyyppistä kuormaa kuljettaville ajoneuvoille tai ajoneuvoyhdistelmille myönnettävien lupien osalta,

10. tonnia käytetään yleisesti ajoneuvojen painon mittayksikkönä ja se on painon mittayksiköksi hyväksytty, minkä vuoksi sitä käytetään tässä direktiivissä, vaikka myönnetään, että painon varsinainen yksikkö on newton,

11. sisämarkkinoita toteutettaessa tämän direktiivin soveltamisala olisi ulotettava myös kansalliseen liikenteeseen niiltä osin kuin se koskee ominaisuuksia, joilla on suuria vaikutuksia kilpailun edellytyksiin liikenteen alalla ja erityisesti tavaroiden kuljettamiseen tarkoitettujen ajoneuvojen ja ajoneuvoyhdistel-

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 142, 25.5.1989, s. 3

- mien suurimpaa sallittua pituutta ja leveyttä koskeviin arvoihin,
12. ajoneuvojen muiden ominaisuuksien osalta jäsenvaltioiden sallitaan soveltaa alueellaan muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä arvoja ainoastaan kansallisessa liikenteessä käytettäviin ajoneuvoihin,
  13. pidentyviä kytkinjärjestelmiä käyttävien perävaunuyhdistelmien suurin pituus on käytännössä 18,75 m pisimmässä mahdollisessa tilassa; sama suurin mahdollinen pituus olisi sallittava kiinteitä kytkinjärjestelmiä käyttäville perävaunuyhdistelmille,
  14. on mahdollista, että tavaroiden kuljettamiseen tarkoitettujen ajoneuvojen suurin sallittu leveys, 2,50 m, ei jätä tarpeeksi sisätilaa kuormalavojen tehokasta kuormausta varten, mikä on antanut aiheutta soveltaa tämän arvon ylittäviä sallittuja poikkeamia jäsenvaltioiden sisäistä liikennettä koskevassa lainsäädännössä; teknisten vaatimusten selvittämiseksi tarvitaan näin ollen yleistä mukauttamista tämänhetkiseen tilanteeseen ottaen huomioon kyseisten ominaisuuksien tieliikenneturvallisuuteen liittyvät seikat,
  15. jos tavaroiden kuljetukseen tarkoitettujen ajoneuvojen suurimmaksi leveydeksi säädetään 2,55 m, kyseisen vakioarvon olisi koskettava myös linja-autoja; linja-autojen osalta olisi kuitenkin sallittava siirtymävaihe, jotta asianomaiset valmistajat voivat mukauttaa tuotantolaitteensa,
  16. liiallisten tievahinkojen estämiseksi ja hallittavuuden varmistamiseksi ajoneuvoja hyväksyttäessä ja käytettäessä paineilmakäyttöinen tai sitä vastaava eikä mekaaninen jousitus olisi asetettava etusijalle; tiettyjä akselin enimmäiskuormituksia ei saisi ylittää ja ajoneuvon on voitava kääntyä täydet 360 astetta ajetun kaaren pysyessä asetettujen enimmäisarvojen mukaisena,
  17. jäsenvaltioiden olisi voitava sallia sellaisten ajoneuvojen tai ajoneuvoyhdistelmien, joiden mitat eroavat tällä direktiivillä vahvistetuista mitoista, liikkumisen alueellaan kansallista tavaroiden kuljetusta varten silloin, kun nämä ajoneuvot harjoittavat liikennettä, joka tässä direktiivissä määritellään sellaiseksi, että se ei vaikuta huomattavasti kansainväliseen kilpailuun liikenteen alalla, toisin sanoen erikoistarkoitukseen rakennetuilla ajoneuvoilla harjoitettua liikennettä sekä moduulimallin mukaisesti harjoitettua liikennettä,
  18. moduulimallin mukaisesti harjoitetun liikenteen osalta olisi sallittava siirtymävaihe, jotta jäsenvaltio voisi mukauttaa tieinfrastruktuurinsa,
  19. uutta teknologiaa soveltaen tai uuden kuljetusjärjestelmän mukaisesti sekä tällä direktiivillä vahvistetuista vakioarvoista poikkeavasti valmistettujen ajoneuvojen tai ajoneuvoyhdistelmien olisi voitava harjoittaa paikallisliikennettä koejakson ajan, jonka tarkoituksena on tekniikan kehityksen hyödyntäminen,
  20. ajoneuvojen, jotka otetaan käyttöön ennen tämän direktiivin täytäntöönpanopäivää ja jotka aiemmin toisistaan poikenneiden kansallisten säännösten tai mittausmenetelmien vuoksi eivät ole tässä direktiivissä vahvistettujen mittojen mukaisia, olisi sallittava jatkaa liikenteen harjoittamista siirtymävaiheen ajan siinä jäsenvaltioissa, jossa ajoneuvo on rekisteröity tai otettu käyttöön,
  21. viisi- tai kuusiakselisten ajoneuvoyhdistelmien tyyppihyväksyntää koskevien direktiivien antamiseksi on tapahtunut edistystä; tämän vuoksi muut kuin painoon ja mittoihin liittyvät yhtenäisyysvaatimukset, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 85/3/ETY liitteessä II, olisi poistettava,
  22. kyseinen muutos olisi aiheellista tehdä myös tieliikennettä ja liikkumista koskevien kansainvälisten yleissopimusten kanssa ristiriidassa olevien sääntöjen välttämiseksi,
  23. tämän direktiivin noudattamisen valvonnan helpottamiseksi olisi tarpeen huolehtia, että ajoneuvoissa on merkintä siitä, että ne ovat tämän direktiivin mukaisia, ja
  24. tämä direktiivi ei vaikuta niihin päivämääriin, joihin mennessä jäsenvaltioiden on saatettava korvatut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä tai joista alkaen niitä on sovellettava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan:

- a) sellaisten M2, M3 ja N2 ja N3 luokkien moottoriajoneuvojen ja niiden O3 ja O4 luokkien perävaunujen mittoihin, jotka on määritelty moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY liitteessä II⁽¹⁾;

⁽¹⁾ EYVL N:o L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen ja tämän direktiivin liitteessä I olevassa 2 kohdassa tarkemmin määriteltyjen ajoneuvojen painoihin ja eräisiin muihin ominaisuuksiin.

2. Kaikki liitteessä I mainitut painot koskevat ajoneuvojen käyttöä kuormattuina liikenteessä, eivätkä ne ole tuotantostandardeja, jotka määritellään myöhemmässä direktiivissä.

2 artikla

Tässä direktiivissä:

- 'moottoriajoneuvolla' tarkoitetaan moottorikäyttöistä ajoneuvoa, joka kulkee tiellä omalla voimalla,
- 'perävaunulla' tarkoitetaan tavaran kuljetukseen rakennettua ja varustettua ajoneuvoa, joka on tarkoitettu kytkettäväksi moottoriajoneuvoon, ei kuitenkaan puoliperävaunua,
- 'puoliperävaunulla' tarkoitetaan tavaran kuljetukseen rakennettua ja varustettua ajoneuvoa, joka on tarkoitettu kytkettäväksi moottoriajoneuvoon siten, että osa vaunusta lepää moottoriajoneuvon päällä ja että moottoriajoneuvo kantaa huomattavan osan sen painosta sekä sen kuorman painosta,
- 'ajoneuvoyhdistelmällä' tarkoitetaan:
  - perävaunuyhdistelmää, joka koostuu moottoriajoneuvosta ja siihen kytketystä perävaunusta, tai
  - puoliperävaunuyhdistelmää, joka koostuu moottoriajoneuvosta ja siihen kytketystä puoliperävaunusta,
- 'lämpöeristetyllä ajoneuvolla' tarkoitetaan ajoneuvoa, jonka kiinteät tai irrotettavat korirakenteet on erityisesti varustettu tavaroiden kuljetukseen säädellyssä lämpötilassa ja jonka sivuseinät ovat eriste mukaan lukien vähintään 45 millimetriä paksut,
- 'linja-autolla' tarkoitetaan matkustajien ja matkatavaroiden kuljetukseen rakennettua ja varustettua ajoneuvoa, jossa on kuljettajan istuin mukaan lukien enemmän kuin yhdeksän istumapaikkaa. Se voi olla yksitai kaksikerroksinen, ja se voi myös vetää matkatavaraperävaunua,
- 'nivellinja-autolla' tarkoitetaan lina-autoa, joka koostuu kahdesta nivelosalla toisiinsa liitetystä jäykästä osasta. Kummankin jäykän osan matkustajaosaston on tämän tyyppisessä ajoneuvossa oltava yhteydessä toisiinsa, ja nivelosan on sallittava matkustajien vapaa liikkuminen jäykkien osien välillä. Näiden kahden osan liittäminen yhteen ja irrottaminen saa olla mahdollista ainoastaan korjaamalla,
- 'suurimmilla sallituilla mitoilla' tarkoitetaan tämän direktiivin liitteessä I säädettyjä enimmäismittoja ajoneuvoa käytettäessä,

— 'suurimmalla sallitulla painolla' tarkoitetaan kansainvälisessä liikenteessä käytetyn kuormatun ajoneuvon enimmäispainoa,

— 'suurimmalla sallitulla akselipainolla' tarkoitetaan kansainvälisessä liikenteessä käytetyn kuormatun ajoneuvon suurinta akseli- tai telipainoa,

— 'jakamattomalla kuormalla' tarkoitetaan kuormaa, jonka jakaminen kahteen tai useampaan kuormaan maantiekuljetusta varten aiheuttaisi kustannuksia tai huomattavan vahinkovaaran ja jota ei sen mittojen tai painojen vuoksi voida kuljettaa moottoriajoneuvolla, perävaunulla, perävaunuyhdistelmällä tai puoliperävaunuyhdistelmällä, joka kaikissa suhteissa vastaa tämän direktiivin säännöksiä,

— 'tonnilla' tarkoitetaan tonnin massan aiheuttamaa painoa, joka vastaa 9,8 kilonewtonia (kN).

Liitteessä I eriteltyt suurimmat sallitut mitat mitataan ilman positiivisia toleransseja direktiivin 70/156/ETY liitteen I mukaisesti.

3 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää:

- ajoneuvon mittoja tai painoja koskevin perustein toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn tai käyttöön otetun ajoneuvon käyttöä alueellaan kansainvälisessä liikenteessä,
- ajoneuvon mittoja koskevin perustein toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn tai käyttöön otetun ajoneuvon käyttöä tavaroiden kuljetukseen alueellaan kansallisessa liikenteessä,

jos ajoneuvo on liitteessä I määriteltyjen raja-arvojen mukainen.

Tätä säännöstä sovelletaan siitä huolimatta, että:

- a) kyseiset ajoneuvot eivät ole jäsenvaltion säännösten mukaisia sellaisilta paino- ja mitta-arvoiltaan, jotka eivät sisälly liitteeseen I;
- b) sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa ajoneuvot on rekisteröity tai otettu käyttöön, sallii liitteessä I vahvistettuja raja-arvoja korkeampia arvoja, joita ei mainita 4 artiklan 1 kohdassa.

2. Mitä 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa säädetään, ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen vaatia, ottaen kuitenkin asianmukaisesti huomioon yhteisön oikeuden, että jäsenvaltion alueella rekisteröidyt tai käyttöön otetut ajoneuvot täyttävät liitteeseen I sisällyttömät kansalliset paino- ja mittavaatimukset.

3. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että lämpöeristettyjen ajoneuvojen mukana on yhdenmukaisuuden ATP:n kanssa todistava asiakirja tai kilpi, josta määrätään 1 päivänä syyskuuta 1970 tehdyssä sopimuksessa helposti pilaantuvien elintarvikkeiden kansainvälisistä kuljetuksista ja tällaisissa kuljetuksissa käytettävästä erityiskalustosta.

4 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa sallia normaalia liikennettä alueellaan kansalliseen tavarankuljetukseen tarkoitetuilla ajoneuvoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä, jotka eivät täytä liitteen I kohdissa 1.1, 1.2, 1.4—1.8, 4.2 ja 4.4 mainittuja vaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot saavat kuitenkin sallia liikenteen alueellaan tavarankuljetukseen tarkoitetuilla ajoneuvoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä, jotka eivät täytä liitteen I kohdissa 1.3, 2, 3, 4.1 ja 4.3 mainittuja vaatimuksia.

3. Ajoneuvojen ja ajoneuvoyhdistelmien, jotka ylittävät enimmäismitat, voidaan sallia liikkuvan vain toimivaltaisen viranomaisen ilman syrjintää myöntämien erikoislupien nojalla tai näiden viranomaisten kanssa tapauskohtaisesti sovittujen syrjimättömien ehtojen perusteella, jos ajoneuvot tai ajoneuvoyhdistelmät kuljettavat tai ovat tarkoitetut kuljettamaan jakamattomia kuormia.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia, että tavarankuljetukseen käytetyt ajoneuvot tai ajoneuvoyhdistelmät, joita käytetään tiettyihin kansallisiin kuljetuksiin ja jotka eivät vaikuta merkittävästi kansainväliseen kilpailuun kuljetusalalla, liikkuvat jäsenvaltion alueella mitoilla, jotka poikkeavat liitteen I kohdissa 1.1, 1.2, 1.4—1.8, 4.2 ja 4.4 mainituista mitoista.

Kuljetusten ei katsota vaikuttavan merkittävästi kansainväliseen kilpailuun kuljetusalalla, jos yksi kohdissa a) ja b) olevista ehdoista on täytetty:

- kuljetukset suoritetaan jäsenvaltion alueella erikoistarkoitukseen rakennetuilla ajoneuvoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä sellaisissa olosuhteissa, joissa kuljetuksia ei normaalisti suoriteta muista jäsenvaltioista lähtöisin olevilla ajoneuvoilla esimerkiksi metsien hyväksikäyttöön ja metsäteollisuuteen liittyvät kuljetukset,
- jäsenvaltio, joka sallii kuljetukset alueellaan ajoneuvoilla ja ajoneuvoyhdistelmillä, joiden mitat poikkeavat liitteessä I säädettyistä mitoista, sallii käytettäväksi myös liitteen I mittasäännökset täyttäviä kuorma-autoja, perävaunuja ja puoliperävaunuja kytkettyinä siten, että voidaan saavuttaa vähintään tässä jäsenvaltiossa sallittu kuormatilan pituus, jotta jokainen liikennöitsijä voi hyödyntää tasapuolisia kilpailuedellytyksiä (moduulimalli).

Jäsenvaltio, jonka tulee sopeuttaa tieinfrastruktuurinsa pystyäkseen täyttämään kohdassa b) mainitut ehdot, voi kuitenkin kieltää enintään 31 päivään joulukuuta 2003 saakka kansallisen tavaraliikenteen alueellaan sellaisilla ajoneuvoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä, jotka ylittävät kansalliset voimassa olevat mittoja koskevat normit ehdolla, että kansallista lainsäädäntöä edelleen sovelletaan kaikkiin yhteisön liikennöitsijöihin syrjimättömällä tavalla.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, jotka ne toteuttavat tämän kohdan noudattamiseksi.

5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että ajoneuvoja ja ajoneuvoyhdistelmiä, jotka sisältävät uutta teknologiaa tai uuden kuljetusjärjestelmän eivätkä voi täyttää yhtä tai useampaa tämän direktiivin vaatimusta, käytetään tiettyihin paikallisiin kuljetustehtäviin koekauden ajan. Jäsenvaltioiden tulee ilmoittaa tästä komissiolle.

6. Jäsenvaltiot voivat sallia, että tavarankuljetukseen käytetyt ajoneuvot tai ajoneuvoyhdistelmät, jotka on rekisteröity tai otettu käyttöön ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja jotka kansallisista määräyksistä tai mittauksista johtuen ylittävät liitteen I kohdissa 1.1, 1.2, 1.4—1.8, 4.2 ja 4.4 mainitut raja-arvot, liikkuvat jäsenvaltion alueella näillä mitoilla 31 päivään joulukuuta 2006.

5 artikla

Rajoittamatta 4 artiklan 6 kohdan soveltamista:

- ennen 1 päivää tammikuuta 1991 käyttöön otettujen puoliperävaunuyhdistelmien, jotka eivät ole liitteessä I olevassa 1.6 kohdassa ja 4.4 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia, katsotaan olevan 3 artiklan tarkoittamassa mielessä näiden vaatimusten mukaiset, jos yhdistelmän kokonaispituus on enintään 15,50 metriä,
- perävaunuyhdistelmien, joiden moottoriajoneuvo on otettu käyttöön ennen 31 päivää joulukuuta 1991 ja jotka eivät ole liitteessä I olevan 1.7 ja 1.8 kohdan vaatimusten mukaisia, katsotaan 31 päivään joulukuuta 1998 asti olevan 3 artiklan tarkoittamassa mielessä näiden vaatimusten mukaiset, jos ajoneuvoyhdistelmien kokonaispituus on enintään 18,00 metriä.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 artiklassa tarkoitetuissa ja

tämän direktiivin mukaisissa ajoneuvoissa on yksi a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista todisteista:

a) seuraavien kahden kilven yhdistelmä:

- direktiivin 76/114/ETY⁽¹⁾ mukainen, siinä säädettyllä tavalla kiinnitetty ”valmistajan kilpi”,
- liitteessä III vahvistettuja mittoja koskeva ja direktiivin 76/114/ETY mukainen, siinä säädettyllä tavalla kiinnitetty kilpi;

b) yksi direktiivin 76/114/ETY mukainen, siinä säädettyllä tavalla kiinnitetty kilpi, jossa on a alakohdassa tarkoitettujen kahden kilven tiedot;

c) sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama asiakirja, jossa ajoneuvo on rekisteröity tai otettu käyttöön. Asiakirjassa on oltava samat otsikot ja tiedot kuin a alakohdassa tarkoitetuissa kilvissä. Asiakirja on säilytettävä helposti tarkastettavassa paikassa, ja se tulee suojata asianmukaisesti.

2. Jos ajoneuvon ominaisuudet eivät enää vastaa vaatimustenmukaisuustodisteeseen merkittyjä ominaisuuksia, jäsenvaltion, jossa ajoneuvo on rekisteröity, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaatimustenmukaisuustodistetta muutetaan.

3. Jäsenvaltioiden on tunnustettava 1 kohdassa tarkoitettujen kilvet ja asiakirjat tässä direktiivissä säädetyksi todisteiksi siitä, että ajoneuvo on vaatimusten mukainen.

4. Ajoneuvoon, jossa on vaatimustenmukaisuustodistus, voidaan kohdistaa:

— yhteisiä painojen raja-arvoja koskevia pistokokeita,

— yhteisiä mittojen raja-arvoja koskevia pistokokeita vain silloin, kun epäillään, että direktiiviä ei noudateta.

5. Painoja koskevan vaatimustenmukaisuustodisteen keskimmaisessä sarakkeessa on tarvittaessa ilmoitettava kyseistä ajoneuvoa koskevat yhteisön painoja koskevat raja-arvot. Liitteessä I olevassa 2.2.2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen osalta merkinnän ”44 t” on oltava suluissa ajoneuvoyhdistelmän suurimman sallitun painon alapuolella.

6. Jäsenvaltio voi päättää alueellaan rekisteröidyn tai käyttöön otetun ajoneuvon osalta, että kansallisessa lainsäädännössä sallitut suurimmat painot on merkittävä

vaatimustenmukaisuustodisteen vasempaan sarakkeeseen ja teknisesti sallitut painot oikeaan sarakkeeseen.

7 artikla

Tällä direktiivillä ei estetä soveltamasta jäsenvaltiossa voimassa olevia tieliikennesäännöksiä, joissa sallitaan ajoneuvon painon ja/tai mittojen rajoittaminen joillakin teillä tai maa- ja vesirakentamishankkeiden yhteydessä ajoneuvon rekisteröintimaasta tai käyttöönottomasta riippumatta.

8 artikla

Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei 31 päivään joulukuuta 1998 asti sovelleta 3 artiklaa siltä osin kuin se koskee:

a) liitteessä I olevassa 2.2, 2.3.1, 2.3.3, 2.4 ja 3.3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, jolloin:

— poikkeuksena ovat 2.2.2 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen, joiden:

- i) kokonaispaino kuormattuna ei saa ylittää 38:aa tonnia;
- ii) jokaisen kolmiakselisen telin, joiden akselien välinen etäisyys on määritelty kohdassa 3.3.2, akselipaino saa olla enintään 22,5 tonnia,

— poikkeuksena ovat 2.2.3, 2.2.4, 2.3 ja 3.4 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen, joiden kokonaispaino kuormattuna saa olla enintään:

- i) 2.2.3 ja 2.2.4 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen osalta 35 tonnia,
- ii) 2.3.1 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen osalta 17 tonnia,
- iii) 2.3.3 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen osalta 30 tonnia, jos sanotussa kohdassa ja 4.3 kohdassa määriteltyjä vaatimuksia noudatetaan,
- iv) 2.4 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen osalta 27 tonnia,

b) liitteessä I olevassa 3.4 kohdassa tarkoitettua vaatimusta, poikkeuksena 2.2, 2.3 ja 2.4 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen, joiden vetävän akselin paino saa olla enintään 10,5 tonnia.

9 artikla

Liitteessä I olevassa 1.2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten osalta jäsenvaltiot voivat kieltäytyä sallimasta tai kieltää linja-autojen, joiden leveys on enemmän kuin 2,50 m, käytön alueellaan 31 päivään joulukuuta 1999.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, jotka ne toteuttavat tämän artiklan noudattamiseksi. Komissio ilmoittaa asiasta toisille jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 24, 30.1.1976, s. 1, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 78/507/ETY (EYVL N:o L 155, 13.6.1978, s. 31).

10 artikla

Kumotaan liitteessä IV olevassa A osassa luetellut direktiivit 11 artiklassa mainitusta päivästä alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä IV olevassa B osassa viitattujen päivämäärien noudattamista, jotka koskevat jäsenvaltioiden velvollisuutta saattaa kyseiset säädökset osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 17 päivään syyskuuta 1997 mennessä. Niiden on ilmoitettava rästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

12 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisön virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 1996.

Neuvoston puolesta

H. COVENEY

Puheenjohtaja

LIITE I

AJONEUVOJEN SUURIMMAT SALLITUT PAINOT JA MITAT SEKÄ AJONEUVOIHIN LIITTYVÄT OMINAISUUDET

- 1 **Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen suurimmat sallitut mitat**
- 1.1. *Suurin sallittu pituus*
— moottoriajoneuvo	12,00 m
— perävaunu	12,00 m
— puoliperävaunuyhdistelmä	16,50 m
— perävaunuyhdistelmä	18,75 m
— nivellinja-auto	18,00 m
- 1.2. *Suurin sallittu leveys*
a) kaikki ajoneuvot	2,55 m
b) lämpöeristettyjen ajoneuvojen korirakenteet	2,60 m
- 1.3. *Suurin sallittu korkeus (kaikki ajoneuvot)* 4,00 m
- 1.4. Irrotettavat korirakenteet ja standardoidut kuormatilat, kuten kontit, sisältyvät 1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 1.7, 1.8 ja 4.4 kohdassa mainittuihin mittoihin.
- 1.5. Kaikkien moottoriajoneuvojen ja ajoneuvoyhdistelmien on pystyttävä kääntymään ympyräalueessa, jonka ulompi säde on 12,50 m ja sisempi säde 5,30 m.
- 1.6. Suurin etäisyys puoliperävaunun vetotapin akselin ja puoliperävaunun takaosan välillä 12,00 m
- 1.7. Suurin sallittu pituus mitattuna perävaunuyhdistelmän pituusakselin suuntaisesti ohjaamon takana olevan kuormatilan etumaisesta pisteestä yhdistelmän perävaunun takimmaiseen pisteeseen vähennettynä etäisyydellä vetoajoneuvon takaosasta perävaunun etuosaan 15,65 m
- 1.8. Suurin sallittu pituus mitattuna perävaunuyhdistelmän pituusakselin suuntaisesti ohjaamon takana olevan kuormatilan etumaisesta pisteestä yhdistelmän perävaunun takimmaiseen pisteeseen 16,40 m
2. **Ajoneuvojen suurimmat sallitut painot (tonneina)**
- 2.1. *Ajoneuvoyhdistelmien osana olevat ajoneuvot*
- 2.1.1. Kaksiakselinen perävaunu 18 tonnia

2.1.2.	Kolmiakselinen perävaunu	24 tonnia
2.2.	<i>Ajoneuvoyhdistelmät</i>	
2.2.1.	Viisi- tai kuusiakseliset perävaunuyhdistelmät	
	a) kaksiakselinen moottoriajoneuvo ja kolmiakselinen perävaunu	40 tonnia
	b) kolmiakselinen moottoriajoneuvo ja kaksi- tai kolmiakselinen perävaunu	40 tonnia
2.2.2.	Viisi- tai kuusiakselinen puoliperävaunuyhdistelmä	
	a) kaksiakselinen moottoriajoneuvo ja kolmiakselinen puoliperävaunu	40 tonnia
	b) kolmiakselinen moottoriajoneuvo ja kaksi- tai kolmiakselinen puoliperävaunu	40 tonnia
	c) kolmiakselinen moottoriajoneuvo ja kaksi- tai kolmiakselinen puoliperävaunu, joka kuljettaa 40-jalkaista ISO-konttia yhdistettynä kuljetuksena	44 tonnia
2.2.3.	Kaksiakselisesta moottoriajoneuvosta ja kaksiakselisesta perävaunusta koostuvat neliakseliset perävaunuyhdistelmät	36 tonnia
2.2.4.	Kaksiakselisesta moottoriajoneuvosta ja kaksiakselisesta puoliperävaunusta koostuvat neliakseliset puoliperävaunuyhdistelmät, jos puoliperävaunun akseliväli	
2.2.4.1.	on vähintään 1,3 m mutta enintään 1,8 m	36 tonnia
2.2.4.2.	on yli 1,8 m	36 tonnia + 2 tonnin sallittu poikkeama, kun otetaan huomioon moottoriajoneuvon (18 tonnia) suurin sallittu paino ja puoliperävaunun (20 tonnia) kaksiakselisen telin suurin sallittu paino ja kun vetävä akseli on varustettu paripyörillä ja ilmajousituksella tai liitteen II määritelmän mukaisesti yhteisön sitä vastaavaksi tunnustamalla jousituksella.
2.3.	<i>Moottoriajoneuvot</i>	
2.3.1.	Kaksiakseliset moottoriajoneuvot	18 tonnia
2.3.2.	Kolmiakseliset moottoriajoneuvot	— 25 tonnia — 26 tonnia kun vetävä akseli on varustettu pyörillä ja ilmajousituksella tai liitteen II määritelmän mukaisesti yhteisön sitä vastaavaksi tunnustamalla jousituksella tai kun kukin vetävä akseli on varustettu paripyörillä eikä yhdenkään akselin enimmäispaino ylitä 9,5:tä tonnia.
2.3.3.	Neliakseliset moottoriajoneuvot, joissa on kaksi ohjaavaa akselia	32 tonnia kun vetävä akseli on varustettu paripyörillä ja ilmajousituksella tai liitteen II määritelmän mukaisesti yhteisön sitä vastaavaksi tunnustamalla jousituksella tai kun kukin vetävä akseli on varustettu paripyörillä eikä yhdenkään akselin enimmäispaino ylitä 9,5:tä tonnia.
2.4.	<i>Kolmiakseliset nivellinja-autot</i>	28 tonnia

3. **Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen suurimmat sallitut akselipainot (tonneina)**
- 3.1. *Yksittäiset akselit*
Muu kuin vetävä akseli 10 tonnia
- 3.2. *Perävaunujen ja puoliperävaunujen kaksiakseliset telit*
Kaksiakselisen telin akselipainojen summa ei saa olla suurempi kuin, jos akselien välinen etäisyys d on
- 3.2.1. pienempi kuin 1,0 m
($d < 1,0$), 11 tonnia
- 3.2.2. vähintään 1,0 m, mutta pienempi kuin 1,3 m
($1,0 \leq d < 1,3$), 16 tonnia
- 3.2.3. vähintään 1,3 m mutta pienempi kuin 1,8 m
($1,3 \leq d < 1,8$), 18 tonnia
- 3.2.4. 1,8 m tai suurempi
($1,8 \leq d$), 20 tonnia
- 3.3. *Perävaunujen ja puoliperävaunujen kolmiakseliset telit*
Kolmiakselisen telin akselipainojen summa ei saa olla suurempi kuin, jos akselien etäisyys d on
- 3.3.1. enintään 1,3 m
($d \leq 1,3$), 21 tonnia
- 3.3.2. suurempi kuin 1,3 m mutta enintään 1,4 m
($1,3 < d \leq 1,4$), 24 tonnia
- 3.4. *Vetävä akseli*
- 3.4.1. Edellä 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen vetävä akseli 11,5 tonnia
- 3.4.2. Edellä 2.2.3, 2.2.4, 2.3 ja 2.4 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen vetävä akseli 11,5 tonnia
- 3.5. *Moottoriajoneuvojen kaksiakseliset telit*
Kaksiakselisen telin akselipainojen summa ei saa olla suurempi kuin, jos etäisyys d on
- 3.5.1. pienempi kuin 1,0 m
($d < 1,0$ m), 11,5 tonnia
- 3.5.2. vähintään 1,0 m mutta pienempi kuin 1,3 m
($1,0 \text{ m} \leq d < 1,3 \text{ m}$), 16 tonnia
- 3.5.3. vähintään 1,3 m mutta pienempi kuin 1,8 m
($1,3 \text{ m} \leq d < 1,8 \text{ m}$), — 18 tonnia
— 19 tonnia
kun vetävä akseli on varustettu paripyörillä ja ilmajousituksella tai liitteen II määritelmän mukaisesti yhteisön sitä vastaavaksi tunnustamalla jousituksella tai kun kukin vetävä akseli on varustettu paripyörillä eikä yhdenkään akselin enimmäispaino ylitä 9,5:tä tonnia.

4. **Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ajoneuvoihin liittyvät ominaisuudet**
- 4.1. *Kaikki ajoneuvot*
Ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän vetävän akselin tai vetävien akselien akselipaino ei saa olla pienempi kuin 25 % kuormatun ajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän kokonaispainosta, kun ajoneuvoa tai ajoneuvoyhdistelmää käytetään kansainvälisessä liikenteessä.
- 4.2. *Perävaunuyhdistelmät*
Moottoriajoneuvon taka-akselin ja perävaunun etuakselin välisen etäisyyden täytyy olla vähintään 3,00 metriä.
- 4.3. *Akselivälin mukaan määräytyvä suurin sallittu paino*
Neliakselisen moottoriajoneuvon suurin sallittu paino tonneina ei saa olla suurempi kuin viisi kertaa ajoneuvon etumaisen ja takimmaisen akselin välinen etäisyys metreinä.
- 4.4. *Puoliperävaunut*
Vetotapin akselista vaakatasossa mihin tahansa kohtaan puoliperävaunun etupäädyssä mitattu etäisyys saa olla enintään 2,04 m.
-

LIITE II

ILMAJOUSITETTUIEN VETÄVIEN AKSELIN TAI ILMAJOUSITETUN VETÄVÄN AKSELIN JOUSITUSTA VASTAAVIEN JOUSITUSJÄRJESTELMIEN EHDOT

1. JOUSITUKSEN MÄÄRITELMÄ

Jousitusjärjestelmää pidetään ilmajousituksena, jos vähintään 75 % joustosta aiheutuu ilmajousesta.

2. VASTAAVUUS ILMAJOUSITUKSEN KANSSA

Jousituksen on, ilmajousitusta vastaavaksi tunnustamista varten, täytettävä seuraavat edellytykset:

- 2.1 Vetävän akselin tai telin yläpuolella olevan jousitetun massan vapaan lyhytaikaisen matalataajuisen pystysuoran värähtelyn aikana mitatun taajuuden ja vaimennuksen on oltava 2.2—2.5 kohdassa määrättyjen rajojen mukainen, kun jousitukseen kohdistuu suurin mahdollinen kuorma.
- 2.2 Jokainen akseli on varustettava hydraulisilla vaimentimilla. Kaksiakselisessa telissä hydrauliset vaimentimet on sijoitettava siten, että telin akseleiden värähtely on mahdollisimman pieni.
- 2.3 Vaimennussuhteen keskiarvon D on oltava yli 20 % ripustuksen kriittisestä vaimennuksesta, silloin kun hydrauliset vaimentimet toimivat tavanomaisesti.
- 2.4 Kun kaikki hydrauliset vaimentimet on poistettu tai ne eivät toimi, jousituksen vaimennussuhde saa olla enintään 50 % D:stä.
- 2.5 Vetävän akselin tai telin yläpuolella olevan jousitetun massan taajuus vapaassa lyhytaikaisessa pystysuorassa värähtelyssä saa olla korkeintaan 2,0 Hz.
- 2.6 Jousituksen taajuus ja vaimennus on esitetty 3 kohdassa. Testausmenetelmistä taajuuden ja vaimennuksen mittaamiseksi määrätään 4 kohdassa.

3. TAAJUUDEN JA VAIMENNUKSEN MÄÄRITELMÄ

Tämä määritelmä koskee vetävän akselin tai telin yläpuolella olevaa jousitettua massaa M (kg). Tienpinnan ja jousitetun massan välinen akselin tai telin vertikaalinen kokonaisjousivakio on K newtonia metrillä (N/m) ja kokonaisvaimennuksen kerroin on C newtonia per metri ja sekunti (N/ms). Jousitetun massan pystysuora siirtymä on Z. Jousitetun massan vapaan värähtelyn liikeyhtälö on seuraava:

$$M \frac{d^2 Z}{dt^2} + C \frac{dZ}{dt} + kZ = 0$$

Jousitetun massan värähtelyn taajuus F rad/s on:

$$F = \sqrt{\frac{K}{M} - \frac{C^2}{4M^2}}$$

Vaimennus on kriittinen kun $C = C_0$, jossa

$$C_0 = 2\sqrt{KM}$$

Vaimennussuhde kriittisen vaimennuksen murto-osana on C/C_0 .

Jousitetun massan vapaan lyhytaikaisen värähtelyn aikana massan pystysuora liike seuraa vaimennettua sinimuotoista käyrää (kuva 2). Taajuus voidaan arvioida mittaamalla kaikkiin havaittavissa oleviin värähtelyjaksoihin kuluva aika. Vaimennus voidaan arvioida mittaamalla samansuuntaisten

peräkkäisten värähtelyhuippujen korkeus. Jos ensimmäisen ja toisen värähtelyjakson huippuamplitudit ovat A_1 ja A_2 , vaimennussuhde D on:

$$D = \frac{C}{C_0} = \frac{1}{2\pi} \cdot \ln \frac{A_1}{A_2}$$

"ln" on amplitudien suhteen luonnollinen logaritmi.

4. TESTAUSMENETELMÄ

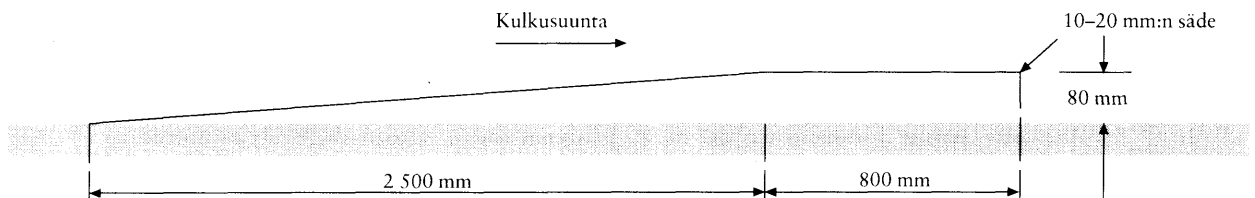
Jotta voitaisiin kokeellisesti todeta vaimennussuhde D , kun hydrauliset iskunvaimentimet on poistettu, ja ripustuksen taajuus F , kuormitettua ajoneuvoa olisi joko

- ajettava hiljaisella nopeudella ($5 \text{ km/h} \pm 1 \text{ km/h}$) 80 mm korkean askelman yli, jonka profiili on esitetty kuvassa 1. Taajuuden ja vaimennuksen analysointiin tarvittava lyhytaikainen värähtely ilmenee, kun vetävän akselin pyörät ovat ylittäneet askelman;
tai
- vedettävä alas alustasta, niin että vetävän akselin kuorma on 1,5 kertaa akselin suurin sallittu staattinen arvo. Alhaalla pidetty ajoneuvo päästetään äkkiä irti ja sitä seuraava värähtely analysoidaan;
tai
- nostettava alustasta, niin että jousitettu massa kohoaa 80 mm vetävän akselin yläpuolella. Ylhäällä pidetty ajoneuvo pudotetaan äkkiä, ja sitä seuraava värähtely analysoidaan;
tai
- testattava muilla menetelmillä, sikäli kuin valmistaja on osoittanut tekniselle tutkimuslaitokselle, että ne ovat näitä vastaavia.

Ajoneuvo olisi varustettava pystysuoraa siirtymää mittaavalla anturilla, joka sijoitetaan vetävän akselin ja alustan väliin suoraan vetävän akselin yläpuolelle. Sen antamasta jäljestä voidaan mitata ensimmäisen ja toisen puristushuipun välinen aika, jotta saadaan taajuus F , ja amplitudisuhde, jotta saadaan vaimennus. Kun on kyse kahdella vetoakselilla varustetusta telistä, pystysuoraa seinämää mittaavat anturit olisi sijoitettava kunkin vetoakselin yläpuolelle alustan väliin.

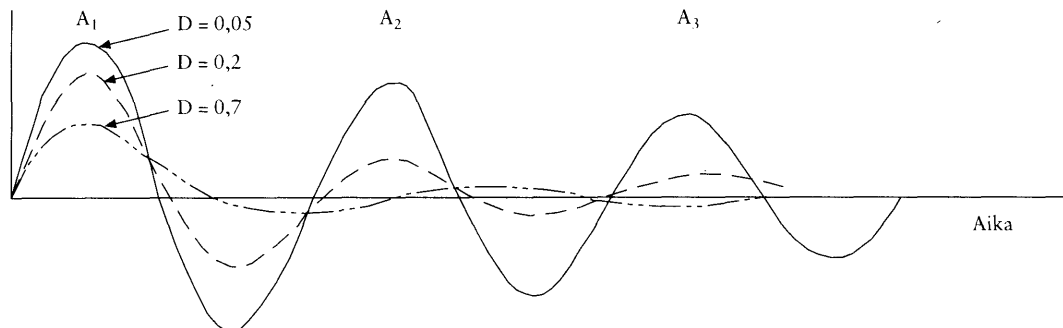
Kuva 1

Jousituskokeen askelma

Kuva 2

Vaimennetun liikkeen käyrä

LIITE III

EDELLÄ 6 ARTIKLAN 1 KOHDAN a ALAKOHDASSA TARKOITETTU MITTOJA KOSKEVA
KILPI

I. Mittoja koskevassa kilvessä, joka on kiinnitettävä mahdollisimman lähelle direktiivissä 76/114/ETY tarkoitettua kilpeä, täytyy olla seuraavat tiedot:

1. Valmistajan nimi⁽¹⁾
2. Ajoneuvon valmistenumero⁽¹⁾
3. Moottoriajoneuvon, perävaunun tai puoliperävaunun pituus (L)
4. Moottoriajoneuvon, perävaunun tai puoliperävaunun leveys (W)
5. Tiedot ajoneuvoyhdistelmien pituuden mittaamiseksi:
  - etäisyys a moottoriajoneuvon etuosasta kiinnityslaitteen keskelle (vetotappi tai -pöytä); siirrettävän vetopöydän osalta on ilmaistava pienin ja suurin mitta (a_{min} ja a_{max}),
  - etäisyys b perävaunun kiinnityskohdan keskipisteestä (vetosilmukka perävaunussa ja vetotappi puoliperävaunussa) perävaunun tai puoliperävaunun takaosaan; siirrettävällä kiinnityspisteellä varustetun kiinnityslaitteen osalta on ilmaistava pienin ja suurin mitta (b_{min} ja b_{max}).

Ajoneuvoyhdistelmän pituus on moottoriajoneuvon ja sen taakse kytketyn perävaunun tai puoliperävaunun pituus, milloin niiden pituusakselit ovat samalla suoralla linjalla.

II. Vaatimustenmukaisuustodisteen arvojen on vastattava tarkoin ajoneuvon todellisia mittoja.

⁽¹⁾ Tätä tietoa ei tarvitse toistaa, jos ajoneuvossa on yksi ainoa sekä painot että mitat ilmaiseva kilpi.

LIITE IV

OSA A

Kumottavat direktiivit

(10 artiklassa tarkoitettut)

- Direktiivi 85/3/ETY tiettyjen tieliikenteen ajoneuvojen painoista, mitoista ja eräistä muista teknisistä ominaisuuksista ja siihen tehdyt muutokset:
  - Direktiivi 86/360/ETY
  - Direktiivi 88/218/ETY
  - Direktiivi 89/338/ETY
  - Direktiivi 89/460/ETY
  - Direktiivi 89/461/ETY
  - Direktiivi 91/60/ETY
  - Direktiivi 92/7/ETY.
- Direktiivi 86/364/ETY, jossa säädetään todisteesta sen osoittamiseksi, että ajoneuvot ovat tiettyjen tieliikenteen ajoneuvojen painoista, mitoista ja eräistä muista teknisistä ominaisuuksista annetun direktiivin 85/3/ETY mukaisia.

OSA B

<i>Direktiivi</i>	<i>Täytäntöönpanon määräpäivä</i>
85/3/ETY (EYVL N:o L 2, 3.1.1985, s. 14)	1 päivä heinäkuuta 1986 1 päivä tammikuuta 1990
86/360/ETY (EYVL N:o L 217, 5.8.1986, s. 19)	1 päivä tammikuuta 1992
86/364/ETY (EYVL N:o L 221, 7.8.1986, s. 48)	29 päivä heinäkuuta 1987
88/218/ETY (EYVL N:o L 98, 15.4.1988, s. 48)	1 päivä tammikuuta 1989
89/338/ETY (EYVL N:o L 142, 25. 5. 1989, s. 3)	1 päivä heinäkuuta 1991 1 päivä tammikuuta 1992 1 päivä tammikuuta 1993
89/460/ETY (EYVL N:o L 226, 3.8.1989, s. 5)	
89/461/ETY (EYVL N:o L 226, 3.8.1989, s. 7)	1 päivä tammikuuta 1991
91/60/ETY (EYVL N:o L 37, 9.2.1991, s. 37)	30 päivä syyskuuta 1991
92/7/ETY (EYTL N:o L 57, 2.3.1992, s. 29)	31 päivä joulukuuta 1992

LIITE V
VASTAAVUUSTAULUKKO

Tässä direktiivissä	85/3/ETY	86/360/ETY	86/364/ETY	88/218/ETY	89/338/ETY	89/460/ETY	89/461/ETY	91/60/ETY	92/7/ETY
1 artiklan kohta 1	1 artiklan 1 kohta								
1 artiklan 1 kohdan a alakohta	—								
1 artiklan 1 kohdan b alakohta	1 artiklan 1 kohdan b alakohta								
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta								
2 artiklan 1—4 ja 6—10 luettelukohta					1 artiklan 2 kohta				
2 artiklan 5 ja 11—12 luettelukohta	—								
2 artiklan viimeinen luettelukohta	—								
3 artiklan 1 kohta	—								
3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta								
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta								
3 artiklan 3 kohta	—								
4 artikla	—								
5 artiklan a kohta							1 artiklan 1 kohta		
5 artiklan b kohta									
6 artiklan 1—4 kohta			1 artiklan 1—4 kohta					1 artiklan 1 kohta	

Tässä direktiivissä	85/3/ETY	86/360/ETY	86/364/ETY	88/218/ETY	89/338/ETY	89/460/ETY	89/461/ETY	91/60/ETY	92/7/ETY
6 artiklan 5 ja 6 kohta			2 artiklan 1 ja 2 kohta						
7 artikla	6 artikla								
8 artikla						1 artikla			
9—12 artikla	—								
13 artikla	9 artikla								
Liite I	Liite I								
1 kohta	1 kohta								
1.1 kohdan 1, 2, 3, 5 luettelukohta								1 artiklan 2 kohta	
1.1 kohdan 4 luettelukohta	—								
1.2 kohdan a alakohta	—								
1.2 kohdan b alakohta	—								
1.3—1.5 kohta	1.3—1.5 kohta								
1.6 kohta							1 artiklan 3 kohta		
1.7 kohta								1 artiklan 3 kohta	
1.8 kohta									
2—2.2.1 kohdan b alakohta	2—2.2.1 kohdan b alakohta								
2.2.2 kohdan a—c alakohta	2.2.2 kohdan a—c alakohta								
2.2.3 kohta									
2.2.4.1 kohta							1 artiklan 5 kohdan b alakohta		
2.2.4.2 kohta									1 artiklan 1 kohdan a alakohta

Tässä direktiivissä	85/3/ETY	86/360/ETY	86/364/ETY	88/218/ETY	89/338/ETY	89/460/ETY	89/461/ETY	91/60/ETY	92/77/ETY
2.3 kohta — 2.3.1 kohta					1 artiklan 5 koh- dan c alakohta				
2.3.2 kohta — 2.3.3 kohta									1 artiklan 1 koh- dan b—c alakohta
2.4 kohta					1 artiklan 5 koh- dan c alakohta				
3 kohta — 3.3.2 kohta	3 kohta — 3.3.2 kohta								
3.4 kohta — 3.4.1 kohta		1 artiklan 3 kohta							
3.4.2 kohta — 3.5.2 kohta					1 artiklan 5 koh- dan d alakohta				
3.5.3 kohta									1 artiklan 1 koh- dan d alakohta
4—4.2 kohta	kohdat 4—4.2								
4.3 kohta					1 artiklan 5 koh- dan e alakohta				
4.4 kohta							1 artiklan 4 kohta		
Liite II									Liite III
Liite III			Liite						